

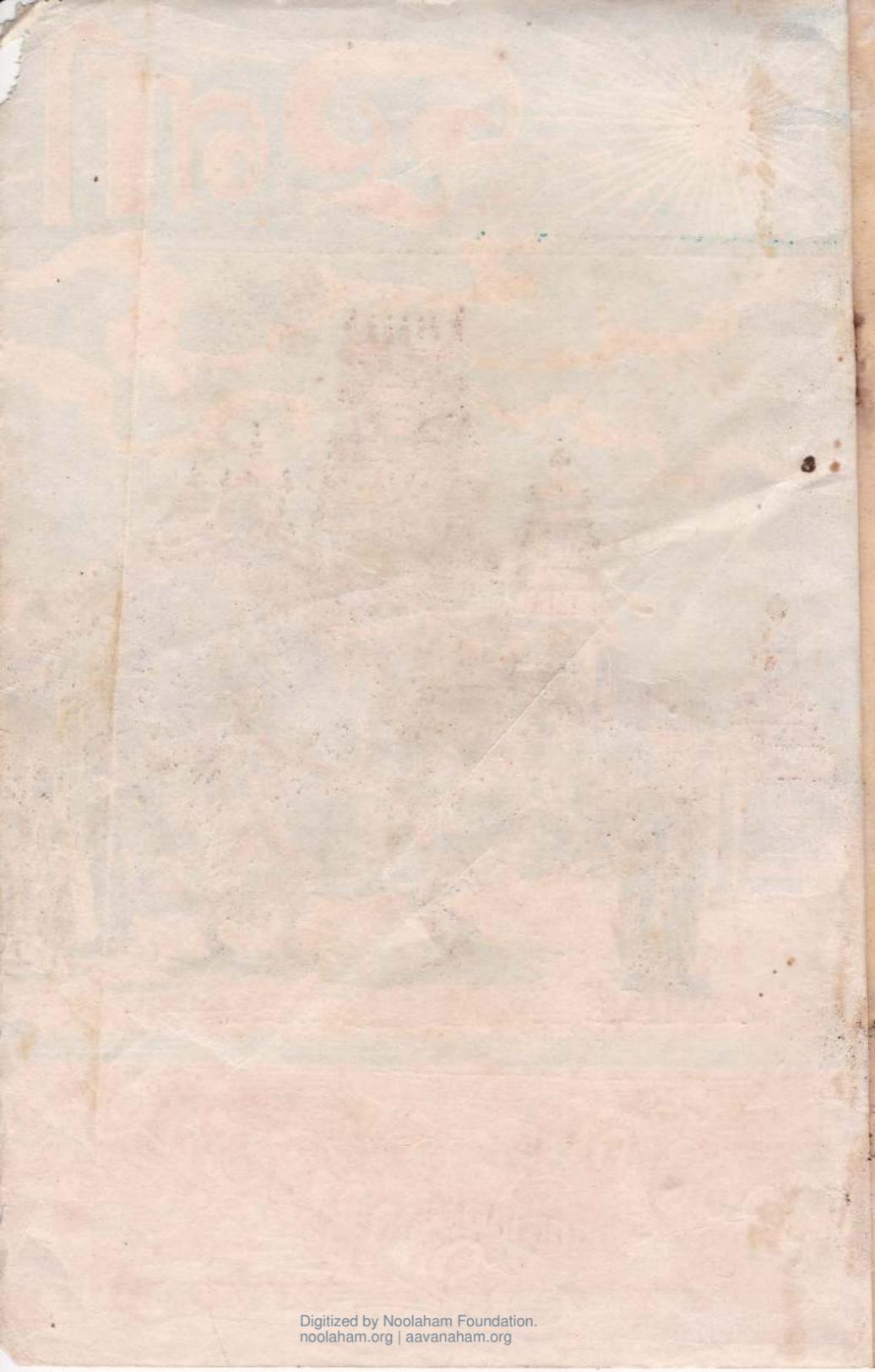
உளி

மலர் . 1

இதழ் . 7

ன்பளிப்பு :

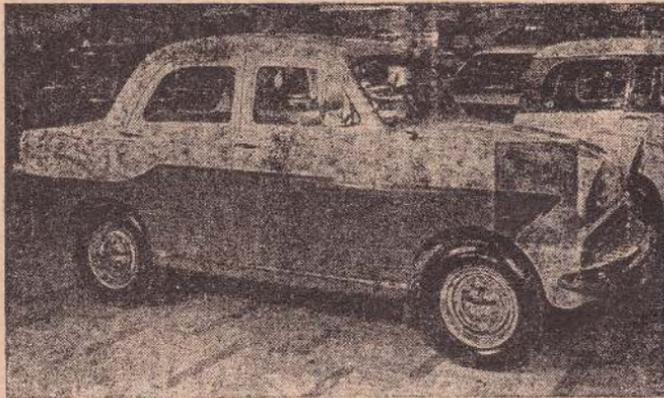
மில்க்வைற் சோப் மேலுறைகளை
அனுப்பி சமயப் புத்தகங்களை வாங்கிப்
படியுங்கள்!

★

மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலை
யாழ்ப்பாணம்

* குமார் மோட்டார் வேக்ஸ் *

ரிங்கர் வேலை

மெக்கானிக் வேலை

ஸ்பிரே பெயின்ரிங் வேலை * கூட் வேலைகள்
மற்றும்

லொக், வையின்டர்கள்

குறித்த தவணையில் சிறந்த முறையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

பொ.தனபாலசிங்கம் 265, நாவலர் ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

* அமைப்பில் அருமை

* தரத்தில் புதுமை

* பாவிப்பில் பெருமை

காலணி வகைகளுக்கு

(G) கோல் ஸ்டோர்ஸ்

புகழ்பெற்ற சமரத்து வியாபாரிகள்

45, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

சுகந்த
தெய்வீக
நறுமணம்
தருவது

சண்முகா

ஜவ்வாது ஊதுபத்தி

தயாரிப்பாளர்கள்:

ஆ. இராசையா அன் சன்ஸ் இன்டஸ்றீஸ்

முத்திரைச் சந்தையடி,

நல்லூர்,

யாழ்ப்பாணம்.

ஈழத்து
மெல்லிசை
மன்னர்

திருக்கோணாமலை

பரமேஸ்-கோணேஸ்

அவர்களின்

5-வது ஆண்டு வெற்றி விழா.

“இசைத்தென்றல்” மலராக எமது அடுத்த “ஒளி” பிரகாசிக்கின்றது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத்தருகின்றோம்.

‘ஒளி’ நல்லநகர்ச் சிறப்பிதழுக்கு விளம்பரம் வழங்குவதில்
நாம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

உங்கள் திருப்தியே எங்கள் சேவை !

தமிழ் ★ கிண்டி ★ English

ஆகிய மும்மொழிகளில் அழகுற அச்சிடுவதற்கும்

○ பெட்டி வேலைகள்

○ றப்பர் சில்

○ புத்தகம் கட்டுதல்

ஆகியவற்றை குறைந்த சவாரில், சிறந்த முறையில்
குறித்த நேரத்தில் செய்து வழங்குகின்றோம்.

ஸ்ரீ தேவி அச்சகம்

108/2, கச்சேரி நல்லூர் வீதி,

நல்லூர்,

—

யாழ்ப்பாணம்.

ஓக்ஸ்போர்ட் லேர்னிங் சென்றர்

பலாலி ரோட்,

(சந்தைக்கருகாமையில்)

திருநெல்வேலி,

யாழ்ப்பாணம்.

எமது நிலையத்தில்

வர்த்தகம், கலை, விஞ்ஞானம், தமிழ்,

ஆங்கிலம், சிங்களம்

என்பன விசேட பாடங்களாக

அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்களால் போதிக்கப்படுகின்றது.

தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து (ஆங்கிலம், தமிழ்)

ஆகிய இருமொழிகளிலும் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

இங்கு கல்வி கற்றவர்கள் நிச்சயமாக க.பொ.த.ப. (சாதாரண)

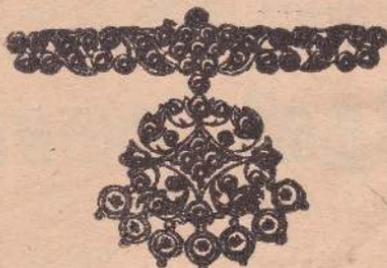
பரீட்சையில் திறமைச் சித்தியடைவார்கள் என்பதை

உறுதிப்படுத்துகின்றோம்.

நிர்வாகஸ்தர்: பொன். செல்வராஜா

உங்களது

நயம், நம்பிக்கை,
நாணயமுள்ள

நவீன தங்க வைர
நகைகளுக்கு

தெய்வா நகை மாளிகை

173, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 512

பத்திரிகை உலகில்
“ஒளி”

பாமரர் மத்தியில்

மற்றொரு

ஒளி

கணேசானந்தாஸ் சில்க் பவெஸ்

உங்கள் அபிமானத்திற்குரிய சாறிகள், வண்ண நிறங்களில்
புதியரக பிடவைகள் மற்றும் ரெடிமேட் ஆடைகளுக்கு
முதன்மைமிகு ஸ்தாபனம்.

கணேசானந்தாஸ்

இல. 15, நவீனசந்தை, யாழ்ப்பாணம்.

(மின்சாரநிலைய வீதி)

தா க த்தை த் தனி க் கு ம்
குளிர் பானங்க ளு க் கு
கா ந்த ன் கூ ல் பா ர்

எம்மிடம்:

குளிர் பானங்கள், பீடா, மூக்குத்தூள், வடகம்,
தேசிக்காய் ஊறுகாய், மோர் மிளகாய், வற்றல்,
அப்பளம், திறம் சுருட்டு வகையும்

கிடைக்கும்!

காந்தன் கூல் பார்

52, மணிக்கூட்டு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சுவைமிகு இதமான

ருசி இன்பம் பெற

என்றும்

ஆர்.வி.ஜி

அப்பளத்தை உபயோகியுங்கள்!

☛ 230-231

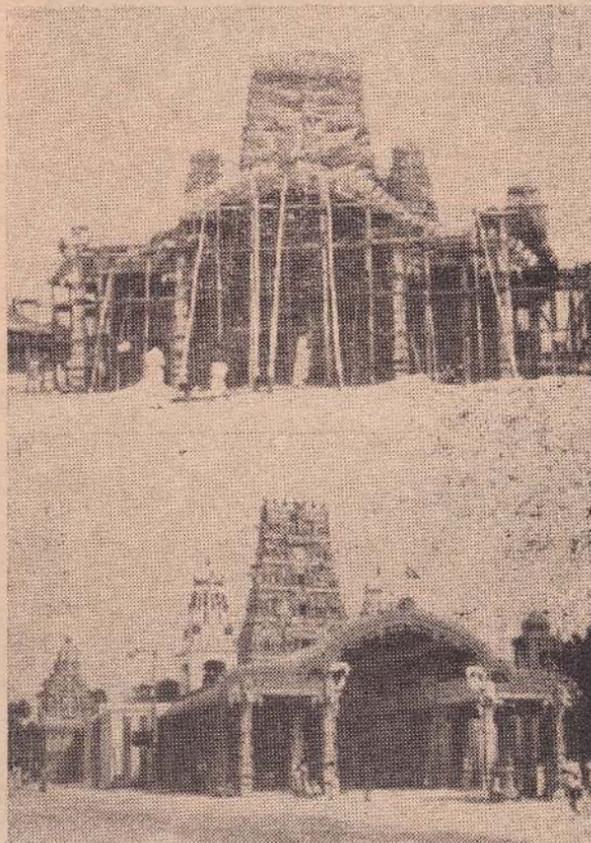

நல்லூர்க் சுந்தசுவாமி ஆலயத்தின் முன்னைய
முகப்புத் தோற்றம்

இராச கோபுரமும், முன் மண்டபமும்
புனருத்தாரணம் செய்யப்படுவதற்காக பழைய முன் மண்டபம்
அகற்றப்பட்ட நிலையில் பிடிக்கப்பட்ட படம்.

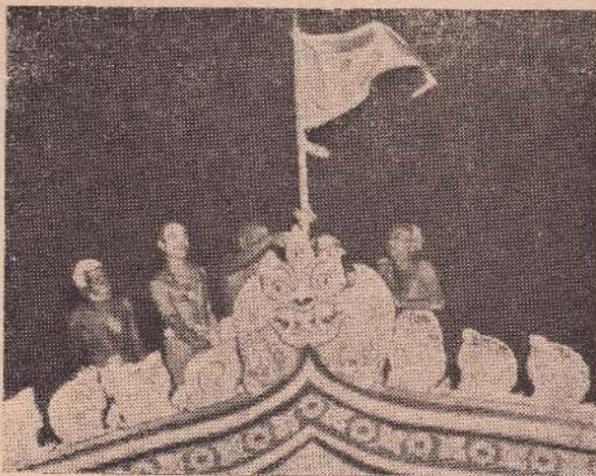
முன் மண்டபம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில்
பிடிக்கப்பட்ட படம்.

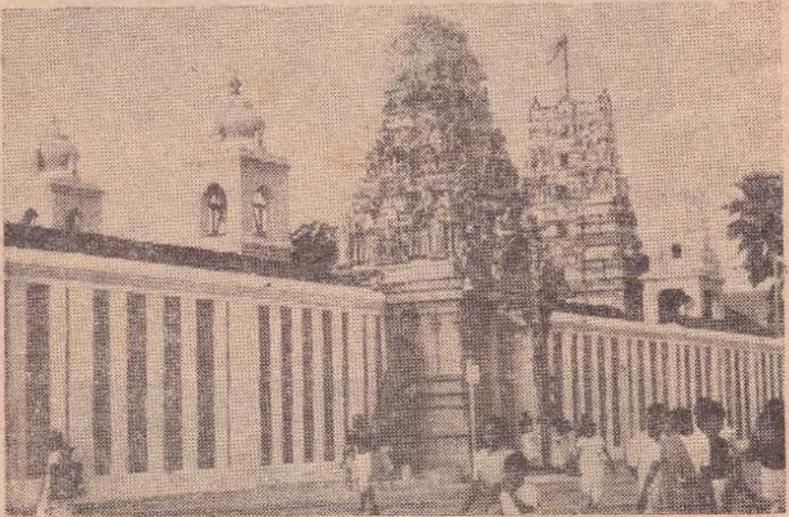
தற்போது காட்சியளிக்கும் நல்லைக் கந்தன் ஆலயத்தின்
எழில்மிகு தோற்றம்

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலில் அதிசிறந்த முறையில் அமைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் அதற்கான சாந்திக் கிரியைகளை நயிஞ்சிவ சிவஸ்ரீ ஐ. கைலாசநாதக்குருக்கள் செய்வதைக் காணலாம்

முன் மண்டப முகப்பில் சேவற் கொடியை அவர் பறக்கவிடுவதனை இப்படத்திற் காணலாம்.

நல்லூர்க் சந்தகவாமி கோவிலின் மற்றுமோர்
எழில்மிகு தோற்றம்

நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதினம்

ஆ
சி
ச்
செ
ய்
து
!

ரீங்கள் வெளியீடான ஒளி என்னும் சஞ்சிகை நல்லைக் கந்தன் வருடாந்த உற்சவத்தை முன்னிட்டு; விசேஷ மலராக கவிதைகள், கட்டுரைகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் முதலான சிறந்தபல உள் ளுறைகளைத் தாங்கி வெளிவந்திருக்கிறது.

அகவிருளை நீக்க ஒளி செய்யும் ஒளியான இவ்வெளியீடு தமிழ் நாடு எங்கனும் நல்லொளி பரப்பி மேலோங்க நல்லைக் கந்தனை வேண்டி ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

— ஸ்ரீலக்ஷ் சுவாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

நல்லூர் புனித நகராக வேண்டும்.

எழில் விஞ்சும் ஈழத்தின் இரண்டாவது பெரும் நகரம் யாழ்ப்பாணம் என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதொரு உண்மை. இத்தகைய யாழ் நகரில் தலை சிறந்த தலமாக விளங்குவது நல்லூர். பிரசித்தி பெற்ற நல்லூர்க்கந்தன் ஆலயத்தின் மகிமைபும், பழைய இராசதானியின் சரித்திர முக்கியத்துவமும் இதனை நன்கு வலியுறுத்துகின்றன. நல்லூர்க்கந்தன் சுவாமி கோவிலின் சூழலில் அமைந்துள்ள பிற ஆலயங்களினாலும் நல்லூர் மற்றெல்லா இடங்களையும் விடத் தனித்துவமான தலமாகக் கருதப்படுகின்றது. இத்தகைய தலப் பெருமை வாய்ந்த நல்லூர் புனித நகராக்கப் படவேண்டும் எனப் பலரால் பலகாலமாக வற்புறுத்தப் பட்டு வந்த போதிலும் இத் திட்டம் இன்னும் செயற்படுத்தப் படாமல் இருப்பது ஒரு பெரும் குறை என்றுதான் கூறவேண்டும்.

நல்லூரின் புராதனச் சிறப்பையும், அன்றைய சரித்திர முக்கியத்துவத்தையும் இன்றைய சந்ததியினரும், வருங்காலத் தலைமுறையினரும் சரிவரத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் நல்லூரைச் சுற்றியுள்ள சங்கிலித் தோப்பு, பூதராயர் வளவு, பண்டாரக் குளத்தடி, இராசாவின் தோட்டம் முதலான பகுதிகளை அகழ்வாராய்ச்சி செய்து மறைந்து கிடக்கும் உண்மைகளை வெளிக் கொணர வேண்டும்.

தொல் பொருட்களைப் பெறக் கூடிய பகுதிகள் பெரும்பாலும் குடியிருப்புக்களாகவும், தொழிற்சாலைகளாகவுமே காணப்படுகின்றமையால் அகழ்வாராய்ச்சி செய்வதென்பது முடியாத காரியமாகும். அவ்வப் பகுதிகளில் மேலும் குடியிருப்புக்களோ, தொழிற்சாலைகளோ ஏற்படா வண்ணம் எஞ்சிய பகுதிகள் பாதுகாக்கப் படவேண்டியதோடு, இதுவரை நிலம் வழக்கப் பட்டவர்களுக்கு வேறு நிலத்தை வழங்கி அந்தப் பகுதிகள் முழுவதையும் அகழ்வாராய்ச்சிக்குரிய இடமாகப் பிரகடனப் படுத்த வேண்டியது அரசின் தலையாகடமையாகும்.

நல்லூர் சைவக் கலாசாரத்தின் கேந்திரஸ்தானம் ஆகுமா?

நல்லூரிலிருந்து - தமிழ்மன்னர்களை அந்நியர்கள் அகற்றி விட்டாலும் அங்கிருந்து தமிழ்க்கடவுளான முருகனை அவர்களால் அகற்றி விட முடியவில்லை.

சில நூற்றாண்டுகளாக முருகனின் இராசதானியாக மட்டும் இருந்து வரும் இந் நகர் அவனருளால் இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் சைவக் கலாசாரத்தின் கேந்திர ஸ்தானமாகவும் விரைவில் மாறலாமென்பதற்குப் பல அறிகுறிகள் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன.

தென் இந்தியாவிலுள்ள காஞ்சிபுரம், கும்பகோணம் போல நல்லூரும் எங்கு பார்த்தாலும் கோவில்கள் தென்படும் ஒரு சைவத் திருநகராக விளங்குகிறது. இக் கோவில்களுக்கெல்லாம் நடுநாயகமாக விளங்குவது கந்தசுவாமி கோவில்.

கந்த சுவாமி கோவிலை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பைச் சமீப காலத்தில் ஏற்றுக்கொண்ட தர்ம கர்த்தாக்களின் அயரா உழைப்பால் இக் கோவில் இலங்கையிலுள்ள மற்றச் சைவாலயங்களுக்கெல்லாம் ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியாக விளங்கி வருகிறதென்பது நாடறிந்த உண்மை. தற்போதய நிர்வாகஸ்தரின் பரிபாலனத்தில் கோவிலின் அமைப்பு நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வருவதை அறியாதார் யார்? அவரது திருப்பணிகளை மனதார மெச்சி, அவரது கருத்திலுள்ள அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் யாவும் நிறைவேறும் பொருட்டு அவரது பரிபாலனம் பல்லாண்டு, பல்லாண்டு நீடிக்க வேண்டுமென நல்லூரான் திருவருளை வேண்டாதார் யார்?

கந்தசுவாமி கோவிலைச் சுற்றி அண்மைக் காலத்தில் சைவத்தையும், தமிழையும் வளர்க்கும் பல நிறுவனங்கள் தோன்றியிருப்பதைப் பலர் அறிவர்.

ஏ. திருநீலகண்டன் B.S.C (ECON)

ஞானசம்பந்தர் ஆதினம் அவற்றுள் ஒன்று. தென் இந்தியாவில் தமிழ்ப் பேரரசுகள் மறைந்த பின் சைவத்தையும், தமிழையும் பேணி வளர்த்தவை சைவ ஆதினங்களே. இத்தகைய ஆதினங்கள் இது காறும் இலங்கையில் தோன்றாமலிருந்த குறையைத் திருப்பெருந்திரு. சுவாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் தீர்த்து விட்டார்கள். ஆதின சம்பிரதாயத்திற்குரிய பூசைக் கிரமங்கள், நாயன்மாரின் குருபூசைகள், மகேசுவர பூசை, சைவசித்தாந்த வகுப்பு, பஜனை, சைவப்பிரசார வெளியீடு, யோகாசனப் பயிற்சி போன்ற பல அரிய பணிகளை இவ்வாதினம் செய்து வருகிறது. கந்தசுவாமி கோவில் வருடாந்தத் திருவிழாக்களின் போதும், கந்தஷஷ்டி, கார்த்திகைத் தினங்களின் பொதும் ஆதின கர்த்தர் செய்துவரும் அதியற்புத, அதிமதுர சதாப் பிரசங்கங்கள் பக்த கோடிகளுக்குப் பெரு விருந்தாக அமைகின்றன.

ஆதினம் இவ்வாறு செய்து வரும் அரிய பணிகளை விரிவுபடுத்தவும், இன்னும் பல புதிய பணிகளைத் தொடங்கவும் தம்பிரானவர்கள் பல திட்டங்களை வகுத்துள்ளார். அபிமானிகளுடைய ஆதரவுதான் வேண்டும்.

நல்லூர் வீதியிலுள்ள இன்னொரு தாபனம் நாவலர் மணிமண்டபமாகும். நாவலர் பெருமானின் நினைவுச் சின்னமாக அமைந்துள்ள இம் மண்டபத்தில் புராணப் படிப்பு, தேவாரப் பண்ணிசை வகுப்பு, பஜனை முதலியவை காலத்துக்குக் காலம் நடந்து வருகின்றன. நாவலர் நோக்கங்களுக்கிசைய, சைவ சமய அறிவைப் பரப்புவதற்கும், சைவ சமய சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்கு வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும் ஒரு சிறந்த நூலகத்தை இம் மண்டபத்தில் நிறுவுவது நாவலர் சபையின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும். இந் நாட்டிற் பல நூலகங்களிருந்தாலும், சைவ சமய நூற்பரப்பு முழுவதையும் தன்னகத்தே கொண்ட ஓர் தாபனம் இது வரையிலும் நிறுவப்படவில்லை. அத்தகைய ஒரு தாபனமாக இது அமைய வேண்டுமென்பதே நாவலர் சபையின் நோக்கம், நாவலரும், அவர் பரம்பரையில் வந்த பெரியார்களும் வெளியிட்ட நூல்கள் யாவும்—சாத்தியமான வரையில் முதற் பதிப்புப் பிரதிகள்—இங்கு இடம்பெறும் என்று நாம் கூறத் தேவையில்லை. இம் முயற்சி வெற்றியடையச் சைவாபிமானிகள் முன்வந்துதவ வேண்டும்.

நாவலர் சபையின் இன்னொரு நோக்கம் கோவிற்குருக்கள் மாராக வரவிரும்பும் பிராமணச் சிறுக்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் ஒரு வேதாகமப் பாடசாலையை நிறுவுவதாகும். நாவலர் பெருமான் தாம் வகுத்த சமயப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தில் இதற்கு முக்கிய இடங்கொடுத்திருந்தார்.

ஒரு பெரிய தாபனத்தால் பொறுப்பேற்று நடத்த வேண்டிய மேற்படி முயற்சிக்கு ஒரு முன்னோடியாக நிலைய சிரோன்மணி பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் தமது சொந்தப் பொறுப்பில் சில காலமாக வேதாகம வகுப்புக்களைப் பல இடர்ப்பாடுகளுக்கிடையில் நடாத்தி வருகிறார். அவரது படாடோபமற்ற தோற்றம் ஆழ்ந்த அறிவும், ஆற்றலும் படைத்த ஒரு கிடைத்தற்கரிய வேதாகம பண்டிதரை மறைத்து வைத்திருக்கிறதென்பதைப் பலர் அறியார். நல்லூர் வீதியிலுள்ள அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் மடத்தில் பயிலும் அவரது மாணவர்கள் எழுப்பும் வேதகோஷத்தைக் கேட்கும்

பொழுதெல்லாம் நமது மூதாதையர் போற்றிய குருகுல வாழ்க்கையும், இனிவரப்போகும் புதிய நல்லூரும் நமது மனத்திரையில் மாறி மாறித் தோன்றும்.

அந்நாளில் செல்லப்பா சுவாமிகள் அருந்தவம் புரிந்து அதிசயம் விளைத்த தேரடியில் வருடந்தோறும் சில மாதங்களுக்குப் புராண படனம் ஒழுங்காக நடைபெறுவது வழக்கம். இதில் ஆண்களும், பெண்களும் பக்தர்கள் பங்கு பற்றிப் பெரும்பயன் அடைகிறார்கள்.

கோவிலுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் அமைந்துள்ள திவ்ய ஜீவன சங்க மண்டபம் சைவர்களுக்கிடையில் ஒரு சமய-விழிப்பை உண்டாக்கி வருகிறது. வற்றுத ஞான ஊற்றுப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் நமது தாய் நாட்டுடன் தொடர்பு வைத்திருக்கும் இத்தாபனம் காலத்துக்குக் காலம் அங்கிருந்து பல பெரியார் களையும், ஞானிகளையும் அழைத்து, அவர்களது தரிசனத்தை நாம் பெறவும், அவர்களது அமுத மொழிகளை நாம் கேட்கவும் வாய்ப்பு அளித்து வருகிறது.

வீதியிலுள்ள மங்கையர்க்கரசி வித்தியாசாலை ஒரு மகோன்னதமான காலத்தை எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது வருங் காலத்தில் எத்தகைய உருவத்தைப் பெறுமென்பது சைவப் பெரியார்களின் முயற்சியையே பொறுத்திருக்கிறது.

நல்லூர்ப்பதி நமது கலாசாரத்தின் கேந்திர ஸ்தானமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறதென்பதற்கு ஒரு நல்ல அறிகுறி தமிழிசையை வளர்ப்பதற்கு இங்கு பல நிறுவனங்கள் செய்துவரும் அபாரத் தொண்டாகும். வருடமுழுவதும் இசை வெள்ளம் கரைபுரண்டோடுவதை இங்கு காணலாம். அண்மைலை மன்றம், இளங்கலைஞர் மன்றம், வித்வத் சபை, திருப்புகழ் மண்டபப் பக்திப் பாடல் இசையரங்கு, வெள்ளிக் கிழமைப் பஜனைக் கோஷ்டி போன்ற பல நிறுவனங்கள் இசைக் கலையை வளர்ப்பதில் காட்டி வரும் ஆர்வம் ஒரு முதல் தரமான தமிழ் இசைக் கல்லூரி இங்கு தோன்றலாம் என்ற நம்பிக்கையை நமக்குக் கொடுக்கிறது.

கந்தசுவாமி கோவில் இலங்கைச் சைவ மக்கள் வாழ்வில் பெற்றுள்ள இடமும், அதனைச் சுற்றிப்பல நிறுவனங்கள் இயங்கத் தொடங்கியிருப்பதும் ஒரு புதிய தேவையை உண்டாக்கியிருக்கின்றன. நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் இங்குவந்து திரளும் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வசதியாகத் தங்குவதற்குத் தற்போதுள்ள மடங்கள் சற்றும் போதா. இன்னும் பல மடங்கள் தோன்றுவதவசியம். சுதிர்காமத்திலுள்ள இராம கிருஷ்ண மடத்தைப் போன்ற ஒரு பெரிய மடத்திற்கு உடனடியான தேவையிருக்கிறது. சைவாபிமானமும், செல்வாக்கும், வசதியுமுள்ள பெரியார்கள் முயற்சி செய்வார்களானால் நல்லூரான் கிருபை நிச்சயம் கிடைக்கும்.

இந்த இதழில் இடம்பெறும் கதைகள், கவிதைகள், ஆகியவற்றில் காணப்படும் பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனையே; கட்டுரைகளின் கருத்துக்களுக்கு அவற்றின் ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

நல்லூர்க்கு கந்தசுவாமி

வெண்கலை

வை. ஜெகதீஸ்வரசர்வா

யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மன்னர்களினது உறைவிடமாகவும், பழம் பெருமை வாய்ந்ததும், யாழ்ப்பாணத்தின் தலைநகருமாகிய நல்லூரில் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் கந்தனே நல்லூர்க் கந்தன்.

வந்த வினையையும், வருகின்ற வினையையும் தீர்க்கும் நல்லைக் கந்தன் தம் அடியார்கள் வேண்டுவதை வேண்டியவாறே ஈன்றருளும் இயல்புடையவனாகையால் கந்தனை நாடிவரும் அடியார்கள் எண்ணிலடங்கா.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் தற்பொழுது இருநூத மாப்பாண முதலியாரின் வழித்தோன்றலாகிய குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியாரின் நிர்வாகத்தின் கீழ்ச் சிறப்புடன் தினசரி ஆறுகால நேரப் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. அதிகாலை 5 மணிக்கு உதய காலப் பூசையும், பகல் 10 மணிக்கு பகல் பூசையும், பகல் 12 மணிக்கு உச்சிக் காலப் பூசையும், மாலை 4 மணிக்கு சாயரட்சைப் பூசையும் மாலை 6 மணிக்கு இரண்டாம் காலப் பூசையும், இரவு 7 மணிக்கு அர்த்த சாமப் பூசையும் நடைபெறுகின்றது. திருவிழாக்காலங்களில் பூசைகளில் மாற்றங்கள் செய்யப்படும்.

இக் கோவிலின் வருடாந்த மகோற்சவம் ஆவணிமாத அமாவாசைக்குத் தீர்த்தம் நடைபெறக்கூடியதாக இருபத்தி ஆறு தினங்கள் நடைபெறுகின்றது. 1-ந் திருவிழா கொடியேற்றமாகும். கொடியேற்றம் நண்பகல் 12 மணிக்கு நடைபெறும். பகல் 10 மணிக்குப் பூசையும், 10-30 மணிக்கு வசந்த மண்டப்பூசையும் நடைபெறும். பின்னர் முருகப் பெருமானும் வள்ளியம்மை தெய்வானை அம்மன் சகிதமாக

ஸ்தம்ப (கொடியமரம்) மண்டபத்தையடைந்து அங்கு கொடியேற்றத் திற்கான கிரிகைகள் நடைபெற்றுப் பகல் 12 மணிக்கு கொடியேற்றம் நடைபெறும்.

கொடித்திரை வழங்கல்

கந்தனின் திருவிழாவிற்கு கொடித்திரை (கொடிச்சீலை) வழங்கும் அரும் பெரும் பேற்றைப் பெற்றவர்கள் திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த செங்குத்த மரபினர். இவர்கள் தொன்று தொட்டு கிட்டத்தட்ட ஏழு எட்டுத் தலை முறையாக இத் தொண்டைச் செய்து வருகின்றனர். இதற்கென அக்காலத்தில் கொடித்தேர் மடமும், தேரும் திரு. வைரவநாதர், வல்லியரம் சாமியாரால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கும் இம் மடத்திலிருந்தே கொடித்திரை தேரிலே கொண்டு செல்லப்படுகின்றது. அன்றைய காலப் பழைய தேர் பழுதடையவே சாமியாரின் வழித்தோன்றலாகிய சி. கணபதிப்பிள்ளை என்பவரின் ஊக்கத்தாலும், அண்டைய அடியார்களின் உதவியாலும் புதிய சித்திரத்தேர் ஆக்கப்பட்டு, தற்பொழுது கொடித்திரை அதன் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றது. தற்பொழுது இந்தச் செயற்கரிய திருத்தொண்டை கணபதிப்பிள்ளை குருநாதன் அவர்கள் செய்து வருகின்றார்.

கொடித்திரை தாங்கிய ரதம்
விதிவல்லவரும் காட்சி.

கொடியேற்றத்திற்கு முதலாம் நாள் மாலை கொடித்திரை தேர் மடத்திற்கு மேளவாத்திய சகிதமாக எடுத்துக்கொண்டு வரப்படும். மடத்தில் கோவில் கொண்டருளியிருக்கும் முருகனுக்கும் கொடித்திரைக்கும் விசேட பூசைகள் நடைபெற்று, கொடித்திரை தேரில் புடைகுழ நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோவிலுக்குக் கொண்டு செல்லப்படும். அங்கு பிரதம குருக்களிடம் கையளிக்கப்படும்.

திருவிழாக்கள் பற்றிய குறிப்பு.

கொடியேற்றம்.

பகல் 10 மணிக்கு பூசையும், 10-30 மணிக்கு வசந்த மண்டபப் பூசையும் நடைபெறும். வசந்த மண்டபப் பூசை முடியவே முருகப் பெருமான் வெள்ளி மயில் வாகனத்திலும், வள்ளி, தெய்வயானை வெள்ளி அன்ன வாகனத்திலும் எழுந்தருளி ஸ்தம்ப மண்டபத்தை யடைந்து அங்கு அடியார்களுக்குக் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருப்பார். அங்கு கோவில் காவலரவர்கள் அழைக்கப்பட்டுச் சங்கற்பம் செய்யப்படும். பின்னர் வேதசிவாகம முறைப்படி பிரதான குருக்கள் ஆற்ற வேண்டிய கிரிகைகள், பூசைகள் ஆற்றப்பட்டுப் பக்தர்களின் அரோகரா, முருகா என்ற பக்தி கோஷத்துடனும், மங்கள வரத்தி யங்களின் ஒலியுடனும், வேத ஆசீர்வாதங்களுடனும் பகல் 12 மணிக்கு கொடியேற்ற விழா முருகப் பெருமானுக்கு நடை பெறும்.

மஞ்சம். 10ம் திருவிழா

10ம் திருவிழாவாகிய மஞ்சத் திருவிழா இரவு 8 மணிக்கு நடைபெறும். அன்றைய தினம் வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராக முத்துக்குமார சுவாமிப் பெருமான் மஞ்சத்தில் எழுந்தருளி வீதிவலம் வருவார். பகல் சிறிய கைலாச வாகனத்தில் முருகன் உள்வீதி வலம் வருவான்.

கார்த்திகைத் திருவிழா.

கார்த்திகைத் திருவிழா 17ம் திருவிழாவாக அல்லது பதினெட்டாம் திருவிழாவாக வரும். அதாவது கார்த்திகை நட்சத்திரத் தினத்தில் நடைபெறும் உற்சவமாகும். இரவு 8 மணியளவில் நடைபெறும் உற்சவமாகிய இத் தினத்தில் ஓலைச் சப்புறத்தில் (முக்கூட்டுச் சப்புறத்தில்) வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராக முத்துக் குமாரசுவாமிப் பெருமான் எழுந்தருளி காட்சியளித்துக் கொண்டு வீதிவலம்வருவார்.

கைலாச வாகனம்

கார்த்திகைத் திருவிழாவிற்கும், தெண்டாயுதபாணித் திருவிழாவிற்கும் இடையில் நடைபெறும் திருவிழா கைலாச வாகனத் திருவிழாவாகும். கைலாசவாகனம், இராவணன் கைலாச மலையைத் தோளினாலே தூக்கிய வண்ணம் அமைக்கப்பட்டது. பத்துத் தலைகளுடன் இராவணன் இருக்கும் காட்சியும், முனிவர்கள், ரிஷிகள் முதலானோரின் உருவங்களும் கைலாச வாகனத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கைலாச வாகனத்தில் முருகன் (வேல்) வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராக வீதிவலம் வருவார்.

மாம்பழத் திருவிழா.

மாம்பழத் திருவிழா 22ம் திருவிழாவாகும். அன்று மாலை 5-15 மணிக்கு நடைபெறும் விழாவாகும். தெண்டாயுதபாணிப் பெருமான் தங்க மயில் வாகனத்திலும், விநாயகப் பெருமான் வெள்ளி மூஷிக் (எலி) வாகனத்திலும் எழுந்தருளிவீதிவலம் வருவார்கள்.

வீதிவலம் வந்து கோவில் வாசலை அடைந்ததும் விநாயகப் பெருமானின் திருக்கரத்தில் மாம்பழம் கொடுக்கப்படும். தெண்டாயுதபாணிப் பெருமான் காவியுடை, ருத்திராட்சம் அணிந்து ஆண்டியாகக் காட்சியளிப்பார். மாங்கனி பெற்ற விநாயகப் பெருமான் கோவிலினுள்ளே செல்ல, தெண்டாயுதபாணிப் பெருமான் திருக்குள மண்டபத்திலுள்ள தனது திருக்கோவிலை அடைவார்.

மாம்பழத் திருவிழாவின் மகிமை.

கலகம் விளைவிக்கும் நாரதரால் மாங்கனியொன்று சிவபெருமானுக்குக் கிடைக்கப் பெற்றது. அதை விநாயகரும், முருகனும் விரும்பவே "உலகையார் முதலில் வலம் வருகின்றனரோ அவருக்கே இப்பழம் உரியது" என்று பணித்தார். முருகப் பெருமான் மயில் வாகனத்திலேறிப் பறந்து செல்ல, விநாயகப் பெருமான் தாய், தந்தையரை மூன்றுமுறை வலம் வந்தார். பிள்ளையாருக்கே மாம்பழத்தைச் சிவபெருமான் கொடுத்தார். முருகன் களைத்துச் சிறிது நேரங்கழித்து வரவே, விநாயகர் மாங்கனி உண்பதைக் கண்டு சினங்கொண்டு, காரணங்கேட்க, காரணத்தை எம்பெருமான் கூறவே, அவர் கோபங் கொண்டவராக ஆண்டியானார்.

சிவபெருமான் முருகனது கோபத்தைத் தணித்து "முருகா நீ என்றும் பழம். பழம் நீ அப்பா" என்று கூறினார். இதனால் முருகனுக்குப் 'பழனி ஆண்டவன்' எனும் நாமம் வழங்கலாயிற்று.

மாம்பழத் திருவிழாவன்று இரவு குதிரை வாகனத் திருவிழாவாகும். முருகப் பெருமான் நடுவிலே பெரிய இளஞ் சிவப்பு நிறக் குதிரையையும், வள்ளி, தெய்வயானை அம்மன்மார்கள் மும்மூன்று குதிரைகளிலும் எழுந்தருளி வீதிவலம் வருவார்கள்.

சப்பறத் திருவிழா.

23ம் திருவிழா சப்பறத் திருவிழாவாகும். இத்தினத்தில் பகல் முருகன் வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராக ஒரே சாத்துப்படியில் பச்சை மயில் வாகனத்தில் எழுந்தருளி உள்வீதி வலம்வருவார் இரவு வேல் சாத்துப்படி மிகவும் பெரிய சாத்துப்படியாக அலங்காரம் செய்யப்படும். பெரிய படல் சப்பறத்தில் முருகன் வீதிவலம் வருவார். சப்பறத் திருவிழாவைக் கையாடும் காட்சியென்றும் அதை ஒவ்வொருவரும் கட்டாயம் பார்த்துத் தரிசிக்க வேண்டுமென்று கூறுவார்கள்.

தேர்த் திருவிழா.

24ம் திருவிழா தேர்த் திருவிழாவாகும். சண்முகப் பெருமான், வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராகப் பட்டு வஸ்திரங்களினாலும், தங்க ஆபரணங்களினாலும் அலங்காரமாகவும், அழகாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டு மலர் மாலைகளும், மருக்கொழுந்து மாலைகளும் அழகுக்கு அழகு செய்ய, வசந்த மண்டபத்தில் வெள்ளியினாலாக்கப்பட்ட சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பார்.

காலை 7 மணிக்கு வசந்த மண்டபப் பூசை நடைபெற்று 8 மணிக்கு

குச் சண்முகப் பெருமான் வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராகத் திருக் கோபுர வாசலையடைந்து தேருக்கு எழுந்தருளிச் செல்வார். சண்முகப் பெருமான் தேரிலே அடியார் புடைகுழ ஆனந்தக் காட்சியுடன் அரோகரா என்ற ஒலியுடன் வீதிவலம் வருவார்.

மாலை தேர் மண்டபத்தில் சண்முகப் பெருமான் பச்சை ஆபரணங்களும், பச்சைப் பட்டு வஸ்திரங்களும், பச்சை மலர் மாலைகளும் அணிந்து பச்சைப் பசேலென்று காட்சியளிப்பார். மண்டபத்தில் விஷேட பூசைகள், ஆராதனைகள் நடைபெற்று தேர் மண்டபத்தினின்றும் எழுந்தருளிச் செல்வார்.

சண்முகப் பெருமான் பச்சை வண்ணாகப் பக்தர்கள் புடைகுழப் பக்தர்களின் இச்சையைப் பூர்த்தி செய்யும் வண்ணம் அந்த மாலை வெய்யிலின் ஒளியில் மரகதத்தைப் போன்று தனியழகுடன் அந்த அழகன் முருகன் ஆடியாடி வரும் அழகான காட்சிகல் நெஞ்சத் தையமுருக வைக்கும் கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். இவ்வண்ணம் சண்முகப் பெருமான் ஆலயத்தை அடைவான்.

தீர்த்தத் திருவிழா.

25ம் திருவிழா தீர்த்தத் திருவிழாவாகும். அன்று பகல் பூசை மாலை 3 மணிக்கு நடைபெறும். 3-30 மணிக்கு வசந்த மண்டபப் பூசை நடைபெறும். அன்றைய தினம் வெள்ளி மூலிக வாகனத்தில் விநாயகப் பெருமானும், வெள்ளி மயில் வாகனத்தில் தெய்வயானை அம்மனும், தங்க மயில் வாகனத்தில் முருகப் பெருமானும், வெள்ளி அன்ன வாகனத்தில் வள்ளியம்மனும், வெள்ளி ரிஷப (இடபம்) வாகனத்தில் சண்டேசுர மூர்த்தியும் எழுந்தருளித் திருக்குள மண்டபத்தை அடைந்து, அங்கு திருக்குளத்தில் சுஸ்திர தேவருக்கு விஷேட அபிஷேகம், பூசைகள் நடைபெற்றுத் தீர்த்தம் பஞ்ச மூர்த்திகளுக்கும் அளிக்கப்படும். பின்னர் பஞ்ச மூர்த்திகளுடன் அடியார்கள் புடைகுழ வீதிவலம்வந்து கோவிலையடைவர். இரவு கொடியிறக்கம் நடைபெறும். முருகனும், வள்ளி, தெய்வயானை ஒருங்கேயும் வீதிவலம் வருவார்கள். அதைத் தொடர்ந்து சண்டேசுர மூர்த்தி வீதிவலம் வருவார்.

பூங்காவனத் திருவிழா.

26ம் திருவிழா பூங்காவனத் திருவிழாவாகும். இரவு வள்ளியம்மைக்கும், தெய்வயானை அம்மனுக்கும், முத்துக்குமார சுவாமிக்கும் திருக் கல்யாணம் நடைபெறும். வள்ளியம்மை மாலை பூங்காவனத்தில் தலம் இருக்க எழுந்தருளிச் செல்வார். பின்னர் விநாயகப் பெருமானும், முத்துக் குமார சுவாமிப் பெருமானும் பூங்காவனத்திற்குச் சென்று அங்கு முருகன் வள்ளியம்மைக்கு மாலை சூட்டி விஷேட பூசைகள் நடைபெற்று வள்ளியையும் அழைத்துக்கொண்டு மூவரும் கோபுர வாசலையடைய கோபுரவாசல் சுதவு அடைக்கப்பட்டு உள்ளே தெய்வயானை அம்மன் எழுந்தருளியிருப்பார். கோவில் ஓதுவார் அவர்களால் தெய்வயானை அம்மன் கேள்விகள் கேட்பதுபோல் பாடல்கள் பாடிப் பின்னர் சுதவு திறக்கப்படும். வள்ளி, தெய்வயானையுடன் முருகனுக்கு மண்டபத்தில் திருக்கல்யாணம் நடைபெறும்.

திருக் கல்யாணம் முடிந்த பின்பு 3 பூந்தண்டுகையில் சுவாமிகள் எழுந்தருளி வீதிவலம் வருவார்கள்.

வினேச அமைப்புக்கள்.

திருவிழாக் காலத்தில் நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் எண்ணற்ற அடியார்கள் நல்லைக் கந்தனை நாடித் திரண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எதுவித இடையூறுகளும் ஏற்படா வண்ணம் கோவிலுக் கண்மையில் கோவிலை நோக்கி வரும் பிரதான பாதைகளில் வாகனப் போக்குவரத்துத் தடைகளை விதித்து வருகின்றனர். சுகாதார வசதிகள், பாதுகாப்பு வசதிகள் முதலியவற்றை யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை செய்து வருகின்றது. மக்களின் பாதுகாப்பை முன் விட்டு நகர பாதுகாவலர்கள் மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்காணித்து ஆவன செய்து வருகின்றனர்.

தினந்தோறும் அடியார்கள் நல்லைக் கந்தனை நாடிவருகின்றபடியால் அவர்கள் தங்கள் விரதத்தைச் செலுத்தும் வகையில் அர்ச்சனைகளை இலகுவாகச் செய்யும் வண்ணம் ஆங்காங்கே ஒவ்வொரு சந்நிதானங்களுக்கும் வேண்டிய அர்ச்சகர்களை நியமித்து அடியார்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை நல்லூர்க் காவலர்வர்கள் செய்துள்ளார்கள். இங்கு நடைபெறும் பூசைகளெல்லாம் காலந் தவறாமல் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நடைபெற்று வருகின்றது. இத்னல் அடியார்கள் அந்தந்த நேரங்களிற் பூசைகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இங்ஙனம் எல்லா வசதிகளும் ஒருங்கே கொண்டதாய் அமைந்துள்ள நல்லைக் கந்தன் தினமும் எண்ணற்ற அடியார்களைத் தன்வசம் அழைத்து அருள் பாலிக்கின்றான். அந்த நல்லைக் கந்தனின் சிறப்புத்தான் என்னே?

நல்லைக் காவலரின் சிறப்பு.

தற்போதய நல்லூர்க் காவலர் இ. குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். இவர் கோவிலுக்காக அளப்பரிய தொண்டுகளைச் செய்து வருகின்றார்; செய்வித்துமிருக்கின்றார். விழாக்காலத்தில் எண்ணற்ற அடியார்கள் வருவதால் அவர்களின் இட நெருக்கடியைத் தவிர்க்கும் வண்ணம் கோவிலின் தெற்கு வீதியை அகலமாக்கியும், வசந்த மண்டபத்தையும் புதுப்பித்து, அதற்கு நேராகவுள்ள தென்புற வீதியில் பெரிய வாசலையும். முத்துக்குமார சுவாமி கோவிலுக்கு நேரே ஒரு வாசலையும் அமைத்திருக்கின்றார். இதனால் அடியார்கள் வெளியில் நின்றுப் பூசையைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆறுமுக சுவாமி வாசலுக்கு ஒரு மூன்று மாடக் கோபுரத்தையும் அமைத்துள்ளார். கோவிலின் முன்புறம் இருந்த பழைய கொட்டகைகள், மடம் முதலியனவற்றை அகற்றி அடியார்கள் எங்கு நின்றுலும் முருகன் வெளியில் வரும் காட்சியைக் காணக் கூடியதாக வசதிகள் செய்துள்ளார். தற்பொழுது கோவிலின் இராச கோபுரம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. முன்புற மண்டபமும் புதிதாக அழகிய சிற்ப வேலைகளுடன் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இப்படிப் பலதரப்பட்ட தொண்டுகளைச் செய்து முருகன் ஆலயத்தை மென்மேலும் சிறப்புற நடாத்தி வருகின்றார். இவருக்கும், இவர் குடும்பத்தினருக்கும் கந்தன் கருணை என்றென்றும் உரிமையுடையதாகும்.

ஒவ்வொரு மாதமும் முதல்நாள் சங்கிராந்தி தீர்த்தமும், கார்த்திகை உற்சவமும், ஷஷ்டி உற்சவமும் நடை பெறுகின்றது. சித்திரை மாதம் தொடக்கம் கந்தப் புராணம் இங்கு படிக்கப்படுகின்றது.

கார்த்திகை மாதத்தில் திருக் கார்த்திகை தினத்தில் கைலாச வாகனமும், வருடப் பிறப்பன்று மஞ்சமும் இழுக்கப்படும். ஐப்பசி மாதத்தில் கந்தஷஷ்டித் திருவிழா நடைபெறுகின்றது. 6-ம் நாள் குரசங்கார உற்சவமும், மறுநாள் திருக்கல்யாண உற்சவமும் நடைபெறும். கார்த்திகைச் சோமவாரங்களில் மாலையில் விஷேட பூசையும் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது.

நவராத்திரி காலத்தில் மாலையில் வசந்த மண்டபத்தில் கும்ப பூசை விஷேடமாக நடைபெறும். திருவெம்பாவைக் காலத்தில் உதயத்தில் முருகப் பெருமானுக்கு விஷேட பூசைகள் நடைபெற்று இறுதியில் திருவாதிரையன்று உற்சவம் காலை நடைபெறும். நவராத்திரி கடைசி நாள்ன்று மாணம்பூ உற்சவம் பகல் நடைபெறும்.

இவ்வண்ணம் இத்தனை சிறப்புக்களும் கொண்ட நல்லைக் கந்தன் எல்லோரும் வேண்டியதை வேண்டியவாரே என்று அடியார்கள் மனதில் நிலையான இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டாள்.

அழகிய நவீன

தங்க நகைகளுக்கு

உத்தரவாதமுள்ள

இடம்

கலைவாணி

நகை மாளிகை

111, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

பிரகாசமான - நிகரற்ற

வெண்மை தருவது!

சில்வர் வைற் நீலசோப்

எங்கும் கிடைக்கும்.

கலா இன் டஸ் நீஸ்
கோண்டாவில் - யாழ்ப்பாணம்.

48ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

சத்தியம் பொறுமை சாந்தம் அடக்கம்
 நித்தியா நித்தியந் தெரியும் நிபுணர்
 பத்திசெய் உத்தமர் பரவும் நல்லூரில்
 நித்தியம் வந்துபார்த்தால் முத்தி நிச்சயமே. (எந்நாளும்)

முன்னைப் பழமைக்கு முன்னைப் பழைமையையும், பின்னைப் புதுமைக்குப் பின்னைப் புதுமையையும் உள்ள பரம்பொருளின் திருக்குமாரனும் நல்லைக் கந்தன் திருநாமத்தால் ஆண்டுதோறும் அவனது திருவிழாக் காலத்தை நினைவுகூறும் வகையில் தினகரன், வீரகேசரி, ஈழநாடு, திண்பதி போன்ற பத்திரிகைகள் சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடுவது வழக்கமாயுள்ளது. அச் சிறப்பிதழ்களிலே அமரர், மதுரகவி இ. நாகராஜன், அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பி, 'சேந்தன்' போன்ற இக்காலப் பாவாணர்கள் கவிதைகள் எழுதி வெளியிட்டதையும் கண்டுள்ளோம். கவிஞர்கள் வி. கந்தவனம் (நல்லூர் நாற்பது) 'சொக்கன்' (நல்லூர் நான்மணிமாலை) மு. க. சூரியன் (நல்லைக் கந்தன் பதிகம்) நல்லைக்குமரன் (நல்லைக்குமரன் பாமாலை) ஆகியோர் சிறுபிரபந்தங்களையும் யாத்து நூல்வடிவிலே தந்திருக்கிறார்கள். துன்பங்களும், தொல்லைகளும் பெருகிவருகின்ற இக்காலத்திலே துயர் துடைக்கும் நல்லைக் கந்தனின் திருவடிகளே சரண் என்றிருப்பதனையே யாவரும் விரும்புவராதலால், இப்பாவலர் வரிசை நெடிது நீண்டுசெல்லும் என்பது திண்ணம். நல்லைக் கந்தன் திருவடியினையே நமக்குத் துணை; புணை.

சொல்லிற் குழைத்துயர் சோதிக் கவிபல சொன்னவர்தம்
 அல்லற் கடலினை இல்லை எனச்செயும் ஆதவனை
 நல்லைப் பதியுறை செல்வக் கணியினை நாயகனைப்
 புல்லற் குளையுமென் நெஞ்சமும் மெய்யும் புதுமையிதே.

(நல்லூர் நான்மணிமாலை - சொக்கன்)

[நன்றி: இக்கட்டுரை எழுத எனக்கு உசாத்துணையாய் உதவிய நூல்: நல்லூர்க் கந்தகவாமி - குல. சபாநாதன்]

வாசக நேயர்களே!

உங்கள் அபிமான மாத இதழான

"கன்னி"

யைக் குடும்பத்துடன் படித்து மகிழுங்கள்.

விநிபோகஸ்தர்கள் தேவை.

விபரங்களுக்கு:

ஆசிரியர் "கன்னி"

511, கே. கே. எஸ். றோட்,
 யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிரியர்:

வி. எஸ். எஸ். மகேசன்
 (எழுத்து வேந்தன்)

வன்னை இழைத்தாள்

“இளங்கீரன்”

மீர்த்தி

இறுகி உறைந்திருக்கும் உறுதியைப் பளிர்ரெனக் காட்டும் ரவீந்திரனின் இவ்வார்த்தைகள் கவலையால் குடேறியிருந்த ரஞ்சிதத்தின் மனசில் குளுமையை உண்டாக்கின. ஈரமாயிருந்த அவளுடைய இமைகள் லேசாக மூடித் திறந்தன. வெப்பமான நெடிய மூச்சுப் பறிந்து கரைந்து மறைந்தது. கனத்துப் போயிருந்த இதயம் சடுதியில் லேசாகியதைப் போலிருந்தது. எனினும் உள்ளத்தில் பதிந்திருந்த துயரத்தின் கவடுகள் காய்ந்து மறையவில்லை. இன்றே என்றே ஒருநாள் அவன் தன்னைவிட்டுப் போகவே செய்வான், அந்த ஒருநாளும் விரைவாக வந்துவிடும் என்று அவளுடைய உள்ளத்தின் ஒரு மூலையில் ஒரு குரல் ஒலித்தது.

அதை அவளால் சகிக்க முடியவில்லை. “என்னதான் இருந்தாலும் உங்கள் மனசு கல்லுதான்” என்றாள், துக்கம் தொண்டையை அடைக்க.

“என்மனசு கல் என்று சொல்கிறாய்?”

“ஓம், நிச்சயமாக. உங்களுக்கு இளகிய மனசு என்று கதைகளிலும், நாவல்களிலும் தான்காட்டிக் கொள்கிறீங்களே தவிர, உண்மையில் அப்படி

யில்லை. உங்கள் மனசு இறுகிய கல்லுதான். இல்லையென்றால், என்னை விட்டுப் பிரிந்து ஊர்கற்ற நினைப்பீங்களா?”

கலகல என்று சிரித்தாள் ரவி. “ஏன், நீயும் என்னுடன் வரலாமே?” என்று வேடிக்கையாகக் கேட்டாள்.

சோகத்தால் இருள் மூடியிருந்த ரஞ்சிதத்தின் முகம் மகிழ்ச்சியால் திடீரென்று ஒளி வீசியது. விழிகளை மலர்த்தி உற்சாகத்துடன் அவனைப் பார்த்து “எனக்குக் கூட ஆசையாகத் தான் இருக்குது; உங்களுடன் சேர்ந்து பிரயாணம் செய்தால் எவ்வளவு சந்தோஷமாயிருக்கும். உண்மையிலேயே அது மறக்க முடியாத இனிமையான அனுபவமாகத் தானிருக்கும். நானும் உங்களுடன் வந்துவிடுவேன். ஆனால்,” என்று இடையில் நிறுத்தினாள்.

“எனக்குத் தெரியும் ரஞ்சி. அதெல்லாம் நடக்காத காரியம். பெண்களுக்கு என்னதான் சிறகு முளைத்தாலும் அவர்கள் கூண்டுக்கிளிகள் தான். நமது சமூகத்தில் பெண்களாவது, ஊர் சுற்றிப் பார்ப்பதாவது... ஊ...ஹும்” என்று தலையை ஆட்டினாள் ரவி.

“பெண்ணாய்ப் பிறந்தால், இந்த துரதிர்ஷ்டந்தான்” என்று சலிப்புடன் கூறிய ரஞ்சிதம்,

“ஆனாலும், உங்களைப் போல் ஆனாகவும் பிறக்கப் படாது” என்றார்.

“ஏன்?”

“தங்களுடன் பிரியமாயிருக்கும் பெண்களையெல்லாம் தவிக்க விட்டு ஓடி விடுவார்கள். பெண்மனசு தெரியாத ஆண்கள் ஏன் பிறக்க வேணும்? என்னைப் போல பெண்களை யெல்லாம் வருத்தத்துக்குள்ளாக்க வேணும்?” என்று முகத்தைச் சுளித்தார் ரஞ்சிதம்.

“நான் பிறந்தது பிழை தான். ஆனால், பெண் மனசைத் தெரியாதவனாய் இருப்பதில் பிழையில்லை” என்று சொல்லிச் சிரித்தான்.

ரஞ்சிதம் உடனே பதில் சொல்லாமல், ரவிநீதினின் டைரியைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தவள் சற்று நேரத்திற்குப் பிறகு “பெண் மனசைத் தெரியாத நீங்கள் அவர்களின் மனசையும், அவர்களின் காதலையும் வர்ணிக்கிறீங்களே, அது ஆச்சர்யந்தான்” என்றார்.

“ஆச்சர்யமொன்று மில்லை ரஞ்சி. இப்படித் தான் இருக்கும் என்று ஒரு ஊகம். கற்பனை என்று கூடச் சொல்லலாம். இதை வைத்துக்கொண்டு எழுதித் தள்ளுகிறேன். வாசகர்களும் இந்த அனுபவங்க ளெல்லாம் எனக்கு நிறைய உண்டு என்று எண்ணி விழுந்து விழுந்து படிக்கிறார்கள்” என்று மீண்டும் சிரித்தான்.

ரஞ்சிதத்துக்கும் சிரிப்பு வந்து விட்டது. “நீங்கள் கல் மனசு படைத்தவர் மாத்திரம் அல்ல. பொல்லாதவரும் கூட” என்றார்.

“உனக்குத்தான் மற்றவர்களுக்கல்ல”

“நீங்கள் எழுத்தாளர். உங்களுடன் கதைத்து வெல்ல

ஏலாது”

“எல்லோரும் அப்படித் தான் சொல்கிறார்கள். ஆனால், உண்மை அதுவல்ல.

“அப்ப எது உண்மை?”

“என்னை யாரும் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது தான் உண்மை”

“நீங்கள் மற்றவர்களை விளங்கிக் கொள்ளாத போது, மற்றவர்கள் உங்களை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று என்ன கட்டாயம் இருக்குது?”

“கட்டாயந்தான் என்று நான் சொல்லவில்லையே?”

“நீங்கள் சொல்லாமல் சொல்கிறீங்க!”

“இல்லை. நான் அதை எதிர்பார்க்கவில்லை. அதைப் பற்றிச் சிந்திப்பது கூட இல்லை”

“நீங்கள் ஒரு விந்தையான மனிதன்”

“நான் அப்படி இருக்கத் தான் ஆசைப்படுகிறேன்”

“ஏன் இந்த மாதிரிக் கதைக்கிறீங்கள்?”

“வேறு எந்தமாதிரி கதைக்கச் சொல்கிறாய்?”

“என் மனசை நீங்கள் புண்ணாக்கிறீங்க!”

“மற்றவர்களுடைய மனசைப் புண்ணாக்குவது எனக்கு இஷ்டமான வினையாட்டல்ல”

ரவி இதைச் சொன்னதும், அதற்குமேல் ரஞ்சிதம் ஒன்றும் பேசாது சட்டென்று வாயை மூடிக் கொண்டார். தன் மனசைத் தெரிந்து கொண்டும் வார்த்தைக்கு வார்த்தை, பதிலுக்குப் பதில் ரவி இப்படிப் பேசியதும், அவளுக்கு ஆத்திரமாத் திரமாய் வந்தது. அதை அடக்கத் தன்

பூ அதரங்களை முல்லைப் பற்களால் கடித்துக் கொண்டாள். அவள் மௌனமாயிருந்தாலும், அவளுக்குள்ளார்ந்தெழுந்த சினத்தை அவளுடைய சிவந்த முகம் காட்டியது. அதே சமயம் “நீ திறந்து சொல்லேன்” என்று மனசு அதட்டி உசுப்பியது. அதைத் தாங்க முடியாதவள் போல், சட்டென்று “உங்களை ஒரு பெண் காதலிப்பதை நீங்கள்... நீங்கள்... விரும்பவில்லையா..?” என்று நிறுத்தி நிறுத்திக் கேட்டாள்.

ரவி அவளை ஓரக் கண்ணால் பார்த்தான். “நான் விரும்பவில்லை, என் சுயேட்சையான போக்குக்கு எவரும் கால் கட்டாக இருப்பது எனக்கு இஷ்டமில்லை”

ரவி இதைச் சொன்னாலே இல்லையோ, ரஞ்சிதத்தின் உள்ளம் கல்லெறியப்பட்ட கண்ணடியைப்போல் நொறுங்கி விட்டது. அப்படியே திகைத்து நின்றாள். அவளுடைய விழிக்கோணத்தில் இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் இமை வெட்டும் நேரம் தொங்கி நின்று விட்டு சடுதியாக கண்ணத்தில் உருண்டு விழுந்தது. மறுகணம் “நீங்கள் பூலோகத்து மனிதனல்ல, நானும் இந்த உலகத்தில் பிறந்திருக்கப் பட்டாது” என்று தாங்க முடியாத துக்கத்தோடும், ஆத்திரத்தோடும், பட்படப்போடும் கூறி விட்டுச் சரேலென்று அறையை விட்டு வெளியேறினாள்.

அவள் போன வாசலையே வெறிக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ரவியின் உள்ளம் உருகி முணுமுணுத்தது.

“நீ என்னைக் காதலிப்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், இதை எத்தனையோ தடவை எனக்கு மறைத்தும், மறைக்காமலும், தெரிந்தும், தெரியாமலும் காட்டியிருக்கிறாய். உன்

பேச்சின் அர்த்தத்தை, உன் பார்வையின் பொருளை, நீ பழகும் விதத்தை நான் புரிந்துதான் வைத்திருக்கிறேன். ஆனால்...

இந்த வீட்டிலே என்னை நேசிக்கிறவர்கள் யாருமேயில்லை. உன் ஐயா, அம்மா, அண்ணன் மார் எல்லோரும் என்னை வெறுத்த போதிலும், நீ ஒருத்தி மட்டும் தான் என்னை நேசித்து அன்புடன் பழகி வருகிறாய். நான் தனித்தவன், அனாதை என்ற உணர்ச்சி எனக்கு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு உன் அன்பு தான் காரணம். சின்ன வயசிலிருந்து ஒன்றாக வளர்ந்து பழகி வருகிற நாம் எத்தனையோ தடவை சண்டை பிடித்திருக்கிறோம். ஆனால், ஒரு சில மணித்தியாலங்களுக்கு மேல் அந்தக் கோபமும், சண்டையும் நீடித்ததில்லை...

எத்தனையோ தடவை நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது நீ இடையில் குறுக்கிட்டு குழப்பியிருக்கிறாய். அப்போதெல்லாம் உன் மேல் அடங்காக்க கோபம் வரும் என்றாலும் நீ ஒரு சனியன் இடைஞ்சல் செய்யும் பிராணி என்று நான் எண்ணியதே இல்லை. உன்மேல் எனக்கு வற்றாத அன்பும், பாசமுமுண்டு...

இப்படியெல்லாம் இருந்தும் நான் உன்னைக் காதலிக்க விரும்பவில்லை. உனக்கு இது விசித்திரமாகவும், வியப்பாகவும் இருக்கும். ஏனெனில் நீ என்னைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை, புரிந்து கொள்ளவும் உன்னை முடியாது.

மாலைச் சூரியனைப் போன்ற பொன் சிவப்பான நிறமும், மெருகி ஏறி நிற்கும் அழகும், பருவச் செழிப்பும் உடையவள் நீ. படித்தவரும் கூட. இவை மட்டுமா, நீ என் உறவினள்— சொந்த மச்சாள். என்றாலும்...

உன்னைக் காதலிக்கவில்லை. என்சிந்தையும், உணர்வும் காத

லைச் சுற்றிச் சுழலவேயில்லை. அதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதும் இல்லை. என் சிந்தையும், உணர்வும் எங்கேயோ ஒரு இலட்சியத்தை நோக்கித் தாவிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதை எட்டிப் பிடித்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவேசமும், ஆசையும் தான் என் நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கின்றன. அதை உன்னால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாது...

நீ என்னை உன் இதயச்சிறைக்குள் பூட்டி வைத்திருப்பது போதாதென்று குடும்பம் என்ற கூட்டுக்குள்ளும் அடைத்து வைக்க ஆசைப் படுகிறாய். அப்படி அடைத்து விட்டால் என்னோடு இன்பகீதம் பாடிக்கொண்டு உல்லாச ஊஞ்சலில் ஆனந்தமாக ஆடிக் களிக்கலாம் என்று நினைக்கிறாயா?...

என்னைக் காதலிப்பது போல் கல்யாணம் செய்து கொள்வதும் சுருவான காரியமென்று நீ எண்ணலாம். நான் உன்னைக் காதலிக்காதது ஒருபுறமிருக்கட்டும், ஆனால் நாம் கல்யாணம் செய்து கொள்வது லேசான காரியமல்ல, ரஞ்சி நிச்சயம் அது லேசான காரியமல்ல....

நான் தாயற்றவன். தந்தையோ கடல்கடந்த நாட்டில் கண் காணாமல் வாழ்கிறார். நான் இப்போது அஹதை. உன் அண்ணன்மார்களைப் போல உத்தியோகம் பார்க்கிறவன்ல்ல. என்னிடம் சொத்தில்லை. சுகமில்லை. உன் வீட்டில் தர்மத்துக்குச் சோறுண்டு வாழ்கிறவன், ஒரு தொழிலும் இல்லாமல்கதை எழுதிக் காலம் கழிப்பவன். இப்படிப்பட்ட எனக்கு செல்வம் படைத்த உன் தாயும் தந்தையும் ஒரே ஒரு மகளான உன்னைத்தர விரும்புவார்களா? எந்த வகையிலோ, எந்த நிலையிலோ விநோதமாய் அமைந்து விட்ட நமது குடும்ப உறவுக்

காக உன்னை எனக்கு தந்துவிடுவார்களா என்ன? நான் விரும்பினாலும் கூட இது நடக்கப்போகிற காரியமல்ல. தங்களுடைய அந்தஸ்துக்கு ஏற்ற ஒரு மாப்பிள்ளைக்குத்தான் உன்னைப் பெற்றவர்கள் கல்யாணம் செய்து வைப்பார்கள். ஆனால், இதையெல்லாம் எண்ணித்தான் நான் உன்னைக் காதலிக்கவில்லை என்று நினைத்துவிட்டாதே...

எனக்குப் பிரயாணப் பித்தம் என்று அற்புதமாகச் சொன்னாய் உன்மைதான், ஆனால் இந்த ஊரை விட்டுப் பிரிந்து போக விரும்புவதற்கு இன்னொரு காரணம் நீதான். நான் இங்கு இருந்தால் ஒரே வீட்டுக்குள் என்னை வைத்துக்கொண்டு மற்றொருவனுக்கு மாலையிருவது உனக்கு தாங்க முடியாத வேதனையையும், சங்கடத்தையும், பெரும் மனப் போராட்டத்தையும் உண்டாக்கும். ஆகவே நான் இங்கு இல்லாமல் இருப்பது நல்லதல்லவா....?

நான் உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து போக எண்ணுவதும் உன்னைக் காதலிக்கவில்லை என்று சொன்னதும் உன் மனசை எந்தளவுக்கு சுக்கு நூறுக்கிவிட்டிருக்கும் என்பதை நான் உணரத்தான் செய்கிறேன். உன் முக்கும், தெறித்து விழுந்த கண்ணீர்த் துளிகளும், விரைந்து சென்றதும் அதை மிகத்தெளிவாகக் காட்டிவிட்டன. ஆனால் உன் ஆசைக் கனவுகளையும், இனிய கற்பனைகளையும் சிதைத்துவிட்ட குற்றவாளி, கொடியவன் என்று மட்டும் தயவு செய்து என்னை நினைக்காதே. நான் கல் நெஞ்சனல்ல, ரஞ்சி, நிச்சயமாக நான் கல் நெஞ்சனல்ல....

மரத்தில் பூக்கும் எல்லாப் பூக்களும் காயாவதில்லை. காய்த்தவையெல்லாம் கனிந்து பழமாவதுமில்லை. நெஞ்சில்

பூத்து நிற்கும் கனவுகளும் அப் படித்தான். உனக்காக நான் மிக வருந்துகிறேன். ரஞ்சி மிக மிக வருந்துகிறேன் . . .

ரவிந்திரனின் உள்ளம் ரஞ்சி தத்துக்காக இவ்வாறு இரங்கி, இரங்கிப் பேசிக் கொண்டே இருந்தது.

2-ம் அத்தியாயம்

சிங்கப்பூருக்கும் மலையாவுக்கும் பிழைப்பை நாடிச் செல்லும் பிரயாணிகளை ஏற்றிச் செல்லும் இந்தியக் கப்பலான 'ரஜூலா' சென்னைத் துறைமுகத்தைவிட்டு நகரத் தொடங்கியது. கப்பலின் வேகம் கூடக் கூட துறைமுகக் காட்சிகளின் தோற்றமும் சிறிதாகிக் கொண்டிருந்தது. சென்னை நகரத்தை அவங்கரிக்கும் பெரிய பெரிய கட்டடங்களும் துறைமுகத்தில் குழுமி நின்ற ஜனக்கும்பலும் மங்கி மறைந்துகொண்டிருந்தன.

அதுவரை கப்பலின் இரண்டாம் தளத்தில் நின்றுகொண்டு இக் காட்சிகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த ரவிந்திரனுக்கு பெட்டி படுக்கையின் ரூபகமோ, இடம் பிடிக்க வேண்டுமே என்ற எண்ணமோ வரவில்லை. பிரயாணிகளின் சந்தடியும், கூச்சலும் அதிகரித்த பிறகு தான் அவசர அவசரமாகத் திரும்பினான். வசதியான இடங்களைப் பிடிப்பதற்காக பிரயாணிகள் தங்களுக்குள் சச்சரவிட்டுக் கொள்வது தெரிந்தது. ரவியும் விழுந்தடித்துக்கொண்டு ஓடினான்.

கப்பலின் மேல்தளம்தான் இருப்பதற்கு வசதியானது. மேல் தளத்தில் வெயில் விழாத படி அரைவாசிக்கு மேல் கூடா ரமடித்திருந்தாலும் அக்கம்பக்கம் எல்லாம் திறந்துதான் இருக்கும். அதனால் நல்ல காற்றோட்டத்தையும், பரந்துகிடக்கும் வானத்தின் வண்ணக்கோலங்களையும் ரசித்து அனுபவித்து இன்புற மேல் தளத்தில் இருந்தால் தான் முடியும் என்ற ரகசியத்தை பலதடவை கப்பலில்போய் வந்த பிரயாணிகள் அனுபவ ரீதியாக அறிந்திருந்த காரணத்தால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் மேல் தளத்திற்குச் செல்லும் குறுகிய ஏணி வழியாக முட்டி மோதிக் கொண்டு ஏறினார்கள்.

ரவியும் இந்த மேல் தள ரகசியத்தை பிரயாணிகளிடையே அடிபட்ட அபிப்பிராயத்தின் மூலம் தெரிந்துகொண்டதும் 'சுகத்தை' அனுபவிக்க இன்பத்தைச் சுவைக்க மனித உணர்ச்சி பந்தயம்போட்டு ஓடுகிறதே . . . ! ஹூம் இதில் என்ன விந்தை? வாழ்க்கையின் ரகசியமே இதுதானே என்று எண்ணிக்கொண்டே அவனும் அவர்களில் ஒருவனான தோளில் இருந்த படுக்கைச்

சுருளின் சமை மேனியை அழுத்த கையில் பிடித்திருந்த குட்கேஸ் பாரத்தால் கீழே இழுக்க உடலெங்கும் வியர்வை வெள்ளம் பெருகிக் கீழே சிந்த ஏணிப்படியில் ஒரு காலும் தளத்தில் ஒரு காலமாகத் திணறிக் கொண்டிருந்தான் ரவிந்திரன்.

“களுக்” என்று சிரிக்கும் சப்தம் கேட்டது. மனிதவெக்கையில் வெந்துபோன ரவி வியர்வை வழிந்தோடும் முகத்தோடு சட்டென்று திரும்பினான். ஏணியின் ஓரமாகச் சற்றுத் தள்ளி ஒரு இளம்பெண்தனது குட்கேஸ் பெட்டிகளுக்குமேல் கிடந்த மெத்தைச் சுருளில் உடம்பைச் சாய்த்துக் கொண்டு ஓய்ந்திருக்கப் படுத்துக் கிடந்த

தான். ரவிந்திரன் தன் சாமான் களுடன் முட்டிமோதி அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டு திணறவதைப் பார்த்துத்தான் அவள் சிரித்திருக்க வேண்டும்.

ரவிந்திரன் சரேலென அவளைத் திரும்பிப் பார்த்தாலே இல்லையோ அந்தக் குறும்புக்காரி, தன் விழிகளை கையில் வைத்திருந்த பத்திரிகையில் சட்டென்று பதித்துக் கொண்டாள்.

ரவியின் திண்டாட்டம் அவளுக்கு நகைப்புக்குரியதாய் இருக்கலாம். ஆனால் அவனுக்கு?

கொளுத்தப்பட்ட சீனவெ
டியைப் போல் அவனுக்கு அந்
தப் பெண்ணின்மேல் ஆத்திரம்
சீறிக்கொண்டு எழுந்தது.
ஆனால் அவள் பெண்ணாயிற்றே!
தன்னுடைய ஆத்திரத்தையும்
ஆண்மையையும் அவ்விடம்
கூட்டுவது நாகரிகமல்ல என்று
எண்ணி மனசுக்குள் பொருமிக்
கொண்டு ஆத்திரத்தை முன்
னால் நின்ற ஜனக் கும்பலின்
மேல் காட்டினான். அவ்வளவு
தான் கூவரில் அடித்த பந்து
திரும்பி நம்மையே நோக்கிப்
பாய்வதைப்போல அந்த ஜனக்
கும்பலின் ஆத்திரம் அவன்மேல்
திரும்பியது. அந்தப் பாய்ச்சலின்
வேகம் தாங்காது ரவீந்திரனின்
தோள்மேல் ஆரோகணித்
திருந்த படுக்கைச் சுருள் கீழே
விழுந்தது.

'சுருக்' என்ற சிரிப்பு திரும்
பவும் கேட்டது. ரவி மீண்டும்
சரேலெணத் திரும்பி அவளைப்
பார்த்தான். அந்தக் குறும்புக்
காரி இதழ் பிரித்துச் சிரித்துக்
கொண்டிருந்தான். ஆனால்
தனது படுக்கைச் சுருள் அவள்
மீது விழுந்து கிடந்ததைப் பார்
த்தும் அவனுக்கு மனசு மிகவும்
ஆறுதலாயிருந்தது. தானும்

கிண்டலாகச் சிரிக்க எண்ணி
னான். அப்போதைய நிலையில்
அவனுக்குச் சிரிப்பு வருமா?

படுக்கைச் சுருளைத் தூக்கி
அப்பால் உருட்டித் தள்ளினான்
அவள். ரவி சூட்டுகையை வைத்து
விட்டு அதை எடுக்கப் போனான்.
அவள், கருநாகம் போல் மார்
பகங்களிலே புரண்டு கொண்டி
ருந்த பின்னலை எடுத்து முதுகுப்
புறம் விட்டுவிட்டு பக்கத்திலி
ருந்த சற்று வயதான மாதிடம்
ஏதோ சொல்லிவிட்டுச் சிரித்
தான். அவள் என்ன சொன்
னாளோ ரவிக்கு விளங்கவில்லை.
ஆனால் அவள் சிரித்தது தென்
னம்பாளை பிளந்தது போலிருந்
தது.

ரவி படுக்கையை எடுத்துக்
கொண்டு பழைய இடத்தில்
வந்து நின்றபடி அவளை நன்றா
கப்பார்த்தான். கட்டுக் கோப்
பான உடல், கட்டைப் போல
அலை எழும்பும் கண்கள், அதே
கடல் அலைகளை நினைவூட்டும்
நெளிந்த கூந்தல், பாளைச்
சிரிப்பு, உருண்டு பளிச்சென்றி
ருக்கும் முகம்—இத்தனையும் அவ
ளிடமிருந்தன. சற்று மங்கலான
நிறமாக இருந்தாலும் தன்நிறத்
துக்கு அமைய கருநீலச் சாரியும்
வெள்ளைச் சட்டையும் அணிந்தி
ருந்தான். கழுத்தில் பவுண் சங்
கிலியும், கரங்களில் கண்ணாடி
வளையல்களும் கலகலத்துக்
கொண்டிருந்தன. மொத்தத்
தில் பார்ப்பதற்கு மிகவும் கவர்ச்
சியாக இருந்தான். கடவுளுக்கு
ஆதியில் பெண்ணையும் கிருஷ்டிக்
கத்தான் வேண்டுமென்ற எண்
ணம் வசந்த காலத்தில்தான்
தோன்றியிருக்க வேண்டும். அத
னால்தான் பெண்கள் பெரும்பா
லும் இனிமையும், கவர்ச்சியும்
நிறைந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

ரவி இவ்வாறு எண்ணிக்
கொண்டே விழிகளை தன் முன்
னால் ஏணிப்படியில் நிற்பவர்கள்

மீது திருப்பினன். ஜனக் கூட்டத்தின் நெருக்குதலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து கொண்டிருந்தது, ஒரு மாதிரியாக முன்னேறி மேல் தளத்தற்கு வந்து சேர்ந்தான். அவனை அறியாமலே அவனுடைய விழி

கள் கீழ் தளத்தை நோக்கின. அப்போது அந்தப் பாவையின் பின்புறம்தான் அவனுக்குத் தெரிந்தது. தடாகத்தில் மலர்ந்திருக்கும் தாமரை எந்தப் பக்கம் பார்த்தாலும் அழகாய்தான் இருக்கும். பெண்ணும் ஒரு தாமரைதான் என்று உள்ளம் சொல்லியது.

அவனைப் பற்றிய எண்ணத்தை அந்த விடையே அந்த இடத்திலேயே விட்டுவிட்டு தன் சூட்டுகேஸையும், படுக்கைச் சருளையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு வசதியான இடத்தை முற்றுகையிடுவதற்காக அங்குமிங்கும் அலைந்தான். அவன் மனசுக்குப் பிடித்த ஒரு இடம் கிடைத்து விட்டது. சூட்டுகேஸையும் படுக்கைச் சருளையும் சரிப்படுத்தி வைத்துவிட்டு மேல் தளத்தைச் சுற்றித் தன் விழிகளைச் சுழல விட்டான்.

தொடரும்

With the best Compliments of:

MARAHATHAM PHARMACY & CLINIC

No. 10, MODEL MARKET, Upstairs
JAFFNA.

தென்னகத்தில்

ஒரு திங்கள்

3

சைவப்புலவர், கதிர். தனிகாசலம்

திருச்சி 'செல்வம் லாட்ஜ்'
தங்கு விடுதியில்:

திருச்சியில் 'அசோக் பவன்' விடுதியின் ஒரு புறந்தான் இருக்கிறது 'ஏயர் சிலோன்' அலுவலகம். அங்கே எங்களை இறக்கி விட்டார்கள். அங்கே எங்களைச் சந்திப்பதற்காக ஏற்கனவே திருச்சியிலிருக்கும் எனது பெருமகன் கோபாலும் அவரது நண்பன் சக்திவிங்கமும் எங்களைச் சந்திப்பதற்காக வெகுநேரம் வரை காத்திருந்தனர். வேறு நண்பர் சிலரையும் அங்கே கண்டோம். 'ஏயர் சிலோனில்' எமது திரும்பும் பயணத் திகதி பற்றி நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு நாம் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த "செல்வம் லாட்ஜ்" தங்கு விடுதிக்குப் போவதற்கு ஆயத்தம் செய்யும் போது எங்களுடன் விமானத்தில் பிரயாணம் செய்த ராஜு தம்பதிகள் தாங்கள் மலேஷியாவிலிருந்து வருவதாகவும் தமக்கு இலங்கை, இந்தியா இரண்டுமே புதிய இடங்கள் எனவும் தெரிவித்தனர். நாங்கள் அவர்களை எங்களுடனேயே பிரயாணத்தைச் செய்யுமாறு கூற அவர்களும் சந்தோஷத்துடன் தாம் 15-12-71 வரை எங்களுடன் யாத்திரை வருவதாக ஒப்புக்கொண்டனர். நண்பர் ராஜு மலேஷியா செரம்பான் அஞ்சல் தொலைபேசி அலுவலகத்திலும், அவரது மனைவி ராணி, ஆசிரியையாகவும் அந்நாட்டு அரச ஊழியர்களாகப்

பணிபுரிகின்றனர். பிள்ளைகளை அவ்விடமே உறவினருடன் இருக்க விட்டுவிட்டு யாத்திரைக்காக இலங்கை ஊடாக இந்தியா வந்துள்ளனராம். அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு 'செல்வம் லாட்ஜ்' விடுதிக்குச் சென்றோம். இது 'ஏயர் சிலோனி' விருந்து ஏறத்தாழ 100 யார் தூரத்தில் உள்ளது. வீதியோரம் உள்ள சந்தடியான கடைகளுக்குச் சற்றே உட்புறமாக அமைதியான சூழ்நிலையில் அமைந்துள்ளது 'செல்வம் லாட்ஜ்'. இவ்விடுதிக்குப் போகும் பாதையின் இருமருங்கும் அழகான அசோக மரங்கள் கம்பீரமாக வாணையளாவிக்காட்சி தந்தன. இந்தச் சூழல் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. கலையுள்ளம் கொண்டவர்கள் விரும்பக்கூடிய சுற்றூடல், எல்லா வசதிகளும் உண்டு. நல்ல காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் உள்ள அறைகள். அறை வாடகைகளும் மற்றைய விடுதிகளிலும் பார்க்க குறைவுதான்.

இங்கு அறை வாடகை ரூ. 4/- விருந்து ரூ. 12/- வரை உள்ளது. தனி ஒருவருக்கும் பலருக்கும் அறைகள் ஒழுங்கு செய்து கொள்ளலாம். குளியல் அறை தொடுத்துள்ள வற்றுக்கு வாடகை கூட. குளியல் அறை பொதுவாக உள்ள வேறு தனித்த அறைகளுக்கு வாடகை குறைவு. தமிழ்நாட்டில் உள்ள மற்ற நகரங்களோடு ஒப்பிடும் போது தஞ்சை

ஆருக்கு அடுத்தபடியாக திருச்சி யிலேயே வாடகை குறைவு. மதுரை, கும்பகோணம்போன்ற இடங்களில் வாடகைக் கட்டணம் மிக உயர்வு.

இவ்விடுதி போக்குவரவுக் கும் வசதியான நல்ல மத்திய நிலையத்தில் உள்ளது. இவ் விடத்திலிருந்து திருச்சி பிரதான புகையிரத நிலையம் 300 யார் தூரத்திலும், பேருந்து வண்டி நிலையம் 50 யார் தொலையிலும் உள்ளன.

உணவு விடுதிகள்

(ஹோட்டல்கள்)

சில விடுதிகளில் தனி அறைகளும் சில விடுதிகளில் உணவுடனும் அறைகள் எடுக்கலாம். உணவு வகைகள் எல்லாம் உண்டு. ஆனால் இலங்கைத் தமிழர் விரும்பும் பதார்த்தங்கள், விரும்பும் ருசிகள் கிடைப்பது அரிது. தயிரும், மோரும், கடலை எண்ணெயும் ஹோட்டல்களில் பாவிப்பார்கள். எல்லா உணவுப் பதார்த்தங்களிலும் இவற்றின் வாசனையே இருக்கும். உறைப்பு, துவர்ப்பு முதலிய சுவைகளை இந்தியர் விரும்புவதில்லை. யாழ்ப்பாணத் தவருக்கு இது மிகவும் பிரியமானது. மதுரைக்கு வடக்கே உள்ள இடங்களில் (சோழநாடு) எமது வாய்க்கு ருசியான உணவுகளைக் காண்பது அரிது. ஆனால் மதுரைக்குத் தெற்கே, இராமேஸ்வரம், தூத்துக்குடி, திருச்செந்தூர், நாகர்கோவில், திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் இலங்கையரைப்போல சமையல் செய்கிறார்கள். மலையாள நாட்டை அண்மியிருக்கும் கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் எமக்குப்

பிடித்தமான உணவு வகைகள் உண்டு.

இந்தியர் அதிகம் கறி உண்ண மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு தயிரும் மோரும் போதும். கறிவகைகளைப் பற்றி அக்கறையே இல்லை. மிளகாயும் தேங்காயும் பாவிப்பது மிகக் குறைவு. தேங்காய்த் துருவலை கறியுடன் சேர்த்துச் சமையல் செய்வர். சில இடங்களில் மிளகாய் என்றால் என்ன அளவுக்கு சமையல் இருக்கும். தேங்காயும் பால்ப் பிழிந்து பால் சேர்த்து கறி ஆக்குவதில்லை. கடுகை மிதமிஞ்சிப் பாவிப்பர். இவற்றை உண்டு பழக்கமில்லாத புதியவர்கள் உணவுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டப்பட வேண்டியதே. எல்லாவகையான காய்கறி வகைகளும் நிரம்ப இருந்தும் எல்லாவற்றையும் அநேகமாக ஒரே மாதிரித்தான் ஆக்கி விடுவார்கள். உணவு விஷயத்தில் அறுசுவை உண்டி என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. எல்லாம் ஏறத்தாழ சுவையில் ஒருமைப்பாடு உடையவையே. இட்டலி சாம்பார், உளுந்து அப்பம் போன்றவை நன்றாகத் தயாரிப்பார்கள். பிட்டு இடியப்பம் முதலியவை பாவிப்பில் மிகக் குறைவு. ஒரு கோப்பை தனிகாப்பி 30 பைசாவானால், ஒரு கோப்பை பால் காப்பி 25 பைசாவே. நெல் காப்பி சுவையும் நறுமணமுள்ளதாக இருக்கும். தோசை நன்றாக இருக்கும் ஆனால் விலையோ 25-அல்லது 30- பைசா. தோசையை விரும்புபவர்கள் எந்த ஹோட்டலிலிருந்தும் 1 மணி நேரத்துக்கு முன்னர் சாப்பிட்டு முடிந்து வெளியேற முடியாது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு தோசையும் போட்டு எமது கைக்குவர குறைந்தது 10 நிமிடம் ஆகும். இது எமது மட்டுமல்ல, எல்லோரது அனுபவமும் இதுதான்.

“டிபின் றடி”

“சாப்பாடு தயார்”

பொதுவாக 10 அல்லது 11 மணிக்கு எல்லா ஹோட்டல்களிலும் ‘டிபின்’ சாப்பாடு (சோறு) தயாராகி விடும். தயாராவதும் ஹோட்டலின் முன்புறம் ‘சாப்பாடு தயார்’, ‘டிபின் றடி’, சாப்பாடு றடி’ என்றெல்லாம் எழுதிய அட்டைகளைத் தொங்க விடுவர். சாயங்காலம் 3 மணி ஆனால் அநேகமாக சோற்றுச் சாப்பாடு எடுப்பது கஷ்டம். இரவு 8 மணி ஆனால் எங்கேயுமே சாப்பாடு எடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். அதுவும் சென்னை நகரில் கிடையவே கிடையாது. பெரும்பாலும் எங்கணும் சைவ ஹோட்டல்களே அதிகம் உண்டு. மாமிசம் இடப்படும் ‘மிலிட்டறி ஹோட்டல்கள்’ குறைவு. ஆனால் இப்போது சைவ பெருகி வருகின்றன.

சைவமுட்டை

சில இடங்களில் சைவபோசனம் எடுப்பவர்கள் சைவமுட்டைகளைப் பாவிக்கிறார்கள். அதாவது இந்த முட்டைகளை அடைகாக்க வைத்தால் குஞ்சு பொரிக்னாது. இவர்களுக்கு இது பாலைப்போல ஒரு சைவ உணவாம்.

டீக்ஸ், டிகிட்டூ, ழீட்டு

பயணச் ழீட்டுக்கு இப்படிப் பலவிதமாக பல கண்டக்டர்கள் பிரயாணிகளைக் கேட்பார். முன்னே நகர்ந்து போங்கள் என்பதை ‘மின்னே போங்க’, ‘நவுறுங்க’, ‘நவுறுங்க ஸார்’ என்று சொல்வார்கள்.

டாக்ஸிகள்:

டாக்ஸிகளில் பல விதம் உண்டு. மோட்டார் ஸ்கூட்டர் டாக்ஸி இருவர் பிரயாணம் செய்யக்கூடியது. இதற்கு கட்டணம் குறைவு. பெரிய டாக்ஸிகளுக்கு ‘பிளஷர்’ என்பார்கள். இவைகளுக்கு இலங்கையிலிருப்பதிலும் பார்க்க கட்டணம் குறைவுதான்.

“ஒலி கொடுத்தால்

வழி கிடைக்கும்”

லொறிகளிலும் மற்றும் பெரிய வண்டிகளிலும் பின் புறமாக இப்படி எழுதியுள்ளனர். சில வற்றில் ‘முத்தமிடாதீர்’ ‘ஹாரன் செய்யக்’ (Horn செய்யுது) என்று பலவாறு வண்டிகளின் பின்புறங்களில் எழுதியுள்ளார்கள்.

(தொடரும்)

நவீன பாதணிகளுக்கு

இன்றே

விஜயம் செய்யுங்கள்.

ஜூனைட் ஸ்ரோர்ஸ்,

25, 27, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

எமது புதிய ஸ்தாபனத்தின் திறப்புவிழாவை
விரைவில் எதிர்பாருங்கள் யாழ். நவீன சந்தைக் கட்டடத்தில்.

யார் ஈர நெஞ்சன்?

வெள்ளை அண்ணை

அப்போது சூரியன், மணிக்கம்பி, நிமிடக்கம்பி இம் மூன்றும் உச்சியை அடையும்வேளை. பணக்காரப் பிரபுக்கள் அன்றைக்கு மூன்றும் முறையாகத் தம் வயிற்றை நிரப்ப அந்த 'அதிரசக் ஹோட்டலுக்குள்' நுழைந்தனர். ஏன் அவர்களின் காரர்கள் கூட அதே நோக்கத்திற்காக அதற்கு எதிரேயுள்ள 'பெட்ரோல் செட்' ஒன்றில் தஞ்சம் புகுந்தன. ஆனால் அந்த ஏழை வயிற்றாகக் கஞ்சி குடித்து மூன்று நாள் ஆகியது. அவன் வயிற்றினில் வாட்டம் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்த போதும் உள்ளத்து நம்பிக்கை ஒரு வேதாந்தச் சாமியார் உடையதற்குச் சற்றும் சளைக்கவில்லை. "கந்தன் கருணை புரிவான்" என்பதை அவன் நா திரும்பத் திரும்ப முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய கதிதான் ஹோட்டல் வாயிற் படியிலுள்ள ஒரு சிற்றெறும்புக்கும். ஆனால் அதற்குக் கந்தனைப் பற்றித் தெரியுமோ என்னவோ?

அப்போது, ஹோட்டல் சாப்பாட்டால் தன் வயிற்றை நிறைத்துக்கொண்ட ஒரு பிரபுவும் அவருடைய சிறு பையனும் உள்ளிருந்து வெளியேறினர். பையன் கையில் ஒரு பெரிய பார்சல், வாய்க்குள் ஒரு மசாலாவடை.

விர்! அப்பா! "என்னடா பாஸ்கர்" "என் வடைப் பார்சலைக் காக்கா கொண்டு போய்விட்டதப்பா" பையனின் உணர்ச்சி வேகத்தில் அவன் வாயிலிருந்து வடைத் துண்டுகள் கீழே உதிர்ந்தன. "நான் அப்போதே சொன்னேனே காக்கா கவனம் என்று, கேட்டாயா?" இனி என்ன செய்யலாம். "ஓ ஹோட்டல் ஐயா? இவனுக்கு இன்னொரு பார்சல் மசாலாவடை கொடுங்கள்" என்றார் பிரபு.

மரத்தடியில் மீண்டும் அதே ஏழையின் குரல் "கந்தன் கருணை புரிவான்" 'தொப்' என்று ஏதோ அவன் தலையில் விழுந்தது. எடுத்துப் பார்த்தான். ஒரு பெரிய மசாலை வடைப் பார்சல். அவனுடைய அப்போதய பசியைத் தீர்ப்பதற்கு அதுவே போதும்.

ஆனந்தமாக அதை அவிழ்த்து வைத்து உண்டுகொண்டிருந்தான். அவ்வேளை அதே சமயம் பையனின் வாயிலிருந்து சிதறிய ஒரு பெரிய வடைத் துண்டொன்றை இழுத்துச் சென்றது "கந்தன் கருணை புரிவான்" என்று சொல்லத் தெரியாத அந்தச் சிற்றெறும்பு.

ஏழைக்கும் எறும்புக்கும் பசி தீர்த்தான். அவர்களுடைய 'பில்' என்ன முடிந்தது? எல்லாம் இலவசம்.

"கந்தன் கருணை புரிவான்"

கீங்கரனின் திருவிழா விழையும்

“திரு விழாவா அல்லது சேலை விழவா?”
இது திருவிழா சீலன்!
ஒரு திருவிழாவிற்கு
விழையன் செய்த நமது
பரலோக நிருபர் கிங்கர
னின் சந்தேகம் இது.

நெற்று நேரத்துக்கே வந்து
சேர்ந்தார், நம் மாண்புமிகு,
கிர்த்திசால் பரலோக நிருபர்
கிங்கரர்! தூய வெள்ளை வேட்டி
சால்வை— ஆஹா... ஆஹா...
என்ன அருமையான தோற்றம்...
“என்ன, இன்று எங்கே
என்னைக்கூட்டிக்கொண்டுபோவ
தாகச் சொன்னீர்கள்?” என்று
கேட்டபோது நான் சிரித்தபடி
சொன்னேன்:— “வேறெங்கு திரு
விழாவுக்குத் தான்... ஆனால்,
இந்த மாதிரி ஆசார சீலரைத்
திருவிழாக்களில் காண்பது இப்
போது வெகு அபூர்வம். மைனர்
செயின், மேல் பொத்தான்
அறுந்த (அல்லது அறுத்த) சட்
டை, நாவிதலிடம் அகப்படாத
தலையிர்... இவை சகிதம் வரு

வோரைக் கண்டு நீ மனம் நோ
கக் கூடாது!”

“சேச்சே நான் ஆசாபாசந்
களைப் போக்கிவிட முயல்பவன்.
இவற்றைப் பற்றி அவ்வளவு
கோபப்பட மாட்டேன்” என்று
பெரிய மனிதத் தன்மையுடன்
கூறிவிட்டார் கிங்கரன். நான்
உடனடியாகக் கை, கால், முகங்
கழுவிக்கொண்டு புறப்பட்டேன்.

‘பளபள’ என்று பால் நிலவு
காய்ந்து கொண்டிருந்தது. ‘சிலு
சிலு’ என்று காற்று வேறு உள்
ளத்துக்கு ஆனந்த வெள்ளத்
தைப் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்
தது. இவற்றுடனணைந்து காற்
றிலே மிதந்து வந்தது நாதஸ்வர
ஓசை!...

நாதஸ்வர ஓசையிலே தேவன் பாடுகிறான்...?

பிசிறல் இல்லாத நாதஸ்வர ஓசையைக் கேட்டவாறே என்னுடன் நடந்து வந்தார் கிங்கரன். அவருக்கும் ஓசையிலே சற்றுப் பிடிப்புப் போலிருக்கிறது: பிடிக்காமலிருக்க முடியுமா? எவ்வளவு இனிமையைக் குழைத்துக் காதிலே ஊற்றுகிறார் நாதஸ்வர வித்தகர். நாதஸ்வரத்திலே வரும் இனிமையும், எளிமையும் வேறு எந்த வாத்தியக் கருவியிலேதான் தோன்ற முடியும்?

திடீரென்று நாதஸ்வரஓசை அறுந்தது. நாங்கரும் கோயிலே நெருங்கிக் கொண்டிருந்தோம். பக்தர் வெள்ளம் வீதிகள் என்னும் வாய்க்கால்கள் வழியே வந்து தேங்கிக் கொண்டிருந்தது. நாதஸ்வர ஓசையின் திடீர் முடிவு கிங்கரனுக்கு மன வருத்தத்தை உண்டாக்கி விட்டது. என்ன காரணம் என்று கேட்டார். "உதுக்கு என்ன காரணம் இருக்கப் போகிறது? மைக்கைத் தூக்கி நாதஸ்வர வித்துவானிடமிருந்து அகற்றியிருப்பார்கள்" என்று சர்வ அலட்சியமாக கூறிக் கொண்டேன். அதே சமயம்,

"ஆறுமுகசாமி வந்து அச்சாரம் தந்த பின்னே... ஆசைக்குப் பஞ்சமென்ன சொல்லடி பெண்ணே..."

என்று தடல்புடலான சினிமாப் பாடலொன்று ஒலி பெருக்கியிலிருந்து கிளம்பி பக்தர்களின் செவிகளை நிறைத்துக் கொவிலுக்கு வந்த புண்ணியத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. கிங்கரன் செவிகளைப் பொத்திக் கொண்டார். "என்ன அபத்தமான பாடல்... அதுவும் கோயில் பிரகாரத்திலே!..." என்று என்னை நோக்கி விழித்தார். இதற்குள் அந்தப் பாடல் அரைகுறையில் நிறுத்தப் பட்டது. யாரோ ஒரு வீர முருக

பக்தர் குறுக்கிட்டு விட்டார் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். அடுத்த இன்னொரு பாடல்,

"காலங்களில் அவள்

வசந்தம்..."

இந்தப் பாடலை எவரும் நிறுத்த முடியவில்லை. கடவுளும் பெண்ணை வருணிப்பதை விரும்புவார்கள் என்று நினைத்து எவரும் தலையிடாமல் விட்டு விட்டார்கள் போலும்.

கோயிலில் எக்கச்சக்கமான சனக் கூட்டம். சனக் கூட்டமுள்ள நாட்களில் கோயிலுக்குப் போவது கும்பிடுவதற்கு அல்ல என்பது என் சித்தாந்தம். (இந்தச் சித்தாந்தம் பலருக்கு இருக்கிறது எனவும் நான் அறிந்திருக்கிறேன்.) நான் கோயிலுக்கு வந்தமைக்கான காரணம் கிங்கரனே. எனவே, கிங்கரனையும் அழைத்துக் கொண்டு வெண்மணலில் அமர்ந்தபடி, "பாரப்பா, பார்... இதுதான் எங்களுடைய திருவிழா. வேண்டிய குறிப்புகளை எடுத்துக் கொள்!" என்றேன்.

கிங்கரர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். சில நிமிடங்களுக்குப் பின்னர், "அபச்சாரம்! அபச்சாரம்!! என்று கன்னத்தில் போட்டுக் கொண்டு என்னைப் பிரச்சனைக் குறியுடன் நோக்கினார்.

நான் அவர் பார்த்த திக்கைப்பார்த்தேன். பார்த்தேனோ பார்த்தேன். அப்படிப் பார்த்தேன். வேறொன்றுமில்லை. ஒரு பெண்கள் கூட்டம் வழியை மறைத்துக் கொண்டு நின்றது. அதனுள் சில பெண்கள் ஒருவர் மற்ருருவருடைய சேலையைப் பிடித்து ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

நான் பேசாமலிருப்பதைக் கண்ட கிங்கரரே வாய் விட்டுக் கேட்டார். 'ஒரு சந்தேகம்'

என்ன?

இது திருவிழாவா? அல்லது
சேலேவிழாவா?

—கிங்கரன் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டபோதுதான் என் சகதர் மிணி அப்போது என்னருகில் இல்லையே என்று சோக முற்றேன். கிங்கரனின் கேள்வியைக் கேட்டிருந்தால், என் மனைவி சும்மா இருந்திருக்க மாட்டாள். ஒன்று அவமானம் தாங்க முடியாமல், தன் நாலைப் பிடுங்கிக்கொண்டு செத்திருப்பாள்; அல்லது ஆத்திரம் தாங்காமல், சொன்ன கிங்கரனின் நாக்கையாவது பிடுங்கி விட்டிருப்பாள். 'அருமையான சந்தர்ப்பம் தொலைந்ததே' என்று உள்ளூரத் துக்கப்பட்டுக் கொண்டே, நான் கிங்கரனுக்கு விடையளித்தேன்; - 'அதை ஏன் பேசுவான்... ஆண்டவன் சந்நிதியில் அனைவரும் சமன் என்பதை மறந்து விட்டு உன்னுடைய சேலையா அல்லது என்னுடைய சாறியா சிறந்தது என்ற ஆராய்ச்சியிலிறங்கி விடுகிறார்கள்.'

'சரிதான்' - கிங்கரன் மேலதிக வருணனையின்றிச் சம்பவங்களைத் தொடர்ந்து கவனித்தார்.

பேசிக் கொண்டிருந்த பெண்கள் கவனிக்கு முன்னரே திடீரென்று தள்ளிக் கொண்டு இளைஞர் கூட்டமொன்று முன்னேறியது. கூட்டத்தில் ஒரு சிலரைத் தவிர ஏனையோரது உடை காற்சட்டை, மேற்சட்டை ஏன் தொப்பியையும் கொண்டிருந்தது.

பெண்களும், ஆண்களும் நெருக்குண்டனர், வேறு பாதையிருந்தும் அப் பெண்கள் நின்ற பாதை வழியாக அடித்துப் புரளும் இளைஞரின் தொகையே அதிகமாயிருந்தது. அங்கப் பிரதட்சுணை செய்யும் பக்தர்களின் 'வழிக்கு அரோகரா' என்ற கோஷம் அங்கு கேட்போரின்றிச் சிதறிப்போயிற்று.

கிங்கரன் எழுந்தார்; - 'வாருங்கள்... திரும்பிப் போகலாம். பூலோகப் 'பக்தி' இப்படியா போகவேண்டும்... வெறும் வியாபார உணர்வும், களியாட்டவுணர்வுமே நிலவும் திருவிழாவை நான் பார்க்கத் தயாராயில்லை.'

நானும் எழுந்தேன். கோவில் இராஜ கோபுரத்தை இருவரும் வணங்கினோம். 'இந்த மக்களுக்குப் புத்தி வராதா? வளையல் கடையில் வட்டமிடும் பெண்களும், கடலைக் கடையில் வம்பளக்கும் ஆண்களும் ஆண்டவனை வழிபடும் காலம் வராதா? என்று நானும் கிங்கரருடன் சேர்ந்து பிரார்த்தித்தேன். இருவரும் மெளனமாக வீதியில் நடந்தோம்.

**ஆரம்ப வகுப்பு முதல்
மேல் வகுப்பு வரை**

உங்களுக்குத் தேவையான
பாடசாலைப் புத்தகங்கள்
பாடசாலை உபகரணங்கள்
மற்றும் சகலவிதமான

உள்ளூர், வெளியூர் புத்தகங்களும்
சாய்ப்புச் சாமான்களும்

எம்மிடம்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

**வேல் முருகன்
புத்தகசாலை**

246, பருத்தித்துறை ரோட்,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

“நான் கேள்விப்பட்டவை அனைத்தும் உண்மை தானே?” களனி மன்னன் தீசனது வார்த்தைகளில் தீயின் வெம்மை கொப்பளித்தது. அவனெதிரே புயத்தினால் ஒடுங்கிக் கூனிக்குறுகி நின்றுகொண்டிருந்தான் அவனது உடன் பிறந்த தம்பி. வாய் பேசாது மௌனமாக நிற்கும் தன் சகோதரனைப் பார்க்கும்போது தீசனது மனதில் எங்கிருந்தோ ஓர் அனுதாப உணர்வும் வந்து புகுந்து கொண்டது. பாவம் உடன் பிறப்பல்லவா? ஏதோ தெரியாத் தனமாகச் செய்துவிட்டான். இனித்திருந்தி நடந்தால் சரிதான், என எண்ணியவன்; “தம்பி!” என்று சற்று இளகிய குரலில்

னாய் அண்ணனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன்; “அண்ணா! அது என் குற்றம் மட்டுமல்ல... அரசியம்...” என்று ஏதோ கூற வாயெடுத்தான்.

“சீ... மானங்கெட்டவனே... செய்வதெல்லாம் செய்துவிட்டுப் பின்னர் அதற்கொரு நியாயமும் தேடுகிறாயா? உன்னை இந்த அரண்மனையில் வைத்து வளர்த்தேனே... என் மூனையைச் சொல்ல வேண்டும். பாம்புக்குப் பால் வார்த்தேன் அது என்னையே தீண்டிவிட்டது. இனியும் உன்னை விட்டுவைப்பதா? என்றாலும் உடன் பிறந்த குற்றத்துக்காக உன்னை இன்று உயிரோடு விட்டுவைக்கிறேன். இனி என்

கடலின்

அழைத்தான். தமையனது வார்த்தையில் கனிவு தென்படுவதை உணர்ந்துகொண்ட இளவல் துணிவுடன் அண்ணனை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

அவன் செய்தது என்ன அவ்வளவு இலேசான காரியமா...? ஒரு விதத்திற் கூறப் போனால் இராஜத்துரோகம் என்று கூடச் சொல்லலாம். அதற்குக் கிடைக்கக்கூடிய தண்டனை மரண தண்டனையாகவும் இருக்கலாம். என்றாலும் பற்றறுத்த இருடிகளைக் கூட ஆட்டிவைக்கும் ‘காதல்’ வலையில் அவனும் விழுந்துவிட்டான். அது அவன் குற்றமா...? இல்லை... தீசனது மனைவி அரசியின் குற்றமா?

முன் நிலலாதே. எங்காவது கண்காணாத இடத்துக்குச் சென்று விடு” பொங்கி வந்த சீற்றம் வார்த்தைகளாக வெடித்துச் சிதற; கோடைக்கால முழக்கம் போன்று இடியிடியென்று கர்ச்சித்துவிட்டு விடுவிடென்று அரண்மனையை நோக்கி நடந்தான் மன்னன். தன்னையே பார்த்துக்கொண்டு நிற்கும் தன் தம்பியை அவன் திரும்பிக் கூடப் பார்க்கவில்லை.

அண்ணன் சென்ற திசையையே வெறிக்கப் பார்த்தபடி நின்ற இளவல் நீண்ட பெருமூச்சுடன் மன்னன் சென்ற திசைக்கு எதிர்ப் புறமாக நடக்கவாரம்பித்தான்.

ஓ. மு. இரண்டாம் நூற்
 ருண்டில் இலங்கையின் மேற்குப்
 பகுதியாகிய களனியில் (அப்
 போதைய பெயர் கல்யாணி)
 அரசுபுரிந்த தீசன் என்னும் மன்
 னனது வாழ்விலே நடைபெற்ற
 புதிய திருப்பத்திற்கு அடிக்கல்
 லாக அமைந்திருந்தது மேற்
 கூறிய காட்சி. தீசனின் மனைவிக்
 கும் அவனது தம்பிக்குமிடையே
 இருந்த கள்ளநட்பு வெளிப்
 பட்டபோது; இளவல் அரண்ம
 னையைவிட்டு வெளியேறிவிடுகி
 ருன். ஆனால் அவர்களது தொ
 டர்பு அத்தோடு முறிந்துவிட்
 டதா... இனி வரப்போகும்
 அனர்த்தங்கள் என்ன...? வாச
 கர்கள் கதையை மேலே படிக்க
 லாம்.

அரண்மனையை இந்திரபுரியாக்கு
 வதில் வெகு மும்முரமாக ஈடு
 பட்டிருந்தார்கள். நாட்டிய
 நாடகங்கள், வீர விளையாட்டுக்
 கள், இசை நிகழ்ச்சிகள் என்பன
 வற்றிலெல்லாம் பங்கேற்பதற்
 காக நகரின் பல பகுதிகளினி
 ருந்தும் அவ்வத் துறைகளிற்
 தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் அரண்ம
 னையில் வந்து குவிந்துகொண்டி
 ருந்தார்கள். வருபவர்களை உப
 சரித்து, அவர்களுக்கென்
 அமைந்த இடங்களில் அவர்க
 னைச்சேர்ப்பிப்பதில் அரண்மனைப்
 பெண்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.
 ஒருவரோடொருவர் பேசுவதற்
 குக்கூட நேரமின்றி அத்தனை
 சுறுசுறுப்பாக இருந்த அரண்ம
 யின் அந்தப்புரத்தில் மட்டும்

சீற்றம்

சர்வசித்தன்

நாட்கள் நகர்ந்துகொண்டி
 ருந்தன. அரண்மனையை விட்டு
 வெளியேறிய தன் தம்பியின்
 நினைவு மன்னனது மனதிலிருந்து
 முற்றாக நீங்கிவிட்டது. அரசியும்
 நடந்துபோன நிகழ்ச்சிகளெது
 வும் தன்னைப் பொறுத்தமட்டில்
 சம்பந்தமில்லாதது போன்றே
 வாழ்ந்து வந்தாள். ஆனால் அவ
 ளுள்ளத்தின் ஓர் மூலையில்
 கனன்று கொண்டிருந்த காமத்
 தியினை மன்னன் அறிந்திருக்க
 வில்லை.

விடிந்தால் விசாகத் திரு
 நாள். நகரே மகிழ்ச்சி ஆரவா
 ரத்தில் அமிழ்ந்துபோயிருந்தது.
 அரண்மனையைப் பற்றிக் கேட்
 கவா வேண்டும். நாட்டிலுள்ள
 சிறந்த அலங்கார அமைப்பா
 ளரீகளைவரும் ஒன்றுகூடி அந்த

மயான அமைதி குடிகொண்டி
 ருந்தது. சேடிப் பெண்களனைவ
 ரும் நானாய நிகழ்ச்சிகளுக்காக
 வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்வ
 தில் கவனமாக இருந்தார்களா
 கையால் அரசி தனிமையில்
 விடப்பட்டாள். அது அவளுக்கு
 ஓரளவு ஆறுதலையே அளித்தது.

ஓவ்வொரு முழுநிலவு தினத்
 திலும் தவறாது மடல் வரைந்து
 கொண்டிருக்கும் தீசனது தம்பி;
 சென்றமுறை ஏதோ சூசகமாக
 அறிவித்திருந்தான். ஆமாம்!
 விடிந்தால் விசாகத் திருநாள்.
 நாளை அவரிடமிருந்து கிடைக்
 கும் 'மடல்' எனக்கு விடுதலே
 யைத் தேடித்தரும் எனத் தன்
 னுள் அசை போட்டவாறே இன்
 பக் கற்பனைகளில் மூழ்கியிருந்
 தாள் அவள்!

இத்தனை நிகழ்ச்சிகளும் நகரில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது; நகருக்குச் சற்றுத் தொலைவில் அமைந்திருந்த குடிசையொன்றில் இருவர் அந்தரங்கமாக ஏதோ உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் வேறு யாரும்ல்ல. தீசனின் தம்பியும் அவனது அந்தரங்க ஓற்றனுந்தான். அவர்களிருந்த இடத்திற்கண்மையிலிருந்த மரச் சட்டத்தின் மீது, புத்த பிக்குகளணியும் காவலிவஸ்திரமும், ஓலை விசிறி, கவடி என்பனவும் இடம்பெற்றிருந்தன.

“அய்யா! இதோ பார்... இந்த ஓலைச் சருள்தான் மிகவும் பவுத்திரமாக இருக்கவேண்டும். இத்தனை நாட்களுக்கும் நான் உன்னிடம் தந்தனுப்பிய செய்திகளெல்லாவற்றையும் விட, மிக முக்கியமான செய்தி இவ்வோலை யீற்றான் எழுதப்பட்டுள்ளது. வழக்கம்போல நீ புத்த தலைமைப் பிக்குவின் பின்னே அவர்களுள் ஒருவனாகச் சென்று இம்மடலை அரசியிடம் சேர்ப்பித்தால் போதும். மிகுதியை அரசியே கவனித்துக் கொள்வான். உன்திறமையில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கையுண்டு.”

இளவலின் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும், அபயன் என்று அழைக்கப்பட்ட அந்த ஓற்றனின் உடம்பு முறுகிச் சிலிர்த்தது உண்மைதான். அவனது எஜமானனும் அரசியும் அனுபவிக்கப் போகும் இன்ப வாழ்வில் தனக்கும் ஒரு சிறு பங்காவது கிடைக்கத்தானே வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தில் இவ்வளவு காலமாக, ஒவ்வொரு முழுநிலவு நாளிலும் இளவலின் செய்திகளை அரசியிடமும்; அரசியின் மடல்களை இளவலிடமும் புத்த பிக்குவின் உடையிற் மறைந்துகொண்டு மிகத்திறமையாகச் செய்து வந்திருக்கிறான். இன்று வெண்ணெய் திரளும்

போது தாழி உடைந்துவிடுமா? என்ன?

“பிரபு! இன்று மட்டுமென்ன, இன்னும் ஓராயிர மாண்டுகளாகட்டும் உங்களுக்காக எந்த உதவியையும் செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறேன். இந்த அடிமை உங்களுக்காகத்தானே? அபயனின் குரலில் உறுதி தொனித்தது. அது இளவலின் முகத்தில் புன்னகையைத் தோற்றுவித்தது.

விஷமச் சிரிப்பை உதிர்த்த இளவலும் ஆதரவாக அவன் முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தவாறு “ம்... புறப்படு! விடிவதற்கு இன்னும் ஒரு சாமப் பொழுதானிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் கச்சிதமாகச் செய்து விட்டு என்னை நாளைக்கு இதே இடத்தில் வந்து சந்திக்க வேண்டும். புரிந்ததா?” என்று கூறி விட்டு இருளோடு இருளாக மறைந்து போனான்.

காவித் துணியையும், மற்றைய வேஷப் பொருட்களையும் உடனெடுத்துக் கொண்ட அபயனும் அரண்மனையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான்.

° ° °

குணதிசைவானில் குங்கும நிறம் பரப்பிக் குவவய இருள் போக்கும் பங்கைய மணுளனின் செங்கதிரர்கள் பூமித்தாயை முத்தமிட்டெழுமின்ற முன் காலப் பொழுது. அந்தேரம் அரண்மனை வாசலை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது புத்த சாதுக்களின் கூட்டம். தலைமைப் பிக்குவின் பின்னே இளம் பிக்குகள் அமைதியாக நடந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களது வாயிலிருந்து எழும்பிய வேத கோஷங்கள் அந்த நகரில் பரவி ஓர் ஆனந்த உணர்வினை நிறைத்துநின்றது.

மிகுதி 43ம் பக்கத்தில்

சின்னக் குழந்தை அது...

ஷெல்லிதாசன்

சின்னக் குழந்தை அது...
 தட்டித் தவறி
 மெல்ல நடக்கும்
 சின்னக் குழந்தை அது...

அது...?
 தட்டித் தவறி மெல்ல நடந்து
 எட்ட எங்கோ மூலையிற் கிடந்த
 கன்னங்கரி ஓர் சின்னஞ் சிறிய
 திண்மப் பொருளை கண்டு கொண்டது
 சின்னக் குழந்தை அது...

சுற்றும் முற்றும் நோட்டம் விட்டு
 சற்று அதனைத் தொட்டுப் பார்த்தது...
 நல்ல இனிப்போ அது...?
 கேள்வி எழுந்தது பிஞ்சு நெஞ்சத்தில்
 விடையும் பிறந்ததோ...?
 முகமும் மலர்ந்தது...
 சின்னக் குழந்தை அது...

சின்னஞ் சிறிய பிஞ்சு விரலால்
 மெல்ல அதனைக் கையில் எடுத்தது
 நல்ல இனிப்போ? நல்ல சுவையோ?
 நாக்கில் ஜுலமோ ஊறி வழிந்தது.
 சின்ன உதடுகள் மெல்ல விரிந்தன
 திண்மப் பொருளை விரல்களும் திணித்தன
 நறக்! நறக்!!
 ஓசை எழுந்தது...
 கன்னங்கரிய வண்டுதான் அதற்கு
 கற்கண்டாக இனித்தது நன்கு!
 இப்படி...!
 இன்றைய உலகமும்...
 இனிப்பென எண்ணி
 வண்டினை மெல்லும்...
 சின்னக் குழந்தை அது...

அவள் வெளியே போன தும் ராஜ் ஒருபக்கம் திரும்பிப் படுத்தான். டாக்டர் வந்து நானைக் கு நர்ஸிங்கோமில் சேர்க்கவேண்டும் என்று சொன்னபோது அவன் மறுத்து விட்டான். ஆனால் அவனது அண்ணனும் அண்ணியும் எப்படியாவது கொண்டுவந்து சேர்க்கிறோம் என்று உறுதியளித்திருந்தார்கள். அவர்கள் உறுதியளித்தால் எனக்கென்ன! சாகிற நான் நர்ஸிங்கோமில் போய்த் தான் சாகவேண்டுமா? வீட்டிலேயே சாகலாம் என மனதுள் எண்ணியிருந்தேன் ஆனால் அவனது எண்ணத்தை மாற்ற வேண்டிய நிலையேற்பட்டுவிட்டது.

எத்தனை நாட்களுக்கென்றுதான் அண்ணிகள் விழித்து என்னைப் பார்க்கிறது. இப்படியே இராப்பகலாய் என்னைக் கவனித்து வந்தால்... அவளுக்கு நித்திரை முழித்து முழித்தே நோய் ஏற்பட்டு விடலாம். எனக்காக அவளும் நோய் வாய்ப்பட வேண்டி வந்துவிடும். அதிலும் பார்க்க நர்ஸிங்கோமில் சேர்ந்துவிட்டால் என்னைப் பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பு அண்ணைக்குக் குறையும். என்று எண்ணியவாறே கட்டிலுக்குக் கீழ் மறைத்து வைத்திருந்த சிகரட் பெட்டியைக் குனிந்து எடுத்துக் கொண்டான் ராஜ். டாக்டர் சிகரட் குடிக்கக் கூடா தென்று சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார். இனிமேல் ஒரு சிகரட் கூட பற்ற விடமாட்டான் அண்ணி என்ற எண்ணத்தோடு ஒரு சிகரட்டை எடுத்துப் பற்ற வைத்தான்.

நான் இவ்வளவு தூரம் சிகரட் பற்ற வேண்டிவரும் என்று அவன் நினைத்திருக்கவில்லை. கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்திலும் சரிகலாசாலையில் படித்த காலத்திலும் சரி சிகரட்டைக் கையில் கூடத் தைாட்டிருக்க மாட்டான். என்றைக்கு அவன் உயிருக்குயிராகக் காதலித்த சாந்தி அவனுக்குத் துரோகம் செய்து விட்டு வேறுயாரையோ மணந்து கொண்டாள் என்ற செய்திகளே விபட்டான இனி இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடாது. அவள் முகத்தில் முழிக்கக் கூடாது என்ற வேகத்தில் இந்தியாவுக்குப் போனான்.

அங்கே போய் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்தபோது எவளை மறக்கவேண்டும் என்று எண்ணினாலே அவளை மறக்கமுடியாமல் திண்டாடினான். அவன் காணும் பொருள் எல்லாம் 'சாந்தி' யாகத் தெரிந்தது.

அவன் மனப் போராட்டத்தில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் போதுதான் இரண்டொரு நண்பர்கள் தவறான பாதையில் வழிகாட்டி விட்டார்கள். சிகரட் எப்படியிருக்கும் என்று தெரியாதவன் பைக்கட், பைக்கட்டாகப் பற்றத் தொடங்கினான்.

அண்ணன் அனுப்பிக் கொண்டுருந்த பணம் அவனுக்கு பணக்கஷ்டத்தையே உணர்த்தவில்லை. அவனது வசதியைக் கண்ட இரண்டொருத்தர் அவனுக்கு உற்ற நண்பர்கள் போலாகி விட்டார்கள். இந்தியாவில் குடிவகைகளை அவனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள் அவனது நண்பர்கள். ராஜ் குடித்துக் கொண்டே இருந்தான். குடி, குடியையே அழிக்கும் என்பார்கள். அவன் வாழ்வைப் பொறுத்தமட்டில் அது உண்மையாகி விட்டது. எப்படியோ எம். ஏ. பாஸ் பண்ணிவிட்டான்.

அவன் இந்தியாவில் இருந்த போது, இந்த நோய் அவனுக்கு ஆரம்பமான போதே டாக்டரிடம் காட்டினான். ஆனால், அவர் புகைத்தல், குடித்தல் இரண்டையும் தவிர்க்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியிருந்தார். ஆனால், அவற்றையெல்லாம் அலட்சியம் செய்தராஜ் தொடர்ந்து குடித்து வந்தான்; புகைத்து வந்தான். அதன் பலன், இருதயவியாதி அவனுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

ராஜ் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. நிம்மதியாகச் சிகரட்டைப் புகைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

புகை அந்த அறைக்குள் பரந்து கொண்டிருந்தது. நாளை இந்த வேலை நர்ஸிங்கோமில் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் அவன் உள்ளத்தில் எழுந்தது.

5

சாந்தி கண்விழித்த போது விடிந்து அதிக நேரமாகி விட்டது. படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்க மனம் இல்லாதவளாய் படுக்கையிலே புரண்டு கொண்டிருந்தாள். தலையணைக்குக் கீழே மறைத்து வைத்திருந்த ராஜின் புகைப்படத்தைக் கையிலெடுத்தாள். "ராஜ் நீங்க இப்போ எங்கே இருக்கிறீங்க?" என்று கேட்பது போல் அந்தப் புகைப்படத்தைக் கொஞ்ச நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

'சாந்தி' என்று பரமானந்தம் கூப்பிடவே சட்டென்று ராஜின் புகைப்படத்தை மறைத்து வைத்துவிட்டு வெளியே வந்தாள் சாந்தி.

"இராத்திரி எனது அறைக்கு வந்திருந்தாயா?" என்று கேட்டார் பரமானந்தம். ஏன் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறார் என்பதைச் சட்டென்று புரிந்து கொண்ட சாந்தி 'இல்லையப்பா' என்று சொன்னாள். அவள் பொய் சொல்கிறாள் என்பதையுணர்ந்து கொண்ட பரமானந்தம் மேற்கொண்டு எதையும் கேட்க விரும்பாதவராய் மேலும் கிடந்த சுங்காளை எடுத்துப் பற்ற வைத்தார்.

சாந்தி ஒன்றும் பேசாமல், தந்தையின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். 'அம்மா' என்றவாறே மாடிப்படிக்களில் மெல்ல இறங்கிக்கொண்டு வந்த செல்வியைக் கண்டதும், 'செல்வி! நீ தாத்தாவோடு வருறியா? அப்பாவைப் பார்க்க' என்றவாறே அவளைத் தூக்கி

அணைத்துக் கொண்டார் பரமானந்தம். அவரைச் சட்டெரித்து விடுவதைப் போல் பார்த்து சாந்தி, “ஏன் அப்பா என்பிள்ளையையே எனக்கெதிராகத் தூண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கப் போகிறீர்களா?” என்று கேட்டாள்.

செல்வியோ நான் அப்பாவைப் பார்க்கப் போகிறேன் என்று அடம்பிடிக்க ஆரம்பித்து விட்டாள். “உன் பிள்ளை, உன் பிள்ளை என்று ஏன் உயிரையே விடுகிறாய்? உனக்குள்ள உரிமை தானே அவருக்கும் இருக்கு...” என்றவாறே பரமானந்தம் அருகிலிருந்த பிரோவைத் திறந்து சட்டைகளை எடுத்து செல்விக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். சாந்தி எல்லாவற்றையுங் கவனித்துக் கொண்டு நின்றாள்.

“தாத்தா! இந்தச் சட்டையைப் போடப் போறேன்.” “சரி போடம்மா” என்ற பரமானந்தம் எப்படியோ செல்வியை வெளிக்கிடுவித்துவிட்டார்.

“அம்மாவிற்கு டட்டா... சொல்லம்மா” என்று பரமானந்தம்

தம் சொன்னதுதான் தாமதம், செல்விகிரித்தவாறே “டட்டா... டட்டா” என்று சொல்லியவாறே கையை அசைத்துக் காட்டினான். பரமானந்தம் செல்வியோடு வெளியே வந்து கொண்டிருந்தார். அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்த சாந்தி ‘அப்பா’ என்றாள். “என்னம்மா?” என்றவாறே ஒரு கணம் நின்று பரமானந்தம் அவள் என்ன சொல்லப் போகிறாள் என்பதை எண்ணிப் பாசீப்பதற்குள் ளேயே... “நேற்று நான் சொன்னதையே மறந்திட்டீங்க. செல்வியை அங்கேயே விட்டுவிட்டு வந்தீர்களோ உங்க மகனையே உயிரோடு பார்க்க முடியாது என்று சாந்தி சொன்னதைப் பொருட்படுத்தாமல் கார்க்கதவைத் திறந்து விட்டார். செல்வி முன்சீற்றில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டாள். பரமானந்தம் கதவைச் சாத்திவிட்டுத் தானும் டிரைவிங் சீற்றில் ஏறி அமர்ந்தவாறே “உங்கப்பா அப்படி ஒருநாளும் செய்ய மாட்டார்” என்று சொல்லிவிட்டுக் காரை ஸ்ரூட் பண்ணினார்.

(தொடரும்)

தெரிந்து கொள்ளுங்கள்!

அவுஸ்திரேலியாவில் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளுக்கு மட்டும் அச்சாகி விற்பனையாகும் பத்திரிகைகளின் ஸிபரம் பின்வருமாறு:

சிட்னியில்: த சன் ஹெரால்டு-777,000. சண்டே மிரர்-587,000
சண்டே டெலிகிராம்-708,000.

பிறிஸ்பேணில்: த சண்டே மெயில்-345,000. சண்டே ரூத்-670,000

அடலெயிடில்: த சண்டே மெயில்-242,000.

பேர்த்தில்: சண்டே ரைம்ஸ்-175,000. த இண்டிபெண்டன்ஸ்-70,000

மூலம்: அவுஸ்திரேலியா ஹாண்ட் புக்
தகவல்: ராஜிவிஜி

தரன் ஆட்ஸ்

(ராஜா தியேட்டர் முன்)

72/3, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

3 மணி நேரத்தில்

றபர் சீல் (Rubber Stamp)

செய்து கொடுக்கப்படும்.

★ ★ ★

வடமாகாணத்தில்

சில்க் ஸ்கிரீன் போஸ்டர் அச்சிடுபவர்கள்

— மற் றும் —

- ★ சினிமா சிலைட்ஸ்
- ★ விளம்பர போட்டி
- ★ லேபல் டிசைன்ஸ்
- ★ புளொக்ஸ்

தயாரிப்பாளர்கள்.

25

வருடங்கள்

இருபத்தைந்து வருடங்கள். வரலாற்றில் கால் நூற்றாண்டு காலம். இப்போதய சராசரி இலங்கை மனிதனின் மூன்றில் ஒரு வாழ்க்கைப்பகுதி. இத்தனை வருடங்களிலும் சின்னத்துரை என்னத்தைச் சாதித்து விட்டான். ஆகக் கூடி அரசாங்கத்தினைக்களமொன்றில் எழுது வினைஞரைக் கடமையாற்றுகிறான். இன்னுள் சொல்லப்போனால் அவ்வப்போது ஈழத்துப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளுக்குச் சிறுகதைகளை எழுதித்தானம் செய்து வருகிறான். ஓம். 'தானம்' என்ற சொல்லுக்கு இங்கே தனிக் கருத்து இருக்கிறது. ஒரு எழுது வினைஞரை இருந்து கொண்டு கூடவே எழுத்தாளனாகவும் இருப்பதில் தான் என்னவோ பெரிய சாதனையைச் செய்து விட்டதாகவும், இந்தச் சமுதாயத்தில் எதையோ வெட்டிப் புடுங்கப் போவதாகவும், சின்னத்துரை மனதுள் நினைத்துச் சந்தோஷப்பட்ட காலம் ஒன்றுண்டு.

கலை, இலக்கிய ஆர்வமில்லாமல் சதா காசைச் சேர்ப்பதிலும், அதையாழ்ப்பாணத்திற்கு மணியோடர் செய்வதிலுமேயே முழுக் கவனத்தையும், செலுத்திவரும் தனது சக கிளறிக்கல், போஸ்ட் மாஸ்டர், ரெயிலிலே ஸ்ரேஷன் மாஸ்டர், ட்ரூவல்

மென் நண்பர்களைப் பார்த்துச் சின்னத்துரை கவலைப்படுவான். அவர்களில் சிலர் எப்போதாவது அபூர்வமாகச் சிறு கதைகளைப் பற்றிக்கதைத்தாலும், இந்தியா விலிருந்து இறக்குமதியாகும் தரமற்ற சஞ்சிகைகளிலுள்ள கதைகளைப் பற்றியும், குழுதம், ராணி பொம்மை போன்றபத்திரிகைகளின் அட்டைப் படக் கவர்ச்சி பற்றியும் கதைத்தேபோரடித்து வருவதை அவன் நன்றாக அறிவான். என்னதான் கலை, இலக்கியச் சலிப்பு ஏற்பட்டாலும், இவர்களது இத்தகைய போரடிக்கும் கதைகளைக் கேட்டுச் சின்னத்துரை சலிப்படைய மாட்டான். உடனே எதிர்த்து அவர்களுடன் வாதாடி ஈழத்திலும் தரமான சிருஷ்டிகர்த்தர்களும், படைப்புக்களும் இருக்கின்றன என்று போர்க்குரல்தொடுப்பான்.

"இஞ்சையும் கொஞ்சப் பேர் வெளிக்கிட்டிருக்கினம், தங்களைப் பெரிய 'எழுத்தாளர்' என்று சொல்லிக் கொண்டு. சமுதாய இலக்கியம் படைக்கின மாம்; சித்தாந்தம் எழுதுகின மாம். மண்ணாங்கட்டி. சுட்டுப் போட்டாலும் இவைக்கு இந்தியாக்காறனைப் போல புத்தகம் அச்சடிக்க முடியுமே! ஒரு கதை எழுத முடியுமே! அவங்கடையைப் பார்த்துக் கொப்பி அடிக்கத்தான் தெரியும்"

★ நெல்லை.க.போன் ★

ஒருநாள் கனகரத்தினம் இப்படித்தான் கூறினான். வெள்ளவத்தையிலிருந்து கோட்டை நோக்கிப்போய்க்கொண்டிருந்த கரையோரப் புகை வண்டியின் கதவுப் பிடியோடு நின்ற சின்னத்துரை 'சோ' வென்று இரைந்து வீசிய கடற்கரைக்காற்றுடன் இந்தப் பீத்தல்களையையும் பறக்க விட்டான். இல்லாவிட்டால் அவனுக்குவந்த ஆவேசத்தில் கனகரத்தினத்தின் கன்னத்தில் அறைந்திருப்பான். சே! கொஞ்சமேனும் தேசிய விழிப்புணர்ச்சி இல்லாமல் சொந்த நாட்டவனையே தூற்றுகிறானே பாவி! இவனுக்கு இப்படிப் பேசவும் வாய் வருகிறது தானே என்று கவலைப்பட்டான்.

ஓ! வேற்று நாட்டவர்களின் தேர்தல் பிரசாரக்கூட்டங்களிற் பேசுவதற்கும், அவர்களுக்குப் பந்தம் பிடித்துப் பாதந்தாங்குவதற்கும், இங்குள்ள சில அரசியல் பிரமுகர்களை ஓடி ஓடிப் போகும்போது, கொஞ்சமேனும் அரசியல், சமூக விழிப்புணர்ச்சி இல்லாத கனகரத்தினம் பேசுவதில் தான் என்ன தவறு? ஆயிரமாயிரம் கனகரத்தினங்கள் இன்னும் இந்த நாட்டில் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

சின்னத்துரை யொன்றும் அயல் நாட்டுத் துவேசி அல்ல. ஆனால், தமிழகத்தையே இன்னும் தங்கள் தாய்நாடு என்று எண்ணிக்கொண்டு அங்கு நடைபெறும் சம்பவங்களுக்குத் தாளம் போட்டுக் கொடி பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களைத்தான்வன் முற்றாக வெறுத்தான். ஈழத்து மண்ணில் உதித்த மக்களின் பிரச்சனைகளை மறந்து தி. மு. க. தேர்தல் பற்றியும், எம். ஜி. ஆர், சிவாஜி ஆதரவாளர்கள் சண்டைபற்றியும் பேசுத்தீர்ப்பதையே தங்கள் பிரதான பிரச்சனையாகக் கொண்டுள்ள

சிலர் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களே என்றுவேதனைப்பட்டான். நல்ல காலம். தன்னுடைய ஊரைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் மாத்திரம் இத்தகைய மாயங்களையெல்லாம் கடந்து, உண்மையான தேசிய விடுதலையுணர்ச்சியுடனும், உலகம் முழுவதிலுமுள்ள பாட்டாளி வர்க்க விவசாயி வர்க்க நலன்களுக்காகவும் போராடும் இயக்கங்களுடன் கலந்து செயற்பட்டு வருவதைக் கண்டு மனதுள் பெருமைப்பட்டான். தனது கிராமத்தைப் போலவே இந்த நாட்டின் ஒவ்வொரு கிராமமும் அறிவியலரீதியாகவும், சிந்தனை பூர்வமாகவும் மாறி வருவேண்டும் என்று மனதார விரும்பினான். சமீப காலமாகத் தீண்டாமை ஒழிப்பு விடுதலை இயக்கத்திற்காக ஊரைச் சேர்ந்த நடிக்கர்கள் நடித்துவரும் 'கந்தன் கருணை' என்ற இசை நாடகத்தைப்பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

கலை, இலக்கியங்கள், சமூகப்பணி செய்ய வேண்டும் என்று அவனது ஆசிரியர்கள் அடிக்கடி உணர்த்தி வரும் உண்மையை ஈழத்தில் நடைபெற்றுவரும் ஒவ்வொரு தரமான கலை, இலக்கிய முயற்சிகளின் போதும் யதார்த்த பூர்வமாக அறிந்து கொண்டான். தான் மட்டுமல்லாது தன் நண்பர்களையும் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு அழைத்து வந்து மகிழ்ச்சியடைவான்,

"நமது எதிரியைத் தனிமைப் படுத்த வேண்டும். பொது எதிரியை அடக்குவதற்கு மற்ற அனைவரும் ஒன்றுபட வேண்டும்" என்ற பேருண்மையைக் கலை, இலக்கியப் பிரச்சனையிலும் செய்து காண்பிக்க வேண்டுமென்பதே சின்னத்துரையின் பேரவா. ஈழத்தில் நாற்றமெடுக்கும் ஆபாசப் பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும் விற்றெனயில்லாமல் தனிமைப் படுத்தி நமது பொது

வான இலக்கியப் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கும் வேற்று நாட்டுச் சஞ்சிகைகளின் வரவைக் கட்டுப்படுத்தி, அதற்காகவே உள்ளூர் சஞ்சிகை காரர்கள் அனைவரையும் ஒன்றுபட வைக்க வேண்டும் என்று அவன் எப்பொழுதும் குறுகுறுத்துக் கொண்டே இருந்தான்.

கொஞ்ச நாட்களாக நாடுபூராவும் அந்நிய பத்திரிகைகளின் தடைபற்றிய பேச்சே அடிபட்டது. பத்திரிகைகளும் தமக்கேயுரிய முறையில் பொழிந்துள்ளன. புற்றீசல் போல அறிக்கைகள் வெளிவந்தன. கடைசியில் பயன்? கணகரத்தினம் இப்பவும் வேற்று நாட்டுப் பத்திரிகைகளையே வாசித்துக் கொண்டும், சின்னத்துரையைக் கிண்டல் செய்து கொண்டும் இருக்கிறான்.

சின்னத்துரை கடந்த ஐந்து வருடங்களாகப் பிரபல பத்திரிகைகளில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் அவனும் கதைகள் எழுதுகிறவன் என்று அவனது மாமியாருக்கு நேற்றுத் தசன் தெரியும். அதுவும் ஆரோ சொல்லித்தான் தெரியும். அவனது ஊரில் கதைகள், கட்டுரைகள் வாசிப்பவர்களின் 'தொகை' பற்றி அவனுக்குத் திருப்தி இல்லை. சந்தியிலுள்ள மூலைக் கடையில் வந்து ஓசியாகப் புத்தகங்களை நோட்டம் விடுபவர்கள் தான் அதிகம். அல்லது கொழும்பில் வேலை பார்க்கும் கணவன் மார்கள் பத்து சது முத்திரையோடு குமுதத்தைச் சுருட்டி அனுப்பினால் மட்டும் பத்துப் பெண்கள் வாசிப்பார்கள். எங்கள் நாட்டிலும் கதைகள் எழுதுகிறார்களே என்று எழுதி சஞ்சிகைகளை வாங்கி வசதிப்போர் மிகவும் குறைவு என்பதும் அவனுக்குத் தெரியாததல்ல. எவ்வளவு தான் கூத்தாடினாலும் அர

சாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பில்லாமல் இந்தப் போராட்டம் தீரப் போவதில்லை என்பதே அவனது தீர்க்கமான முடிவு.

இருபத்தைந்து வருடங்களின் பிறகு தன்னுடைய சிந்தனை இப்படியெல்லாம் சிறகடிக்கிறதே என்று சின்னத்துரையோசித்தான். தேனையான சிந்தனைகள் தான். ஆகவே தொடரட்டும். சிந்தனைகள்தானே கருத்து மோதல்களையும், பின்னர் தெளிவையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

சின்னத்துரை, இப்பவும் கந்தோரில் வேலை செய்த களைப்போடு வீட்டில் இரவில் கைகள் நோக எதையாவது எழுதிக் கொண்டேயிருப்பான். வெள்ளைத் தாளில் அவனது பேனாப் பட்டாலே போதும். தையல் மெஷினில் அகப்பட்ட நூலைப்போல அது ஓடிக் கொண்டேயிருக்கும். ஒன்று கதையாகும்; இன்னொன்று கட்டுரையாகும். இன்னொன்று விமர்சனமாகும். ஏன் சில சமயங்களில் கவிதை கூடப் பிறக்கும். என்ன இருந்தாலும், எழுத்துலகில் தான் ஒரு 'ஓல் றவுண்டர்' ஆக இருக்கச் சின்னத்துரை விரும்பவில்லை. ஏதாவது ஒரு துறையில் தன் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்த விரும்பினான்.

சின்னத்துரையோடு கூடப் படித்தவர்கள் சிலர் இன்று டாக்டர்களாகவும், எஞ்சினியர்களாகவும், கொழும்பு மாநகரில் காரர்களில் பவனி வருகிறார்கள். பணம் மாத்திரமல்ல, படிப்பும் மனிதரிடையே வர்க்க பேதங்களை உருவாக்கி விடுகிறதென்று அவன் உணர்ந்தான். டாக்டருக்கும் கிளாக்கருக்குமிடையே யாழ்ப்பாண மக்கள் சிதனத்தொகையில் அரை லட்சத்திற்குமேல் வீத்தியாசம் காட்டுவதை நினைத்தான். இதில்

நினைப்பதற்கோ சிரிப்பதற்கோ ஒன்றுமேயில்லை. இன்றைய சமூக அமைப்பு மாறும் வரையில் இந்த நினைப்பும் ஏக்கமும் சின்னத்துரைக்கு இருந்துதான் தீரும். கனகரத்தினம் தனக்கு ஒருநாள் சொன்னதை நினைத்த போது சின்னத்துரைக்குச் சிரிப்புச் சிரிப்பாக வந்தது.

“என்றை அப்பரை ஏமாத்தி என்னைக் கெதியிலை கலியாணம் பண்ணி வைச்சிட்டாங்கள். இல்லாட்டால் இப்ப தமிழ்ப்பொடியள் உத்தியோகம் எடுக்கப் படுகிற பாட்டிலை, அப்ப வேண்டினதைவிட டபிள் மடங்கு சீதனம் வேண்டியிருப்பன்”

“அப்ப இப்ப உன்றை மனுசியை டிவோஸ் பண்ணன் மச்சான். உனக்கு வேறைய கலியாணம் பேசுவம்” என்று தான் பகிடியாகக் கேட்டது சின்னத்துரைக்கு ஞாபகம் வந்தது. கனகரத்தினத்தைப் போல ஆட்கள் அப்படிச் செய்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

பம்பலப்பிட்டியில் நடைபெறும் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு வருகைதரப் பஞ்சிப்பும் கனகரத்தினம் வெள்ளவத்தை யில் பிரதி வெள்ளிக்கிழமையும் நடைபெறும் பஹுவான் சத்தியசாயி பாபாவின் பஜனைக் கூட்டங்களில் மட்டும் கலந்துகொள்ளத் தவறமாட்டான். அங்கு பூசை நடைபெறும் இடத்தில் சுவரிலிருந்து கொட்டுப்படும் வீழ்த்தியினைப் பவ்வியமாக எடுத்து நெற்றியில் பூசிக்கொண்டு வந்தால் தனக்கு விரைவில் உத்தியோக உயர்வும், உயர்தர அதிகாரிகளின் ஆசீர்வாதமும் கிடைக்கும் என்று அவன் பூரணமாக நம்பினான். ஏனென்றால் இன்றைய உயர் அதிகாரிகள் அனைவரும் அப்படித்தான் வந்தவர்களாம். ஆனால் கடந்த

தடவை நடைபெற்ற சிங்களத்தேர்ச்சிப் பரீட்சையில் பாபாவின் வீழ்த்தி மகிமையும் தன்னைக் கைவிட்டு விட்டதைமட்டும் கனகரத்தினம் வெளியில் சொல்லாமல் தப்பிக்கொண்டான். சின்னத்துரையும் தெரிந்தும் தெரியாதவன் போலப் பேசாமல் இருந்துவிட்டான். கருக்கமாகச் சொன்னால் கனகரத்தினமும், சின்னத்துரையும் இருவேறு தருவங்கள். பனைமுடிய யாழ்ப்பாணத்தின் சிவந்த மண்ணிலே தான் இருவரும் பிறந்தார்கள். ஒருவர் பணத்தைச் சேர்க்கும் பிராணியாகவும், மற்றவர் பணம் கொழுத்த அதிகாரவர்க்கமும் நிலப்பிரபுத்துவமும் வர்க்கப் பிரச்சனைகளும் மண்டையைக் குழப்பச் சதா சிந்தித்துச் சிந்தித்தே உருமாறிப் போகும் மனிதனாகவும் மாறிவிட்டிருந்தார்கள்.

சின்னத்துரைக்குத் தான் படித்துப் பெரிய டாக்டராக வில்லையே என்ற கவலை கொஞ்சங்கூட இல்லை. அவனுடைய தகப்பனார் மண்ணை மண்ணைக் கிண்டிப் பயிர்வகை நாட்டி வானத்தையும் கிணற்று நீரையும் நம்பி வாழும் பரம்பரை விவசாயி. சின்னத்துரை மட்டுந்தான் தன் தகப்பனுக்கு ஒரே யொரு உத்தியோககாரனாகவும் பேசு பிடிக்கும் எழுதுவினைஞனாகவும் உருவாகியிருந்தான். சின்னத்துரையின் தகப்பனுக்குக் கல்வித்துறைகள் பற்றி எதுவுமே தெரியாது. மகனுடைய உத்தியோகந்தான் பெரியது என்ற நினைப்பு அவரிடமிருந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அவன் படிக்கும் நாட்களில் அதிகாலையில் அவன் வீட்டுப் பாடங்கள் செய்வதைவிடத் தோட்டத்தில் வந்து புகையிலைக் கன்றுகளுக்குத் தண்ணீர் வார்த்தால் அவருக்குப் பரம சந்தோஷம்.

“பொடியன் கெட்டிக்காரன், புத்தி வந்தவன்” என்று மற்றவர்களிடம் புழுக்கி கொட்டுவார்- தனது ஜி.சி.ஈ. பரீட்சை நாட்களில் சிலவேளைகளில் நடுச்சாமம் வரையும் கைவிளக்கு வைத்துப் புகைக்குடிலில் (புகையிலை காய்ச்சும் போற்றை) கைகளில் பாணி கசியக் கண்கள் எரிய வேலை செய்த நாட்களைச் சின்னத்துரை எண்ணிப் பார்த்தான். இந்த நிலைமையில் அவன் எப்படி ஒரு டாக்டராகவோ அல்லது எஞ்சினியராகவோ அல்லது அப்புக்காத்தாகவோ படித்திருக்க முடியும்? கிளறிக் கலில் எடுபட்டதே அவனைப் பொறுத்த வரையில் மகத்தான சாதனை தான்!

இலவசக் கல்வித் திட்டத்தின் பின்னர் இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் கல்வி வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்து வருகிறது. சின்னத்

துரை ஒரு வகையாகத் தப்பி விட்டாலும் அவனது வாரிசுகள் இப்போது பிரச்சனைக்குள்ளாக் கப்பட்டுள்ளார்கள். புதிய புள்ளிமுறை ஆட்சேர்ப்புத் திட்டத்தினால் கனகரத்தினத்தின் தம்பிகூட உத்தியோகங்களுக்கு எடுபட முடியாமல் இருந்தது. பொருளாதாரப்பிரச்சனைதான் இவை எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படைக் காரணம் என்பதைச் சின்னத்துரை உணராமல் இல்லை. இருபத்தைந்து வருடங்கள் கடந்த பிறகு இன்னும் ஒரு ஐம்பது வருடங்களாவது வாழ வேண்டும் என்ற ஆசை சின்னத்துரைக்கு. அதற்கிடையில் நினைத்த மாற்றங்களைக் காண முடியுமோ என்ற சிந்தனை அவனை வாட்டுகிறது.

ஓ.. இந்தச்சிந்தனை! அதற்கு முடிவே இல்லை.

தொலைபேசி: 7168

மனமுவந்து அன்பளிக்கின்றோம்

“ராஜ் கோபால்ஸ்”

(பிரபல ஜவுளி மாளிகை)

36/1, பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

32ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நகரமக்கள் பலரும் விதியோரங்களில் நின்றவாறு அப்பிக்குகளை வணங்கி வரவேற்றுக்கொண்டிருந்தனர்.

அரண்மனையினுள்ளே பிக்குகள் கூட்டம் நுழைந்ததும் அவர்களை வரவேற்பதற்கென இராஜப் பிரதிநிதிகளும், அமைச்சர்களும் ஆயத்தமாக நின்று கொண்டிருந்தனர். ஒரு புறத்தில் அந்தப்புரப் பெண்களும் மலர்க் குவியல்களைக் கையில் ஏந்தியவர்களாய் நிற்குகொண்டிருப்பதையும் காண முடிந்தது. அவர்களுக்கு மத்தியில் கள்ளப்பார்வையுடன், விழிகளை அங்குமிங்கும் சுழலவிட்டவாறு யாரோ ஒருவரது வரவுக்காக எதிர்பார்த்தவண்ணம் அரசியும் நின்றுகொண்டிருந்தாள். அவள் யாரை எதிர்பார்த்து நிற்கிறாளோ; அந்த ஒற்றன் அபயன், பிக்குகளின் நடுவே தானும் ஓர்பிக்குவைப்போன்று யாருடைய கண்களுக்கும் சந்தேகத்தை அளிக்காதபடி அரண்மனையை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தான்,

“புத்தம் சரணம் கச்சாமி”

தேவ ஒலி ஓங்கி ஒலித்தது. அரண்மனை வாசல் திறக்கப்பட்டதும் சாதுக்கள் கூட்டம் உள்ளே உழைந்தது. அவர்களோடு உள்ளே புகுந்த அபயனது கண்கள் அரண்மனையினுள்ளே அரசியிருக்குமிடத்தைத் தேடுவதில் ஈடுபட்டிருந்தது. அதே வேளையில் தன் இடுப்பில் செருகியிருந்த ஓலைச் சுருளையும் இடைக்கிட அவனது கைகள் தடவிப்பார்க்கத் தவறவில்லை. வெள்ளிக் குழல் ஒன்றினுள் வைக்கப்பட்ட அவ்வோலைச் சுருள் மிகவும் பத்திரமாக அவனது இடுப்புக் கச்சையில் இடம்பெற்றிருந்தது.

அபயனின் வருகைக்காகக்

காததிருந்த அரசி அவனைக் கண்டதும் சேடியர்களிடமிருந்து நழுவித் தனிமையான ஓர் இடத்தில் நின்று கொண்டாள். அந்நேரம் அரசிக்காகச் சுழன்று கொண்டிருந்த அபயனின் கண்களும் அவளது இந்தச் செயலை அவதானிக்கத் தவறவில்லை.

நான்கு கண்களும் அர்த்தபுஷ்டியுடன் கலந்துகொண்டன. அதேவேளையில் அபயனது இடுப்பிலிருந்து ஆவால் நழுவவிடப்பட்ட ஓலைச் சுருளடங்கிய வெள்ளிக் குழல், கலீரென்ற ஒலியுடன் நிலத்தில் விழுந்தது.

அடுத்த கணம் திமுதிமு வென்று அவனைச் சூழ்ந்து கொண்ட அரசு காவலர்களைக் கண்டு அவன் வெலவெலத்துப்போய்விட்டான். களவு கையும் மெய்யுமாகப் பிடிப்பட்டு விட்டதால் தப்பிக் கொள்ள முடியாதவாறு அகப்பட்டுக் கொண்ட அபயன் எதுவும் கூறாது அரசி நின்றிருந்த இடத்தைப் பார்த்தான். ஆனால் அவள் அங்கு இல்லை.

°° °° °°

சுழுவியில் கடற்கரையெங்கும் மக்கள் கூக்குரலிட்டவாறு ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். ஆமாம்! கடலலைகள் சுழன்றபித்து அதன் கரையிலிருந்த வீடுகளையும், கட்டடங்களையும் நிர்மூலமாக்கிக்கொண்டிருந்தன. கடலின் உக்கிரமான படையெடுப்பிலிருந்து தப்புவதற்காக மக்கள் பயப் பிராந்தியுடன் அரண்மனையை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். பெண்களும், சிறு குழந்தைகளும், ஏன் ஆண்களும் கூடக் கடலரசனின் இவ்வழிக் கூத்துக்கு இரையாகிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது களவியிலிருந்து சுமார் பதினைந்து கல் தூரத்திலிருந்த கடல் அரண்

மனை வாசலை நோக்கி மிக வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருந்தது. கடலின் சீற்றத்தை யாரால் அடக்கமுடியும்? "ஏதோ தெய்வ நிந்தனை நிகழ்ந்து விட்டது. அதனை நிவர்த்தி செய்தால் கடலின் கோபத்தைத் தணிக்கமுடியும்" என்று ஊரில் பேசிக்கொண்டனர்.

° ° °

நிமித்தகரின் முன்னே ஆழ்ந்த சிந்தனையிலிருந்த மன்னன் திசன் முகத்தை நிமிர்த்தி அவரைக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

"இதைவிட வேறு வழியே இல்லைமா? இருந்தால்.." மனதில் குடிக்கொண்ட ஏக்கவுணர்வு சொற்களில் எதிரொலிக்க அவரிடம் வினவினான் மன்னன்.

"இல்லை மன்னவா? தாங்கள் செய்த குற்றத்திற்குப் பழிவாங்கக் கடலன்னையே கிளம்பிவிட்ட பிறகு நாம் என்னதான் செய்ய முடியும்? குடிகளைக் காப்பதற்கு இதைவிட வேறு வழியேதுமில்லை! தனது சோதிடம் கூறும் முடிவை மிக நிதானமாகவே நிமித்திகர் கூறினார்.

பெற்ற பிள்ளையொன்றைப் பொற்கலத்திலேற்றிக் கடலன்னைக்குக் காணிக்கையாக்க வேண்டுமாம். அதுவும் மன்னனுக்கிருப்பதே ஓரேயொரு பெண் குழந்தை. அதனை இழந்துவிட முடியுமா? மன்னனது முனைகலங்குவது போன்ற உணர்வு தட்டிற்று. சில தினங்களுக்கு முன்னர் நடந்து முடிந்த நிகழ்ச்சிகள் அவனது மனக் கண்ணில் தோன்றி மறைந்தன.

விசாகத் திருநாள் முடிந்த அடுத்தநாள். மன்னனது ஆலோசனைச் சபையில் கைதிகளாக அபயனும், தலைமைப் பிக்குவும்

நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். குற்றவுணர்ச்சியால் குன்றிப்போன அபயன் தலை குனிந்து நின்றக்க, தலைமைப் பிக்கு மட்டும் களங்கமற்ற தம் முகத்தை அவையவர்கள் பக்கம் திருப்பியவாறு புத்த தேவனைத் தன் மனதில் தியானித்துக் கொண்டார்.

கடுஞ் சீற்றத்துடன் அங்கு மிங்கும் உலாவிக்கொண்டிருந்த மன்னனது வாயிலிருந்து புறங் படவிருக்கும் முடிவுக்காக அங்கிருந்தோரனைவரும் காத்திருந்

கூறை

நாம் உடுத்தும் உடையைக் 'கூறை' என்றும் கூறுவதுண்டு. நீளமாக நெய்யப்படும் ஆடையைக் கூறுகூறுக ஆக்குவதால் அதற்குக் கூறை என்று பெயர் வந்தது. கூறுபடுத்தி வேறுபடுத்தும் நெசவுத் தொழில் நடைபெற்று வரும் ஊருக்குக் "கூறைநாடு" என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. கூறைநாடு என்பதைத்தான் இப்போது நாம் "கொரநாடு" என்று அழைத்து வருகிறோம்.

— கூட்டுறவு

னர். இராஜத் துரோகத்துக்கு உடந்தையாக அபயனும், அவனுக்கு ஆதரவாகத் தலைமைப் பிக்குவும் இருந்தார்கள் என்பது குற்றச்சாட்டு. ஆனால் பிக்கு மட்டும் தன்மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களைத்தும் உண்மையல்லவென்றும், தனக்கும் அபயனுக்கும் எவ்வித தொடர்பும் கிடையாதென்றும் கூறியிருந்தார். எனினும் அவருக்கு ஆதரவாக அந்தச் சபையில் எவரும் துணிந்து வாதாட முன்வரவில்லை. எங்கே தம்மையும் மன்னன் அவ்விருவருடனும் சேர்த்து விடுவானோ என்ற பயத்தில் அவர்கள் தம்முள் மறுகிக்

குமைந்து கிடந்தனர். பிக்குவின் மீது குற்றம் எதுவுமில்லை என்று கூறுவதற்கு துணிவற்ற அம்மண்டபத்தில் அவருக்கு நீதி கிடைத்திட முடியுமா? என்ன!

மன்னன் அந்த இருவருக்கும் மரண தண்டனை விதித்த போது கூடப் பிக்கு அமைதியாக "புத்த தேவன் இதற்கு என்றோ ஒரு நாள் நீதி கூறியே தீருவார்" என்றுதான் கூறினார்.

° ° °

சிந்தனைப் பின்னலின் என்றும் விடுபட்ட மன்னன் நிமித்திகரிடம், "இதுதான் ஒரே வழியென்றால் அதனைச் செய்தே தீருவேன். எனது சுயநலத்தை மட்டும் எண்ணி அன்று ஒன்றுமறியாத தலைமைப் பிக்குவைக் கொல்லும்

படி பணித்தேன் அதற்கு ஈடாக எனது ஒரே மகளைக் கடலன்னைக்குக் காணிக்கையாக்கி என் நாட்டைக் காத்தே தீருவேன்" என்று நாத் தழுதழுக்கக் கூறிவிட்டு மெதுவாக எழுந்து அந்தப் புரத்தை நோக்கி நடந்தான். நிமித்திகரின் கண்களிலும் நீர் நிறைந்தது. ஆனாலும் அந்தக் குழந்தையின் எதிர்காலத்தை முன்பே தன் சோதிடத்தின் உதவியால் அறிந்துகொண்ட அவர் தம்முள் நகைத்துக் கொண்டார்.

ஆம்! தீசனல் கடலில் விடப்பட்ட அக் குழந்தையே பின்னர் மகாகமையின் மன்னன் கவந்தீசனது பட்டமகிஷியாகி, விகாரமாதேவியாயினான் என வரலாறு கூறுகின்றது.

லாலா சோப்

ஏழு வருடங்களாக யாழ்ப்பாணத்தில் தன்புகழை நிலைநாட்டிவரும் உன்னத சோப்!

இப்போது வடமாகாணம் பூராவும் துரிதமாக விற்பனையாகிக்கொண்டிருக்கிறது!

"லாலா சோப்" என்று கேட்டு வாங்குங்கள்.

லாலா சோப் தொழிற்சாலை
அச்சுவேலி.

கீவியுக வரதனாகிய கந்தசுவாமி, என்றும் இளமை கொழிக்கும் அழகார்ந்த திருக்கோலத்தோடு எழுந்தருளி அடியார்க்கு அருள் பாலித்திடும் ஈழத் திருத்தலங்களுள் முதன்மை வாய்ந்த ஒன்றும் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் விளங்குகின்றது. பதினேந்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியிலே, ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் பணிப்பினை ஏற்று யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய செண்பகப் பெருமாள் என்ற சிற்சங்கபோதி புவனேசவாகுவாலே இத் திருக்கோவில் தாபிக்கப்பட்டது. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவின் கட்டியத்திலே இவன் இன்றும் போற்றப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலகிய சகாத்த மெண்ணூர் நெழுபத்து நான்கினலர்திரி சங்கபோதி யாம்புவ னேக வாகு நலமுறும் யாழ்ப்பாணத்து நகரிகட் ழுவித்தேயாங்கே குவலிய கந்த னார்க்குக் கோவிலொன் றமைப்பித் தானே.

என்ற பழம்பாடலும் இவ்விறலோனது திருப்பணிக்குச் சான்று பகர்கின்றது.

பெயராலும், திருவாலும், இசையாலும் புசுழ் வாய்ந்த நல்லூரிலே ஒல்லாந்தராட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் சிதைவுறலாயிற்று. எனினும் இந்நிலை தற்காலிகமானதேயாகும். நல்லூர்க் கிறிஸ்தவ தேவாலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்திலே, யமுனரி(யமுனை ஏரி)யின் பக்கவிலே விளங்கிய நல்லூர்க் கந்தனை இன்றைய இடத்திலே, 1734ம் ஆண்டிலே மீண்டும் தாபித்துக் கோவில் எழுப்பினார், இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் என்ற பெரியார். இன்றும் இத்திருக்கோவில் இவரின் பரம்பரையினராலே செம்மையுற நிருவகிக்கப்பட்டு வருவதும், நேரந்தவரூமை, ஒழுங்கான பூசைகள், விழாக்கள் நடந்தேறி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கன; ஈழத்துச் சைவத் தமிழலகிற்கே ஈடிலாப் பெருமை தருவன.

இவ்வாறு, இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் கற்கோவில் எழுப்ப அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பாவலர் பலர் சொற்கோவில் எழுப்பி நல்லூர்க் கந்தனை அதன்கண் எழுந்தருளச் செய்து வந்தனர், வருகின்றனர், வருவர்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் ஆசிரியர் இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார். இவர் நல்லூர் முருகன் மீது பல பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார். பூங்காவனத்தன்று தெய்வானை, வள்ளி சமேதனாக வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கும் முருகப்பெருமான்மீது ஆண்டுதோறும் பாடப்பெற்றுவரும் திருஆஞ்சல் இப்பெரியாராற் பாடப்பெற்றது என்பர். நல்லூர்க் கந்தர் கலிவெண்பாவும் இவர் பெயராலேயே வழங்கி வருகின்றது. நல்லை வெண்பாவையும் இப்புலவர் பெருமான் இயற்றியுள்ளார்.

திருவாரும் நல்லைநகர் செவ்வேற் பெருமானார் இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்புற்றார் அம்மானை இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்புற்றார் ராமாயின் தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறு வைக்க அம்மானை.

என்ற இவரின் அம்மானைப்பாடல் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய உலகிலே பிரசித்திபெற்றது.

முருகன் மீது சந்தங் கொழிக்குந் திருப்புகழையும், கந்த ரணுபூதியையும், வேல் விருத்தத்தினையும், இன்ன பிறவற்றையும் பாடிப் பரவிய ஆருணகிரிநாதர் நல்லூர்க் கந்தன் மீதும் திருப்புகழ் ஒன்றினைப் பாடியுள்ளதாக, முதலியார் குல. சபாநாதன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அந்தத் திருப்பாடல்,

“ஏற்போர் தாம்வந்தி
சீசையின் மகிழ்வொடு
வாய்ப்பாய் வீசும்
பொற்பரபை நெடுமதிள்
யாழ்ப்பா னாயன் பட்டின
மருவிய பெருமாளே”
என நிறைவுறுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திலே பிரசித்தி பெற்றுவிளங்கி, ஈழத்தில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்திலும் புகழ்பூக்க வாழ்ந்த உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் (நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி) நல்லூர்ப் பரமானந்தப் புலவர் (நல்லைக் கந்தரகவல், பரமானந்தர் கீர்த்தனை) கூழங்கைத் தம்பிரான் (நல்லைக் கலிவெண்பா) வடகோவை அ. சபாபதிநாவலர் (நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள்) ஆகிய சைவச் சான்றோர் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி மீது பல பிரபந்தங்களைச் சென்ற நூற்றாண்டிலே இயற்றியுள்ளனர். ஆகம முறைக்கு முரணான கிரியை முறைகளும், பிறவும் இடம் பெறுகின்றன எனக் கண்டனக் குரல் எழுப்பிய சைவக் காவலராம் ஸ்ரீலஹீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் (நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில், 1ஆம் 2ஆம் பத்திரிகைகள், மித்தியாவாத நிரசனம்) நல்லைக் கந்தன் மீது சில பாடல்கள் பாடியுள்ளார் என அறிகின்றோம். அவற்றுள் ஒன்று பின்வருவது:

அருணைவிக சிதகமல மலரைநிகர் தருவதன
 மாறுமநு தினமும் வாழி
 அமரர்தொழு கனகசபை நடனமிடு பரமசிவ
 னருண்முருகர் சரணம் வாழி
 கருணைமழை பொழிபனிரு நயனமதி னொடுவலிய
 சலினுலவு தோள்கள் வாழி
 கனகிரியை யிருபிளவு படவுருவு நெடியவயில்
 கரதலத் தினிது வாழி
 வருணமர சுதவழகு திகழவரு மவுண்ணெனு
 மயிலினொடு சேவல் வாழி
 வனசரர்த மரசனுத வியகுறமி னொடுகடவுண்
 மயிலிவர்க டினமும் வாழி
 தருணமிது வெனவமரர் பணிநல்லை யமர்கந்தர்
 தமதடியர் நிதமும் வாழி
 சகசநிரு மலபரம சுகிர்தபரி பூரண
 சடாக்ஷரம் வாழி வாழி.

இந் நூற்றாண்டிலும் பாவலர் பலர் நல்லூர் மீது அவ்வப்
 போது தனிப்பாடல்கள் பலவற்றையும், பிரபந்தங்கள் சிலவற்றை
 யும் பாடியிருக்கின்றனர். இவர்களுள் நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப்
 புலவர் (நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ், நல்லையந்தாதி) வித்துவான்
 க. வேந்தனார் (யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளியெழுச்சி,
 குயிற்பத்து) கொக்குவில் குகதாசர் ஸ்ரீமான் ச. சபாரத்தினமுதலி
 யார் (சரவணபலமாலை, நல்லை நான்மணி மாலை) ஆகியோர் குறிப்
 பிடத்தக்கவர்கள். அண்மைக் காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்தில் ஞான
 ஒளி பரப்பிய யோகர் சுவாமிகளும் அவ்வப்போது நல்லூர் முருகனுக்
 குப் பல இசைப் பாமாலைகளைச் சாத்தியுள்ளார். அன்னரின் குரு
 மூர்ச்சியாகிய செல்லப்பாச் சுவாமியார் நல்லூர்த் தேரடியையே தம்
 ஞானபீடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து அருள்பாலித்தார் எனவும் தெரி
 கின்றது. யோகர் சுவாமிகளின் பக்தி கனிந்த பாவாரத்தினின்றும்
 ஒரு நன்மலரை மாதிரிக்காய் இங்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றேன்.

இராகம்: பில்ஹரி

தாளம்: ருபகம்

பல்லவி

எந்நாளும் நல்லூரை வலம்வந்து வணங்கினால்
 இடர்கள் எல்லாம் போமே.

அநுபல்லவி

அந்நாளில் ஆசான் அருந்தவஞ் செய்திடும்
 அதுவாத லாலே அதிசயம் மெத்தஉண்டு (எந்நாளும்)

சரணம்

வேதாந்த சித்தாந்தம் கற்றத னால்என்ன
 வேடிக்கைக் கதைகள் பேசினால் என்ன
 வீதியில் வந்தொருகால் விழுந்து கும்பிட்டால்
 வில்லங்கம் எல்லாம் இல்லாமற் போமே. (எந்நாளும்)

மிகுதி 14ம் பக்கத்தில்

வட இலங்கையிலுள்ள புராதன நகரங்களிலே நல்லூர் குறிப்பிடற்பாலது. தற்போதய நிலையிலே கந்தரோடை, வல்விபுரம் போன்று ஆதி காலத்திலே பிரசித்தி பெற்றதெனக் கூற முடியாதெனினும், இடைக் காலத்திலே சீரும் சிறப்பும்பெற்று விளங்கிய பிரதான நகரமென்பதில் ஐயமில்லை. கி. பி. 13ம் நூற்றாண்டு தொட்டு கி. பி. 1620 வரை வட இலங்கையிலே நிலவிய தமிழ் இராச்சியத்தின் தலைநகராக விளங்கிய பெருமை வாய்ந்தது நல்லூரேயாம். யாழ்ப்பாண மன்னரின் தலைநகர் சிங்கை நகரெனச் செகராசசேகரமலை போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இச் சிங்கைநகர் வல்விபுரமே என முதலியார் செ. இராசநாகயகம் போன்றோர் குறிப்பிடிலும், அக் கருத்திற்குத் தக்க சான்றுகள் இல்லை. சிங்கைநகர் என்பது நல்லூரையோ அதன் ஒரு பகுதியினையோ குறித்தது எனக் கொள்ளாதலே பொருத்தமானதாகத் தெரிகின்றது. 1. தென்னிந்தியத் தமிழகத்திலிருந்து வந்து யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறிய தமிழரில் ஒரு சாரார் தமது புதிய இருப்பிடத்துக்கும் தாய் நாட்டுப் பெயரொன்றை இட்டனர். 2. பாண்டி நாட்டிலுள்ள செவ்விருக்கை நாட்டிலே சக்கரவர்த்தி நல்லூர் என்ற இடமொன்றுண்டு. இங்கு பாண்டியரின் சேவையிலிருந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்தி குடும்பம் இருந்தது. இவங்கைக்கு வந்து யாழ்ப்பாண அரசை நிறுவிய ஆரியச் சக்கரவர்த்தி இக் குடும்பத்தினைச் சேர்ந்தவனும். 2அ

நல்லூரிலிருந்து ஆட்சி செய்த தமிழ் மன்னர் தலைநகரிலே "நாலு மதிலும் எழுப்பி, வாசலும் ஒழுங்காய் விடுவித்து மாட மாளிகையும், கூட கோபுரங்களையும், பூங்காவையும் பூங்காவன் நடுவிலே ஸ்நான மண்டபமும், முப்புடைக் கூபமும் உண்டாக்கி அக் கூபத்தில் யமுநாதி தீர்த்தமும் அழைப்பித்துக் கலந்துவிட்டு, நீதிமண்டபம், யானைப்பந்தி, குதிரைலாயம், சேனுவீரரிருப்பிடம் முதலியன கட்டுவித்து.... கீழ்த்திசை வெய்யிலுகர்ந்த பிள்ளையார் கோவிலையும், மேற்றிசைக்கு வீரமாகாளியம்மன் கோவிலையும், தென் திசைக்குக் கயிலாய பிள்ளையார் கோவிலும், வட திசைக்குச் சட்டநாதேஸ்வரர் கோவில், தையல்நாயகியம்மன் கோவில், சாலை விநாயகர் கோவிலையும் அமைப்பித்தனர்." 3. மேலும் கயிலாய பிள்ளையார் கோவிலையிலே கயிலாயநாதர் கோவிலையும், கயிலைநாயகியம்மன் கோவிலும் அமைக்கப்பட்டன. 4. மேற்குறிப்பிட்ட நல்லூர் வருணனையிலோரளவு மிகைபாடு காணப்படலாம்; மரபு வழி வரு

னை போலவுமிது தென்படலாம். இவையாவும் சிங்கையாரியன் என்ற முதலாவது மன்னனின் அமைச்சனான புவனேகபாகுவிலேற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இப் புவனேகபாகு வைபவமாலையிலே தமிழ் மந்திரியெனக் கூறப்பட்டும் இதனை அறிஞர் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர். இப் பெயர் தாங்கிய சபுமால்சுமாரய அல்லது சண்பகப்பெருமாள் என்பவனையே குறிக்குமெனப் பலர் கூறுவர். சபுமால் மலையாள தேசப் பணிக்கனுக்கும், சிங்களப் பிரபுக்கள் குடும்பத்தினைச் சேர்ந்த மாதிற்கும் பிறந்தவன். வேது பராக்கிரமபாகு என்ற கோட்டையரசனின் நல்லாதரவினைப்பெற்று, யாழ்ப்பாண அரசினை கி. பி. 1450ல் அடிப்படுத்தி 17 ஆண்டுகளாக அரசுப் பிரதிநிதியாகக் கடமையாற்றியவன். பின் தனது மேலரசன் இறக்க கோட்டையினைக் கைப்பற்றி சிறிசங்கபோதி புவனேகபாகு என்ற பெயருடன் ஆட்சி செய்தான். மேலும் புவனேகபாகு என்ற பெயருடைய சிங்கள மந்திரியொருவன் தமிழரசிலே பணியாற்றியிருக்கலாம். எவ்வாறுகிலும், வட இலங்கையிலே நல்லூர் சிறந்த நகராக இடைக்காலத்திலே விளங்கியது. குவேரேஸ் சுவாமிகள் என்ற போத்துக்கேய ஆசிரியர் (17ம் நூ.) யாழ்ப்பாண அரசிலே நல்லூர் என்ற நகரம் மட்டுமேயிருந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 5. மேலும் குவேரேஸ் குறிப்பிட்டுள்ள சில இடங்களில் கோவில்களைப் பற்றியும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, 1592லே போத்துக்கேயப்படைகளைத் தமிழரசனின் படை இரு கோவில்களுக்கிடையிலே (நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோவில், வீரமாகாளியம்மன் கோவில்) எதிர்த்தனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 5அ இதனை யாழ்ப்பாண வைபவமாலே நன்கு உறுதிப்படுத்துகிறது. 5ஆ, மேலும் பிலிப் டி ஓலிவீரா காலத்திய படையெடுப்பின் போதும் சில இடங்கள், கோவில்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 6. அனுராதபுரம், பொல நறுவை ஆகிய தலைநகர்களைப் போலப் பிராந்திய அரசொன்றான யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகரம் அவ்வளவு பெரிதாயிருந்திராது. ஆனால் அரசரின் தலைநகருக்குரிய அம்சங்கள் பல பெற்று விளங்கியதெனலாம்.

இந் நகரின் அமைப்புப் பற்றிய பிற வருணனைகள் கிடைக்காமையே ஒரு குறைபாடாகும். அத்துடன் அநுராதபுரம், பொல நறுவை போன்று இந்நகரத்திலே தொல்பொருட் சின்னங்கள் பல அழியாமலோ அன்றிச் சிதைந்தோ கிடைத்தில. எமது காலத்திற்கு 3½ நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் விளங்கிய நகரமாயினும் அந்நியரான போத்துக்கேயரின் ஆதிக்கத்திற்கு முதலில் உட்பட்டு (1620ல்) அவர்களின் அநாகரிகமான கலையழிவுக் கொள்கைக்கு இலக்காகியதாலே கலைச்செல்வங்கள் பல அழிந்துவிட்டன. அல்லது இனிமேல் பயன்படுத்த முடியாத வகையிலே பிற நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. மேலும் பறங்கியரின் அழிவுக் கொள்கைக்கு எஞ்சியவை ஒல்லாந்தரின் அநுதாபமற்ற கொள்கையாலும், எம்மவரின் புறக்கணிப்பாலும் பாதிப்புற்றன. இக்காலத்திலப் பகுதிகள் பவலற்றிலே புதிய கட்டிடங்களும், வீடுகளும் அமைக்கப்பட்டுவிட்டதால் ஏதாவது அகழ்வாராட்சியினூற் கிடைக்கக் கூடிய தாயினும் அதற்கும் வாய்ப்புக் குறைந்துவிட்டது. அதுமட்டுமன்றித் தப்பித்தவறி ஏதாவது முக்கியமான பழைய சின்னங்கள்

கிடைப்பினவை பெரிதும் மறைக்கப்பட்டு விடுகின்றன. ஏன் கலைச் செயலங்கள் மறைக்கப்படவேண்டும்?

தற்போது கந்தசுவாமி கோவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இடத்திற்குச் சற்று முன்னுள்ள பண்டார மாளிகை, பண்டாரக்குளம், பண்டாரக் குளத்தடி, சங்கிலி தோப்பு முதலியனவும் ராசாவின் தோட்டம், ராசமாளிகை முதலியனவும் மன்னர் தொடர்பை நன்கு எடுத்துக் காட்டுவன. பண்டாரம் எனில் இங்கு அரசனைக் குறிக்கும். மேலும் பண்டாரக் குளத்தடியிலே பறங்கியர் ஒல்லாந்தர் வசிப்பிடங்களும் சில இருந்தனவாம். இப்பகுதியிலும் சங்கிலித் தோப்பிலும் முன்னை அரண்மனைகள் இருந்தன எனக் கொள்ளலாம், தற்போது சங்கிலித் தோப்பிலே சிதைந்து விழப்போகும் நிலையிலே காணப்படும் "கல்தோரண வளைவுள்ள நுழைவாசலும்" அதன் முன் ஒருபகுதி இடிந்தும் தூர்ந்தும் ஒருபகுதி சற்றுத் திருத்தப் பெற்றும் காட்சியளிக்கும் "மந்திரிமனை" எனக் கூறப்படும் கட்டிடமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வீட்டுலொரு பிராமண குடும்பத்தினர் வாழுகின்றனர். வீட்டின் பகுதிகள் சிலவற்றிலே முக்கியமாக முன்புறத்திலே கல்லிலும், சிறப்பாக மரத்திலும் உள்ள நேர்த்தியான சிற்பங்களும் குறிப்பிடற்பாலன. இவ்வீடும் அதன் முன்னுள்ள கட்டிடப் பகுதியும் டச்சுக்காரர் காலத்தன என ஒருசாரார் கொள்ளினும் அவற்றின் சில பகுதிகள் குறிப்பாக வீட்டின் பகுதிகள் பல தமிழ்மன்னர் காலத்தன எனலாம். இவ்வீடு சென்ற நூற்றாண்டிலும் சிலவகையில் திருத்தப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. அதன் பிற்கால வளக்காரரான திரு, அ. தம்பையாபிள்ளை திரு, த. சிவப்பிரகாசபிள்ளை ஆகியோர் பெயர்கள் அதிலே மேற்பகுதிகளிரண்டிலே முன்னும், இடது பக்கத்திலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. 7. முன்பக்கத்தில் சில அறவுரைகளும் இக்கால எழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டிடம் சரிவரப் பேணப்படாவிடில் விரைவில் மேலும் சீர்கெட்டு அதன் கலையம்சம் அழிந்துபோய்விடலாம்.

தற்கால நல்லூர்க்கந்தன் கோவிலுக்குச் சற்று முன்பகுதியிலிருந்து சுமார் 2 மைல் விட்டார்த்தமுள்ள நிலப்பகுதியிலாவது பழைய நல்லூர் நகரம் இருந்திருக்கலாம். இவ் ஊகத்திற்கு வைபவமலை, குவேரேஸ் குறிப்புக்கள் போன்றவையும் ஓரளவாவது சான்று பகருவன. இவ் எல்லை முடிவிலே பண்ணைத்துறை, கொழும்புத்துறை முதலிய துறைமுகங்களும் வந்துவிடுவன. போத்துக்கேயர் பழைய நல்லூரிலிருந்த அரச மாளிகைகளையும், கோவில்களையும் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினர். 8. பழைய கட்டிடங்களைத் தகர்த்துப் புதிய கட்டிடங்களும் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றினைக் கொண்டு வசிப்பிடங்கள், கோட்டைகள் முதலியனவும் கட்டப்பட்டன. இதற்கு ஆணித்தரமான சான்றுகள் உள்ளன. வைபவமலை ஆசிரியர் "பறங்கிகள் ஆட்சியினை ஒப்புக்கொண்டு நல்லூரிற்றானே குடியிருந்து கொண்டு தங்கள் கருமங்களை நடாத்திப் புறக்கோட்டை மதில்களை இடிப்பித்து அக்கற்களைக் கொண்டுபோய்க் கடலோரத்திலே இடித்துப் பரவிவிட்ட தங்கள் கோட்டையை மறுபடியும் கற்கோட்டையாகக் கட்டி அதன் கீழ்ப் புறத்திலே வீடுகளையும், அரசாட்சி மண்டபங்களையும் கட்டுவித்து..." எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 9. இக்கருத்து பறங்கித் தெருவினுள்ள வீடுகள் சிலவற்றிலே கிடைத்த தொல்பொருளியற் சான்றுகளாலும், பிறவற்றாலும் உறுதிப்படுத

தப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக யாழ்ப்பாண நூதனசாலையின் முன்னுள்ள மத்திய கபேயின் வாயிற்படி மிதி கல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுச் சமீப காலத்திலே கலாநிதி, கா. இந்திரபாலா அவர்களாலே வாசிக்கப்பட்டுத் தற்போது நூதனசாலையிலே வைக்கப்பட்டுள்ள சுற்றாணைக் குறிப்பிடலாம். இஃது ஓர் அரண்மனை அல்லது கோவிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். கி. பி. 15ம் நூற்றாண்டுக் கோட்டையரசன் வேது பராக்கிரபாகு காலத்தியதாகும்.

இது போன்று எத்தனை சுற்றாணைகள் சாசனங்களுடனே அல்லது சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடனே எத்தகைய வீடுகளில் உள்ளனவோ? எப்போது வெளிப்படுவனவோ? மேலும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலே சமீப காலத்திலே 1ம் ராஜேந்திர சோழன் காலத்துக் (கி. பி. 11ம் நூ) கல் வெட்டுப் பொறித்த பெரிய சுற்றாண் (ஆற அடி உயரம்) கிடைத்து யாழ்ப்பாணம் நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. 10. இத்தாண் நல்லூரிலுள்ள ஒரு சைவ அல்லது வைஷ்ணவக் கோவிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட தானம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே, அத்தகைய கோவிலின் பகுதியோ எனலாம். ஒருவேளை பழைய நல்லூர்க் சுந்தன் கோவிலின் தூண்தானோ? அல்லது அங்கிருந்த பிற கோவிலின் தூணோ? கோட்டை வாசலின் இன்னொரு பகுதியிலே இது போன்ற இதே அளவுள்ள பிற்தொரு தூண் உள்ளது. இதுவும் ஒரு கோவிலின் தூண் எனலாம். மேலும் கோட்டையின் வெளிப்புறத்திலே மேற்குப் புறத்திலே பழைய கோவில்கள் பிற கட்டிடங்களிலே காணப்படும் தாமரைச் சிற்பங்களுள்ள சுற்கள் சில அவற்றின் பழைய நிலையினை இன்றும் எமக்கு நினைவிட்டுகின்றன. அதனுள் ஒன்று மிக நேர்த்தியானது. 11. மேலுமிடப் பகுதியின் மேற் புறமொன்றிலே சுற்றாண்பகுதியிலே, 10ம் நூற்றாண்டுக் கிரந்த எழுத்திலே சிறு கல்வெட்டொன்றுள்ளது. அதன் வரிகள் ஒரு சிலவே வெளியே காணப்படுகின்றன. ஏனையவை கட்டிடத்தினுட் பகுதியிலுள்ளன. 12. சிறிய அளவுள்ள சுற்றாணைகளைக் கோட்டையின் சுவர்களிலே காணலாம். இவையாவும் வைபவமலை குறிப்பிட்டதை எமக்கு உறுதிப்படுத்துவன. இவற்றினை உற்று நோக்கும் போது நல்லூரின் பழைய கலைச் சின்னங்கள் சிலவற்றிற்காவது பறங்கித் தெருவிலுள்ள பழைய வீடுகளும், கோட்டையும் முக்கியத்துவம் பெறுவன.

பழைய தலைநகர்ப் பகுதியில் இன்று பழைய சின்னங்கள் ஒன்றுமில்லையா? சங்கிலித் தோப்பு வளைவு, மந்திரி வீட்டைவிட வேறு ஒன்றுமில்லையா? யமுனா ஏரி உள்ளது. ஆனால் தூய்மை கெட்டுப் புனிதமற்றுப் பாழாய்க் கிடக்கின்றது. ஒரு காலத்தில் அரசர் தமது சமய ஆர்வமிகுதியால் தாமும், குடிகளும் நன்மை பெறக் கருதியே யமுனை ஆற்றிலிருந்து காவடிகளிலே புனிதநீர் கொண்டு வந்து பகரவடிவுள்ள இதனைப் பிரதிஷ்டை செய்தனர். இன்று அன்னியரெவருமில்லை எம்மவரே எமது முன்னோர் கலைச் சொத்துக் களைப் போற்றுகின்றனரா? அவ்வாறாயின் முட்ட பற்றைகளுக்குள்ளே பச்சை நிறமாகப் பயங்கரமாக யமுனா ஏரி தோற்ற வேண்டுமா? யாழ்ப்பாண அரசு முடிவுற்றுப் பறங்கியர் வசம் சென்றபோது மன்னர் சொத்துக்கள், கோவிலின் சொத்துக்கள் சில எவ்வாறு மறைக்கப்பட்டன என்பதுபற்றி வைபவமலை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது "பரராசசிங்க முதலி இறந்தபின் பறங்கிக்காரர்

தாங்கள் இடியாமல் விட்டிருந்த ஆலயமெல்லாம் இடிப்பித்தார்கள். அப்பொழுது பரகபாணி என்னும் பிராமணன் கீரிமலைச் சாரலிலுள்ள தேவாலயங்களின் தட்டுமுட்டுக்களையும், விக்கிரகங்களையும் கிணற்றில் போட்டு மூடிவைத்தான். கந்தசுவாமி கோவிலின் பணிவிடைக் காரணியிருந்த (சங்கிலியென்னும்) பண்டாரம் அத் திசையில் ஆலயங்களைக் குறித்த (பூதபௌஷ்க) சம்பவங்களையும், செப்புப்பட்டயத்தையும் கொண்டு மட்டக்களப்புக்கு ஓடினான்..." எனக் குறிப்பிடும். 13.

சில காலத்திற்கு முன் நல்லூரின் வடபாலுள்ள பூதராயர் குளத்திலே மண் வெட்டியபோது வந்த அம்மன் விக்கிரகமொன்றால் (இரண்டால்) மேற்படி குறிப்பு ஓரளவு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. 14. மேலும் இத்தகைய வகையிலேதான் மாதோட்டத்திலும், திருக்கோணமலையிலும் சிலைகள் சிலைகிடைத்துள்ளமை கவனத்திற்குரியது. எனவே நல்லூர்ப் பகுதியிலே பழைய சிலைகள் பல வெளிவரலாம். ஏற்கனவே வேறுசில வெளிவந்திருக்கலாம். கோவில்கள் பற்றிய செப்புப்பட்டயம் இருந்தமை குறிப்பிடற்பாலது. இனிமேலாவது மேற்குறிப்பிட்ட பட்டயம் கிடைக்குமா? அதனால் நல்லூரின் பழைய கோவில்(கள்) வரலாறு துலங்காதா? சமீப காலத்திலே கல்விங்காட்டிலிருந்து இரு செப்பேடுகள் வெளிவந்தன. 15. அவை முன்னமே ஒரு சாராருக்கு நன்கு தெரியப்பட்டவையாயினும் தற்போது அவை பற்றிப் பலரும் விரிவாக அறிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அவைபோலும் செப்புப்பட்டயங்கள் கிடைக்காவா? நல்லூரிலிருந்த பழைய கோவில்கள் பறங்கியரால் அழிக்கப்பட்டனவாயினும், அவற்றிலே பிரதான சிலவாவது சுமார் 1. அல்லது 1½ நூற்றாண்டின் பின்னர் மறுபடியும் அமைக்கப்பட்டு இக்காலத்திலே திருத்தப்பட்டு விசாலிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள்ளே நல்லூரர்க் கந்தன் கோவில் மட்டும் பழைய இடத்தில் அமையவில்லை. ஏனைய பிரதான கோவில்கள் பெரும்பாலும் பழைய ஸ்தானங்களிலேயே அமைந்துவிட்டன.

குவேரேஸ் சுவாமிகளின் சான்றுப்படி நல்லூரிலிருந்த பெரிய கோவில் (கந்தசுவாமி கோவில்) போத்துக்கேயத் தளபதி ஒலி வீராவின் ஆணைப்படி தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. 16. இந்த இடத்திலே ஒல்லாந்தர் ஆட்சி ஆரம்ப கட்டத்தில் களிமண்ணாலான கிறிஸ்தவ தேவாலயமிருந்ததாக அக் காலப்பகுதியில் (1658 - 65) கிறிஸ்தவ சமயப்பணி செய்துவந்த பஸ்டேயஸ் சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார். 17. எனவே பழைய கந்தசுவாமி கோவிலிருந்த இடத்திலே போத்துக்கேயர் கத்தோலிக்க தேவாலயமொன்றமைத்தனர். அதனைப் பின்வந்த டச்சுக்காரர் தமது சமயத்திற்காக்கித் திருத்தியமைத்தனர். அதுவே தொடர்ந்து இன்றும் உள்ளது. மேலும், இத்தேவாலயத்தின் அயலிலே யமுனை ஏரியிருப்பதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது. போத்துக்கேயர் முன்னைய சமய நிறுவனங்களிருந்த இடத்தில் அவ்வந்து அவற்றிற்கு அருகாமையிலே தமது தேவாலயங்களை அமைத்தனர். பின்வந்த டச்சுக்காரர் அவற்றைத் தமதாக்கினர். 18.

நல்லூரர்க் கந்தசுவாமி கோவில் பலதடவைகள் புதுப்பித்துக் கட்டப்பட்டதெனலாம். யாழ்ப்பாண இராச்சியம் திட்டவட்டமாக

கி. பி. 13ம் நூற்றாண்டிலே தோன்று முன்னரே சிறு கோவிலாக இஃது இருந்திருக்கலாம். ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட 1ம் ராஜேந்திர சோழனின் சாசனத்திலே நல்லூர் பற்றியும், அங்குள்ள கோவில் பற்றியும் வரும் குறிப்புக் கவனத்திற்குரியது. இதன்படி கி. பி. 11ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே நல்லூர் சோழரின் வட இலங்கையிலோர் உப தலைநகராகவும் விளங்கியிருக்கலாம். அதே காலத்திலே கந்தசுவாமி கோவிலும், பிற கோவில்கள் சிலவும் இருந்திருப்பன.

சோழர் தமது ஆதிக்கமேற்படுத்திய இடங்களில் எல்லாம் பழைய கோவில்களைத் திருத்தியும், புதிய கோவில்கள் அமைத்தும் வந்தனர். எடுத்துக் காட்டாக மாதோட்டத்திலிருந்த புராதன சைவக் கோவிலைத் திருத்தி அமைத்தனர். அவ்வாறே திருகோணமலையிலும் செய்தனர் என்று கருத இடமுண்டு. எனவே, வட இலங்கையிலிருந்த கோவிலை(களை)த் திருத்தியிருக்கலாம், அன்றிப் புதிதாக அமைத்திருக்கலாம். ஆனால் சான்றுகள் தக்கவாறு கிடைக்கவில்லை. இஃது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஊகமாகத் தோன்றுகிறது. மேலும் 1ம் ராஜராஜனும், மகன் ராஜேந்திர சோழனும் வருமுன் 10ம் நூற்றாண்டு நடுப்பகுதியிலே 1ம் பராந்தக சோழரின் ஈழப் படையெடுப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் கி. பி. 949லே தமக்குத் தக்கோலத்திலேற்பட்ட பேரிழப்பால் சோழரின் இப்படையெடுப்பு வெற்றிகரமாகச் செயற்பட்டிலது. பராந்தகனுக்கு முன் 9ம் நூற்றாண்டிலே பாண்டியப் பெரு வேந்தனான ஸ்ரீ மார ஸ்ரீ வல்லபன் பேரரசு நோக்குடன் ஈழத்தினைத் தாக்கிய முதலாவது தமிழ் வேந்தனாவன். இக்காலம் தொட்டு வட பகுதியிலே தமிழரின் தொகை, அரசியற் செல்வாக்கு முன்னையிலும் பார்க்க நன்கு அதிகரித்து வந்தது. பாண்டிய சோழப் பெரு மன்னரும், தென்னிந்திய வணிக கணங்களும் இதற்கான பிரதான காரணமாயிருந்தனர்.

முருகன் பழம்பெரும் திராவிடத் தெய்வமாகும். சங்க நூல்களில் மட்டுமன்றி அவற்றுக்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முற்பட்ட ஆதிச்ச நல்லூர்த் தொல்பொருட் சின்னங்களிலேயும் அப்பெருமரின் வேலாயுதமும், சேவற் சிலையும், காவடிச் செடில்களும் கிடைத்துள்ளன. 19. சோழருக்கு முன் மாதோட்டம், திருக்கோணமலை முதலியன சிவஸ்தலங்களாக விளங்கியதுபோலக் கதிர்காமம், நல்லூர் முதலியன முருக வழிபாட்டுத் தலங்களாக விளங்கியிருக்கலாம். மேலும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆதிச்ச நல்லூரின் காணப்படும் பெருங்கற் சமாதிகளைச் சேர்ந்த தாழியடக்கமுறை இலங்கையின் கடற்கரையோரமாகப் பொன்பரிப்பு, (மேற்குக்கரையோரம்) வளவகங்கைப் பள்ளத்தாக்கு, (தென்கரை) கதிரைவெளி, (கிழக்குக்கரை) வல்லிபுரம், வரணி (வடகரை) மாதோட்டம், (மேற்குக்கரை) முதலிய இடங்களிலே காணப்படுகின்றன. எனவே, இங்கு வந்த பழந்தமிழ்க் குடிகளின் சிலராவது முருக வணக்கத்தையுடைவர் எனலாம். எனவே வடபகுதியிலும் முருகவழிபாடு மாவிட்டபுரம், நல்லூர் முதலிய இடங்களிலே பழைய காலம் தொட்டு நிலவியிருக்கலாம். ஆனால் திடமான சான்று கிடைக்கும்வரை, அகழ்வாராய்ச்சி போன்றவற்றால் உறுதிப்படுத்தும்வரை மேற்குறிப்பிட்ட கருத்து ஊகமே யாகும்.

ஆரம்பத்திலே சிறு கோவிலாக இருந்து, சோழர் காலத்திலோரளவு வளர்ச்சி பெற்றுப்பின் 13ம் நூற்றாண்டிலேற்பட்ட யாழ்ப்பாண அரசு காலத்திலே இதுமேலும் வளர்ச்சியுற்ற தெனலாம். கி. பி. 15ம் நூற்றாண்டிலே சபுமால் குமாரயா என்பவன் தனது மன்னனை வேது பராக்கிரமபாகுவிற்காக இதனைவென்று பின் சில காலமாக கோட்டையரசனின் அரசப் பிரதிநிதியாக நல்லூரிலிருந்து பரிபாலனம் (கி. பி. 1450-1467வரை) செய்தான். இக்காலத்திற் இக்கோவிலை அவன் மேலும் திருத்தி விசாலித்துக் குடிகளின் மதிப்பினைப் பெற்றிருக்கலாம். இது தொடர்ந்து போத்துக்கேயர் அழிக்கும்வரை (1620) நிலவியது. இச் சபுமலைச் சென்பகப் பெருமாள் எனத் தமிழ் நூல்கள் கூறும். இவன் தனது மேலரசனிறந்த பின் 6ம் புலனேகபாகு என்னும் பெயருடன் கோட்டை அரசனானான். வரலாற்றுகிரியரில் ஒரு சாரார் இப் புலனேகபாகுவே நல்லூர்க் கந்தன் கோவிலையமைத்தவன் என்பர். இதற்குச் சான்றாக அவனுடைய பெயரினையும், அவனுடைய பெயரில் இன்றும் கூறப்படும் கட்டியத்தினையும் குறிப்பிடுவர். மேலும், வேறுசிலர் யாழ்ப்பாண அரசினை 13ம் நூற்றாண்டிலே நிறுவிய முதலாவது தமிழ் மன்னனை இதனைக் கட்டினான் என்பர். வேறுசிலர் கி. பி. 10ம் நூற்றாண்டளவிலே கட்டப்பட்டதென்பர். இக் கருத்தினர் யாவரும் ஆதாரமாகக் கொள்ளும் பாடல் ஒன்று கையாய மாஸையின் முடிவிலே தனிப்பாடலாக வந்துள்ளது. இந்நூல் எழுதப்பட்ட காலத்திலே (16ம்-17ம் நூ) பின்வரும் பாடல் வாய்மொழி இலக்கிய மரபிலே நிலவியிருக்கலாம்.

அதாவது:

“இலகிய சகாத்த மெண்ணூற் றெழுபதா மாண்டதெல்லை
யலர் பொலிமாலை மார்பனும் புலனேகபாகு
நல மிகுந்திடு யாழ்ப்பாண நகரிகட்டுவித்து நல்லைக்
குலவிய கந்த வேட்குக் கோயிலும் புரிந்தானே!”

என்பதாகும். 20.

இச் செய்யுளிலே பழைய புதிய மரபுகள் ஒழுங்கின்றி ஒன்று பட்டுள்ளன. அல்லது இதிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டிற்கும் ஏனைய வற்றிற்கும் தொடர்பில்லை. அல்லது புலனேகபாகு என்ற மந்திரி கோவிலின் தொடக்க காலத்திலிருந்திருக்க வேண்டும். அம்மந்திரி தமிழரசனுக்குச் சேவை புரிந்த சிங்கள இனத்தவரையுமிருந்திருக்கலாம். அல்லது சாபுமாலே கட்டியிருக்கலாம். இவ்வாறில்லாவிடில் இச் செய்யுளிற்குத் தக்க விளக்கம் வரலாற்று ரீதியிலே கொடுக்கமுடியாது.

இச் செய்யுளின்படி, ஒருசாரார் புலனேகபாகு என்ற தமிழ் மந்திரியே நல்லைக் கந்தன் கோவிலைச் சக ஆண்டு 870 (கி. பி. 948) லே கட்டினான் என்பர். அத்துடன் யாழ்ப்பாண நகரும் தமிழ் இராச்சியமும் இக்காலத்திலேற்பட்டதென்பர். ஆனால் சுதந்திரத் தமிழ் இராச்சியம் இக்காலத்திலே நிலவியதற்குத் தக்க சான்றிது வரை கிடைக்கவில்லை. மேலும் யாழ்ப்பாணநகர் என்று கூறும் போது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நகரான நல்லூரையே கருதியிருக்கலாம். சுதந்திரத் தமிழ் இராச்சியம் ஏற்பட்டதற்கும், கோவில்

கட்டப்பட்டதற்குமிடையிலே தொடர்பிருக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை. முருக வழிபாடு சைவர் மத்தியில் மட்டுமன்றிப் பெளத்தர் மத்தியிலும் நிலவியது. நிலவுகிறது. இலங்கையின் காவல் தெய்வங் களிலே ஸ்கந்தன் ஒருவராவர். கதிர்காமம் இதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். ஈழத்திலே கதிர்காமம், திருக்கோணமலை, யாழ்ப்பாணம் பட்டினம் (யாழ்ப்பாணம்) முதலிய பழம் பெரும் பதிகளில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் முருகப் பிராணைப்பற்றி கி. பி. 15ம் நூற்றாண்டு நடுப் பகுதியளவிலே வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் திருப் புகழிலே பாடியுள்ளார். 20. அ

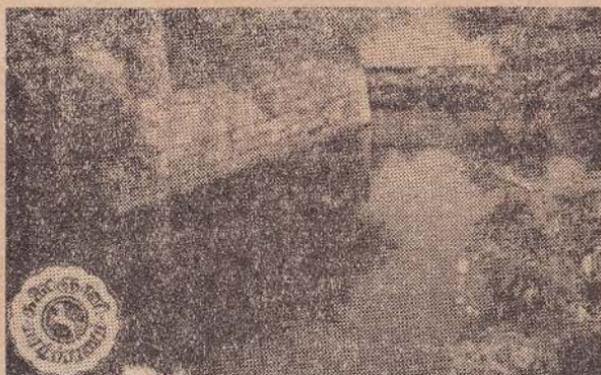
சில நூற்றாண்டுகளாவது புகழ் பெற்றிருந்த திருப் பதிகளைப் பற்றியே பாடுவது பொதுவான வழக்கமாகும். எனவே இக் கோவிலும் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே பிரசித்தி பெற்று விட்டது எனலாம். சில ஆராய்ச்சியாளர் இச் செய்யுளிலே வரும் ஆண்டினை வேறு விதமாகக் கணித்து இது கி. பி. 1248/52 ஐக் குறிக்கும் என்பர். 20. ஆ. அத்துடன் இதனை யாழ்ப்பாண அரசுத் தொடக்கத் துடன் சேர்த்துக் கொள்வர். அவ்வாறு கொண்டாலும் புலனேகபாகு என்ற பெயரை விளக்குதல் எளிதன்று. சபுமால் போரிலே பாதிப் புற்ற தலைநகரான நல்லூரையும், கோவிலையும் திருத்தி விசாலித் தான் எனலாம். அத்தகைய செயலிலே வியப்பில்லை. ஆரூவது பராக் கிரமபாகு முன்னேஸ்வரம் போன்ற சிவஸ்தலங்களையும் ஆதரித்தவன். சபுமாவின் தந்தையும் தென்னிந்தியனாகும்.

மேலும் நல்லூர்க் கந்தன் கோவிலிலே கூறப்பட்டுவரும் கட்டியமும் கவனித்தற்குரியது. அதாவது "புரீமான் மகாராஜாதிராஜ அஹண்ட பூமண்டலப்ரதியதி கந்தர விஸ்வாந்த கீர்த்தி ஸ்ரீ கஜவல்லி மஹாவல்லி சமேத சுப்ரஹமண்ய பாதாரவிந்த ஜனாதிருட சோடலி மஹாதான சூர்ய குல வம்சோத்பவ சிறி சங்க போதி புலனேக பாகு....." என்பதாகும். 21

இதனைப் பின்வருமாறு தமிழிற் கூறலாம். "திருவருட் சக்தி களான தெய்வயானையம்மனும், வள்ளியம்மனும் ஒருங்கே பொருந்த வீற்றிருக்கும் சுப்பிரமணியப் பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளை வணங்குபவனும், மன்னர்களுள் மன்னனும், செல்வங்களுடையவனும், மிகப்பரந்த பூமியடங்களிலுமுள்ள திசைகள் எல்லாவற்றிலும் பரவிய புகழையுடையவனும், மக்களுடைய தலைவனும், 1ம் பெரிய தானங்களைச் செய்பவனும், சூரிய குலத்திலே தோன்றியவனும், சிறிசங்கபோதி என்னும் விருதுப்பெயர் தரித்தவனுமான புலனேக பாகு...." இக் கட்டியத்திலே வரும் புலனேகபாகு சபுமால் என்பதை எளிதிலே மறுக்க முடியாது. ஆனால் அவன் சூரிய குலத்து உதித்தவன் என்று குறிப்பிடுவது புகழுவரையே. அக் காலச்சிங்கள மன்னரிடையில் இவ் வழக்கு நிலவற்று. சபுமாலுக்குப் பின் சுமார் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாக ஆட்சி செய்த தமிழ் மன்னரும் மேற்படி கட்டியத்தினை ஏன் திருத்தாது விட்டனர்? சபுமால் காலத்திலே கோவில் மிகவும் சிறப்புற்றிருந்த படியால் இவ்வாறு விட்டனரோ? இக் கோவிலுக்கும் யாழ்ப்பாண மன்னருக்குமிடையிலே நெருங்கிய தொடர்பு நிலவற்று. 21 அ.

யாழ்ப்பாணத்தினை இறுதியாக வென்ற போர்த்துக்கேயனான

பிலிப்பி ஒலிவீரா 1620லே நல்லூருக்குச் சென்றான். “அங்கிருந்த பெரிய கோவிலிலே (கந்தகவாமி கோவில்) கிறிஸ்தவரல்லாதவர் (சைவர்கள்) மிக்க ஈடுபாடுடையர்; அவன் அதனை அழியாது விட்டுச் சென்றால், அவன் விரும்பிய எவற்றையும் வழங்குவதாகவும், அவனுக்கு வீடுகள் கட்ட உதவுவதாகவும் பலமுறை வாக்குறுதி செய்து வந்தனர். ஆனால் அவன் ஒரு மதப்பற்று மிக்க கத்தோலிக்கனாகையால், அவர்களின் நடவடிக்கை அவன் அக் கோவிலை அழித்தற்குக் கொண்டிருந்த விருப்பத்தினை மேலும் அதிகரித்தது. எனவே அதனை அத்திவாரமில்லாது அழிக்குமாறு கட்டளையிட்டான். 22. குவேரோஸ் சுவாமிகளின் இக் கூற்றினை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. மேலும் நல்லூரின் சமகாலப் பிரபலம் நன்கு துலங்குகின்றது.

சங்கிலிதோப்பிலுள்ள யமுனா ஏரி.

தற்போதய நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயம் டச்சுக்காரரின் ஆட்சிப்பிற்பகுதியிலே 1734லே டொன் ஐுவான் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரால் கட்டுவிக்கப்பட்டுத் 23 தொடர்ந்து அவரின் வழித்தோன்றல்களாலே பரிபாலிக்கப் பட்டு மேலும் சிறப்பாக விசாலிக்கப்படுகிறது. இதன் அயலிலே மேற்குத்திசையாக சில காலத்திற்கு முன் மகுதியொன்றிருந்ததாகத் தெரிகின்றது. யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின்படி இப்பகுதியிலே சில முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்தனர். 23அ

★ சட்டநாதர் ஆலயம்

நல்லூரின் வடபாலுள்ள சட்டநாதர் ஆலயம் குறிப்பிடற்பாலது. இக் கோவிலும் பறங்கியரின் கலை அழிவுக் கொள்கைக்கு இலக்காகியதாயினும், சில பகுதிகள் அழிக்கப் படவில்லையென்பது அதன் முன் புறத்திலே காணப்படும் மணிக் கூட்டுக் கோபுரத்தின் கீழ்ப்பகுதியாலும் கோவிலின் உட்பிரகாரத்தின் இடது பக்கத்திலுள்ள கும்மட்டான மூடு சாந்துக் கூரையாலும் புலப்படும் இக் கோவிலும் நன்கு ஆய்ந்தற்குரியது.

★ பண்டாரக் குளத்தடி, பூதராயர் கோவில்

சட்டநாதர் கோவிலுக்குப் பின் புறமாகச் சற்றுத் தொலைவிலேதான் பண்டாரக் குளத்தடியுள்ளது. அவ்விடம் அகழ்வாராய்ச்சிக்குரிய ஓரிடமாகும். சட்டநாதர் கோவிலுக்குச் சற்று வடக்கே யுள்ள பூதராயர் கோவிலும், பூதராயர் குளமும் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தவை. இக் கோவிலிலே முன்னைய கட்டிடத்தின் பகுதிகள் சில இன்றும் எஞ்சியுள்ளன. 24

★ சங்கிலித்தோப்பு மேடு

சங்கிலித் தோப்பிலேயுள்ள கல் தோரண நுழைவாசலுக்குச் சற்றுத் தொலைவிலே சிறு குளமும், அதனருகேயுள்ள பழைய கட்டிடமேடையொன்றிலே சிறு வைரவ கோவிலும் உள்ளன. இதுவுமொரு பூதராயர் கோவில் குளம் எனச் சிலர் குறிப்பிடுவர். ஆனால் இங்குள்ள கட்டிடமேட்டினை அகழ்ந்தால் சில உண்மைகள் புலப்படலாம். அதன் மேல் பகுதியிலே பழைய செங்கட்டிகள் காணப்படுகின்றன. சுவர்க்கட்டிடப் பகுதிகளும் உள்ளன. உடைந்த கூரை ஓடுகளின் துண்டுகள், பழைய மட்பாண்ட ஓடுகளும் சில காணப்படுகின்றன.

சட்டநாதர் ஆலயத்திற்கு அருகில் இருக்கும் மந்திரிமீன

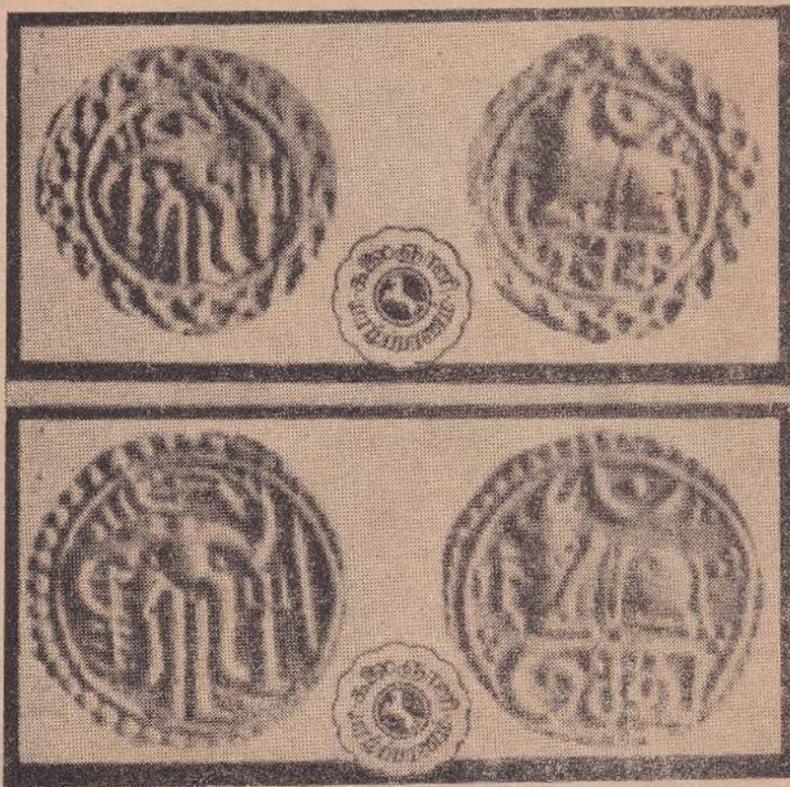
சங்கிலித்தோப்பிலுள்ள புராதன நுழைவாயில்

★ நாணயங்கள்

யாழ்ப்பாண மன்னர் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி குடும்பத்தினர்; அக் குடும்பப் பெயராலும் அழைக்கப் படுகின்றனர். தமது ஆதிக்க காலத்

திலே குறிப்பாகச் சேது என்ற வரசுகமும் நந்தியும் (எருதும்) பொறித்த நாணயங்கள் பல வெளியிட்டனர். இவற்றுள்ளே நந்தி கலிங்கத் தொடர்பாலேற்பட்டதாகும். சேது தென்னிந்தியத் தொடர்பாலேற்பட்டதாம். கோலையிலுள்ள கோட்டகம் என்ற இடத்திற் கிடைத்த ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் கல்வெட்டும் சேது (சேது) என்றே தொடங்குகின்றது.

சேது நாணயங்களைப் பற்றிப் பிதா. ஞானப்பிரகாசர், 25. எச். டபிள்யூ. கொட்றிந்ரன் 26 முதலியோர் எழுதியுள்ளனர். கலாநிதி, சி. பத்மநாதன் அவர்கள் அண்மையில் இவை பற்றித் தெளிவான கட்டுரையொன்று எழுதியிருந்தார். 27 இச் சேது நாணயங்கள் பொதுவாகச் செம்பு உலோகத்திலே வெளியிடப்பட்டாலும், பொன்னிலும் சில வெளியிடப்பட்டனவாகத் தெரிகின்றன. இத்தகைய பொற்காச ஈழத்திலன்றி அமெரிக்காவிலுள்ள "பொஸ்ரன் நூதனசாலை" யிலுள்ளதாம். எவ்வளவு தூரம் எம்மவரின் தேசப்பற்றின்மையையும், அறியாமையையும் இஃது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சேது நாணயங்களிலே பல வகையிருப்பினும் சில பொது அம்சங்களைக் குறிப்பிடலாம். இவை பொதுவாக வட்ட வடிவமானவை.

தமிழ் அரசர் காலத்தில் நல்லூரில் வைத்து வழிபட்ட விநாயகர் விக்கிரகம். சட்டநாதர் ஆலயத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இது இப்பொழுது பாழ்ப்பாணம் தொல் பொருட்காட்சிச் சாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு புறத்திலே மன்னரைப் பொதுவாக நிற்கும் நிலையிலே காணலாம். அவர் கீழ் ஆடை அணிந்துள்ளார். அவரின் ஒரு கையிலே ஒன்று அல்லது விளக்குகள் உள்ளன. மற்றைய கை சற்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கும். அக் கரத்திலும் சில பொருள் காணப்படும். சில நானாயங்களின் விளிம்பிலே சுற்றிவரப் புள்ளிகள் உள்ளன. மறு புறத்தின் மேற் பகுதியிலே இளம் பிறையும், சூரியனும் அவற்றின் கீழே படுத்த நிலையிலே கம்பீரமாகவும், கலையழகு மிளிர்வும் காட்சியளிக்கும் எருத்தினையும் அதன் கீழே செ(சே)து என்ற வாசகமும் காணப்படும். சில காசுகளிலே இப் புறத்திலும் புள்ளிகள் உள்ளன. அவை மும் மூன்றாகவும் காணப்படும். இத்தகைய புள்ளிகள் அக்காலப் பெறுமதியினைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது. சில நானாயங்களிலே "செது" என்ற வாசகம் எட்டு இதழுள்ள மலரின் நடுவே அழகாயுள்ளது. மேலும் சமகால இலங்கையிலாண்ட பிற மன்னர் தமது பெயரையும் நானாயத்திலே பொறித்துள்ளனர். ஆனால் பாழ்ப்பாண மன்னர் சேது என்ற தமது இலக்கினையினைப் பொறித்தனர். எனவே எருதும், பிறையும் குறிப்பாகச் செது என்ற வாசகமும் கொண்டு எவரும் இம்மன்னர் நானாயங்களை எளிதில் அடையாளம் காணலாம். இவை இன்றும் நல்லூர் கந்தரோடை, வல்லிபுரம் முதலிய இடங்களிலே கிடைக்கின்றன.

★ சாசனம்

யாழ்ப்பாண மன்னர் வெளியிட்ட சாசனங்களின்றுவரை ஒன்றையொன்று. அதுவும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சுமார் 200 மைல் தூரத்திலுள்ள 'கோட்டகம்' என்ற இடத்திலே கிடைத்துள்ளது. ஆனால் ஆதிக்க பீடத்திலோ, சமீப இடங்களிலோ இது போன்ற பிற சுற்சாசனங்களோ, செப்புப்பட்டயங்களோ கிடைக்காமை வருந்தத்தக்கது. இதற்குப் பறங்கியரின் கலையழிவுக் கொள்கை பிரதான காரணமாகும். இன்மேலாவது இது போன்ற பிற சாசனமேதும் கிடைக்குமா?

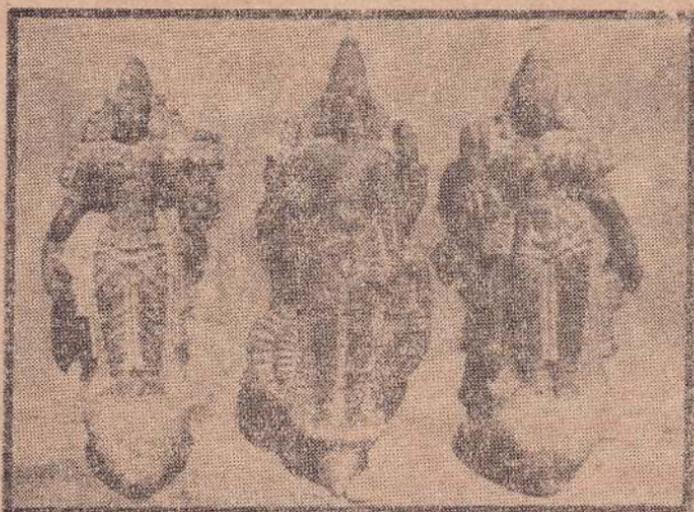
கோட்டகம் என்ற இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சாசனத்தில் காணப்படுவதாவது:

“செது

கங்கணம் வேற் கண்ணினை யாற் கட்டினார்
காமர் வளைப் பங்கயக் கைமேற் றிலதம் பாரித்தார்
பொங் கொலி நீர்ச் சிங் கைநக ராரியனைச் சேரா
வனு ரேசர் தங்கள் மடமாதர் தாம்”.

எனச் செய்யுளிலே வந்துள்ளது. 28

நல்லூரிலுள்ள சங்கிலித் தோப்பு, பண்டாரக்குளம் முதலிய வற்றில் அகழ்வாராய்ச்சி அவசியமாகும். நல்லூரின் பழைய சின்னங்

தமிழ் அரசர் காலத்தில் நல்லூரில் வைத்து வழிபட்ட முருகன், வள்ளி, தெய்வானை விக்ரகங்கள். சட்டநாதர் ஆலயத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இது, இப்பொழுது யாழ்ப்பாணம் தொல் பொருட்காட்சிச் சாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கள் பல கிடைக்காவிடினும், கிடைத்தவற்றையும், கிடைக்கக் கூடியனவற்றையும் கொண்டு சிறு நூதனசாலையொன்று நல்லூரிலமைத்தல் சாலவும் நன்று. இதனை மேற்கொள்ளும் போது நல்லூரின் பழைய சிறப்பு நன்கு துலங்க ஏதுவாகும் எனலாம்.

1. இந்திரபாலா, கா. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம்: கண்டி 1972, பக். 74
பத்மநாதன் சி. ஈழத்து வரலாற்று நூல்கள். பேராதனை 1972, பக். 7
2. தமிழ் நாட்டிலே ஆதிச்ச நல்லூர், சக்கரவர்த்தி நல்லூர், வெண்ணை நல்லூர் முதலிய பல இடப் பெயர்களில் நல்லூர் உள்ளது. ரா. பி. சேதுப்பிள்ளையின் 'ஊரும் பேரும்' என்ற நூலிலே மேலும் பல இடங்களைப் பற்றிப் பார்க்கலாம்.
- 2 அ. History of Ceylon Vol. I Part II Colombo 1960 P. 698. கலாநிதி சி. பத்மநாதன் இதுபற்றி மிகவிரிவாகத் தமது "The Kingdom of Jaffna to Circe 1450" என்ற சிறந்த ஆய்வுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
3. மடில்வாகனப் புலவர் - யாழ்ப்பாண வைபவமாலை திரு. குலசபாநாதன் பதிப்பு, சுன்னாகம் 1949 ப. 26 - 27
4. மேற்படி ப. 27
5. Queyroz F. de The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon Tr. by Fr. S. G. Perera Colombo 1930. P. 47
- 5 அ. Queyroz மேற்படி, ப. 452
- 5 ஆ. வைபவமாலை ப. 70
6. Queyroz ப. 70 Book. IV. ch. 2-12
7. திரு. தம்பையா பிள்ளையின் பிறப்பு, திருமணம், மரணம் முதலியன பழைய முறைப்படி கவியத்தத்திலே எழுதப்பட்டுள்ளன.
8. Queyroz 4வது பகுதியைப் பார்க்க.
9. வைபவமாலை, ப. 78
10. Epigraphia Tanailica Part I. Kandy 1971. P. 54
11. இதனை நண்பரும், ஓவிய ஆசிரியருமான திரு. பி. ஏ. அமிர்தநாதன் அவர்கள் எனக்கும், நண்பர் திரு. சீலன் கதிர்காமருக்கும் 1968ம் ஆண்டு காட்டினார்.
12. சிந்தனை III. 2. ஜூலை 1970. ப. 158

13. வைபவமாலை, ப. 80—81
14. சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் இச் சிலைகள் கிடைத்தமை பற்றி நல்லூர் பூதராயர் கோவில் அர்ச்சகரின் தாயார் சின்னம்மா அம்மையார் (75) சுட்டுரையாசிரியருக்கும், நன்பர் திரு. ம. செல்வரத்தினம் (கலைஞானி) அவர்களுக்கும் கூறினார்
15. அ சிந்தனை III. 2. ஜூலை 1970 ப. 52—57
ஆ சிந்தனை IV. 1&2. 1971 ப. 41—101
இ பத்மநாதன் சி. வன்னியர் பேராதனை, 1970 பக். 65—107
16. Queyroz - மே. கு. நூ. பக். 642
17. Baldaes phillipus. A True and Exact Description of the island of Ceylon. The Ceylon Historical journal. Vol. VIII 1958—59 பக். 326
18. | இராசநாயகம் செ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம். யாழ்ப்பாணம், 1933. பக். 140
- II. வைபவமாலை, பக். 94
19. Nilakanta Sastri K.A. A History of South India Oxford University Press 1966 P. 57—58
20. முத்துராச கவிராசர்—கைலாய மாலை. சே. வே. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை பதிப்பு சென்னை 1939.
சில பதிப்புகளிலே சகாப்தம் 874 என வருகிறது. அவ்வாறு கில் கி. பி. 952 எனக் கொள்ளவேண்டும்.
- 20 அ I. முருகவேள் பன்னிரு திருமுறை 2ம் தொகுதி—கதிர்காமம் பக். 554—80 (13)
II. முருகவேள் பன்னிரு திருமுறை 2ம் தொகுதி திருக்கோணமலை பக். 582—586 (1)
III. முருகவேள் பன்னிரு திருமுறை 4ம் தொகுதி யாழ்ப்பாணயன் பட்டினம் பக். 270—72 (1)

பூத்தார் குடும்.....

ஏத்தா நானும் தர்ப்பண செபமொடு

தீர்த்தார் ஞானம் பற்றிய குருபர

யாப்பாராயுஞ் சொற்றமிழருள் தரு முருகோனே

ஏற்போர் தாம் வந்தீச் செயின் மகிழ்வொடு

வாய்ப்பாய் வாழும் பெற்பரபை நெடுமதில்

யாழ்ப்பாணயன் பட்டின மருவிய பெருமாளே.

(Rasanayagam S. Ancient Jaffna P. 248

20 ஆ. பேரெண்ணையிரமாகிய ஆயிரத்தை நீக்கி அப்தங்களைக் கூறுதல் வழக்காதலால், 1000 ன் மேலெண்ணிய 170 எனக் கொண்டு, சகாப்தம் 1170. அதாவது கி. பி. 1248 எனக் கொள்ளலாம். சகாப்தம் 874 எனில் 1252 என வரும். இத்தகைய முறையினைக் கையாண்டு ஸ்ரீ ராகவ ஐயங்காரும், பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையும் கம்பர் காலத்தை நிர்ணயித்துள்ளனர். பின்னைய ஆசிரியரின் தமிழ்ச்சுடர் மணிகள் சென்னை 1968. பக். 147 பார்க்க.

21. Rasanayagam S. Ancient Jaffna – Madras.

21 அ. இக் கருத்து குவேரேனின் நூல், வைபவமாலை முதலியவற்றுலே நன்கு புலப்படும்.

22. Queyroz மே. கு. நூ. பக். 642

23. குல சபாநாதன் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் – சுன்னாகம் 1971 பக். 24

23 அ. வைபவமாலை பக். 91—92

24. இது பற்றித் தனிக் கட்டுரையொன்று வரும்.

25. Gnanaprakasas S. "The Forgotten Coinage of the Kings of Jaffna" Ceylon antiquary & literary Register. V. pt. 4. P. 172—179

26. Codrington H. W. Ceylon coins & currency – Colombo. 1924 P. 74—78

27. வீரகேசரி, 11-6-72, 18-6-72

28. 1. "The problem of the Kotagama Inscription" Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society. XXXII P. 214-25

II. இராசநாயகம் செ. மே. கு. நூ. ப. 68

கருக்கங்கள்

P. — Page; Vol. — Volume; Pt. — Part; ப. — பக்கம்
மே. கு. நூ. — மேற் குறிப்பிட்ட நூல்

முதன்முதல்

நல்லூர்க் கந்தன்

ஆலயத்தைக்

கட்டுவித்தவர்

புவனேகவாகுதானை ?

(செண்பகம்பெருமாள்)

இன்றுள்ள முருகன்

ஆலயத்தில்

கட்டியம் பாடப்பட

வேண்டியவர்

புவனேகவாகுதானை ?

நல்லூரைப் பாழாக்கிக் கந்தன் ஆலயத்தைத் தரைமட்டமாக்கி அங்குள்ள பொருட்கள் யாவும் குறையாடிய கொள்ளைக்காரன் புவனேகவாகு யார்? முதல் முதலாகக் கந்தன் ஆலயத்தைக் கட்டிய புவனேகவாலயார்? தற்போதுள்ள கந்தன் ஆலயத்தில் கட்டியம் பாடும் போது புவனேகவாகு வைப்புக் கழிந்து பாடுவது சரியா? என்னும் கேள்விகள் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் எழுகிறது. இந்தப் புவனேகவாகு யார் என்று ஆராய்வோம்?

கோட்டையை அரசாண்ட 6ம் பராக்கிரமபாகுவின் அரச சபைக்கு மலையாள தேசத்திலிருந்து ஓர் பணிக்கன் வந்தான். அவனின் வீரப் பிரதாபத்தை அறிந்த மன்னன் தன் வம்சத்துக்குள்ளே உள்ள ஒருத்தியை மணம் முடித்து வைத்தான். இவர்களுக்குச் செண்பகப் பெருமாள்-ஜெயவீரன் என்னும் இரு பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்.

ஆறாம் பராக்கிரமவாகுவின் மகளான "லோகநாத" வுக்கு மன்னன் தனது தேசாதிபதியும் சிங்களத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனுமாகிய "நன்னூர்த் துணையார்" என்ற தமிழ் வீரனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தான். நன்னூர்த் துணையாரை மணம் செய்து கொண்ட 'லோகநாத' தனது பெயரை 'உலகுடைய தேவி' என மாற்றினான். இத் தமிழ் வீரன் தமிழ் நிகண்டைப் பின்பற்றி 'நாமாவலிய' என்ற நூலை எழுதியிருக்கிறார்.

இவர்களுக்குப் புத்திர பாக் கியம் இல்லாத காரணத்தால் ஆறாம் பராக்கிரமபாகு தனது ஆஸ்தானப் புலவரான "ஸ்ரீ ராகுல"வை அழைத்துத் தனக்

“ குரும்பிசிட்டி- தியாகன் ”

குப்பின் இராட்சிய பரிபாலனம் செய்வதற்காகத் தனது மகளுக்கு ஓர் புத்திரன் பிறக்க வேண்டுமென ஓர் தூதுப் பாட்டுப் பாடுவித்தான். இந்நூல் “செல்வி ஹினி கந்தேஷ” என்று நூற்றி எட்டுப் பாடல்களைக் கொண்டதாகும்.

சிறிது காலம் செல்ல உலகுடைய தேவி ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்றாள். இவனுக்கு ஜெயவீரன் என நாமகரணம் செய்யப்பட்டது.

ஒரு காலத்தில் பணிக்கன் பிள்ளைகள் அரசைக் கைப்பற்றக் கூடுமெனப் பயந்த ஆறும் பராக்கிரமபாகு பல சூழ்ச்சிகள் செய்தான். ஈற்றில் செண்பகப் பெருமானை வன்னியை அடக்கி யாழ்ப்பாணத்தின் மேல் படையெடுக்கும் படியும், ஜெயவீரனைக் கம்பளையைக் கைப்பற்றும் படியும் படையுடன் அனுப்பினான்.

யாழ்ப்பாண அரசை ஆண்டு வந்த தமிழ் அரசர் வழித்தோன்றிய பரராசசேகரன் கி. பி. 1440-ல் இறக்க அவன் மகன் கனகசூரிய சிங்கையாரியன், செகராசசேகரன் என்னும் பட்டத்தோடு ஆட்சி செய்து வருங்காலத்தில்.... படையுடன் புறப்பட்ட செண்பகப் பெருமாள் வன்னியை அடக்கி “சம்புமால் குமாரையா” என்னும் சிங்கள நாமத்தோடு பூநகரி வழியாக யாழ்ப்பாணத்தை அடைந்து நாடு நகர் எல்லாம் அழித்து நல்லூரைப் பாழாக்கி அங்கிருந்த கந்தன் ஆலயத்தை இடித்துச் சிங்கைநகர் சென்று மன்னனுடன் போர் செய்து வெற்றி கொண்டான்.

சிங்கை நகரைப் பாழாக்கிக் கொள்ளையடித்த பொருட்களுடன் கோட்டைக்குத் திரும்பிய செண்பகப் பெருமானை ஆறும் பராக்கிரமபாகு உவகையால் ஆரிய வேட்டையாடும் பெருமாள் எனப் புகழ்ந்து யாழ்ப்பாணத்தை ஆளும்படி திருப்பியனுப்பினான்.

யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திரும்பிய செண்பகப் பெருமாள் புலனேகவாகு என்னும் நாமத்தோடு நல்லூரிலிருந்து அரசு செய்தான். இவன் தன்னால் அழிக்கப்பட்ட நாடுநகர் எல்லாம் புதுப்பித்தான். மக்களின் வெறுப்பையும், எதிர்ப்பையும் சாந்தப்படுத்துவதற்காக இடித்து ஒழித்த நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயத்தைத் திரும்பவும் கட்டுவித்தான்.

இவன் நல்லூரிலிருந்து பதினேழு வருடகாலம் அரசு புரிந்தான். (கி. பி. 1450—1467 வரை)

இதை ஆதாரமாகக் கொண்டு நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் இவனாலேயே முதன்முதல் கட்டப்பட்டதென ஆசங்கிப்பாருமுளர்.

மூன்றாம் உதயணன் காலத்தில் (கி. பி. 941—949) சோழபாராந்தகன் படையெடுத்து வந்து சிங்கைநகர் மன்னனைக் கொன்றான் என்று முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் திருவாலவங் காட்டுச் சாசனத்தால் அறியக் கிடக்கிறது.

மேற் குறிப்பிட்ட சிங்கை நகர் மன்னன் பெயர் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியாமலிருக்கிறது. இம் மன்னனின் மந்திரியாகிய புலனேகவாகுவே நல்லூரில் நகர் கட்டுவித்துக் கந்தசுவாமி கோவிலையும் கட்டுவித்தான் என்பது கீழ்க்காணும் பாடல்மூலம் புலனாகிறது.

இலகிய சகாத்த மெண்ணூர்
 நெழுபதா மாண்டதெல்லை
 அவர் பொலி மாலை
 மார்பனும் புவனேகவாகு
 நலமிகு யாழ்ப்பாணத்து நகரி
 கட்டுவித்து நல்லைக்
 குலவிய கந்த வேட்குக்
 கோயிலும் புரிவித்தானே.

இப் பாடலின்படி நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோவில் கட்டப்பட்டது சகாப்தம் 870 ம் ஆண்டு என்றால் கி. பி. 948 எனக் கொள்ளலாம். இக் காலத்தில் சிங்கை நகரில் தமிழரசர் காலமாகும். நல்லூர் ஆலயம் கட்டுவித்த மறுவருடமே போரில் மன்னன், மாண்ட காரணத்தால் தான் அதை நின்று கட்டுவித்த மந்திரி பெயர் பிரபல்யத்துக்கு வந்தது. (மேற்கூறிய திருவாலங்காட்டு சாசனம் சான்று பகரும்) எனவேதான் அவர் பொலி மாலை மார்பனும் புவனேகவாகு என்று குறிப்பிடுகிறார். கோவில் கட்டி முடிந்த காலத்தில் மன்னன் இல்லாதது வெளிப்படையாகிறது. எனவேதான் புவனேகவாகு மந்திரி என்று கூடக் குறிப்பிடாது விட்டனர் போலும்.

செண்பகப் பெருமாள் ஆட்சி செய்வதற்கு முன் யாழ்ப்பாண அரசுகளும், சிறப்பும் எய்தியிருந்தது என்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் உண்டு. யாழ்ப்பாண அரசு சிறப்புற்று விளங்கியிருந்த போயின் பாரதத்திலிருந்து படையெடுப்புக்குக் காரணமில்லையே.

கி. பி. 823—843 சிங்கைநகர் மன்னன் ஜெயதங்களை வென்று வெற்றிவாகை குடிய வாகுணன் பற்றிச் சின்னமநூர் தாமிரசாசனம் பகரும். கி. பி. 668ல் இலங்கைச் சிற்றரசர்களாக இருந்த முத்தையர் குலத்தவனாகிய பெரும் பிடுங்கு முத்தரையன், வைரன் மாறன் என்போர் மணலூரை வெற்றி கொண்டதாகக் கூறப்படும் சாசனம் ஒன்று செந்தனை என்னும் ஊரில் உண்டு. அதில் "புண்ணைந்து கையும்பப் போர் மணலூர் வென்றதே மண்ணைந்த சீர்மாறன் வாள்" என மணற்றிடல் வெற்றி பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியன் (கி. பி. 1325) காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்த இபின் பட்டோட்டா என்னும் சுற்றுப் பிரயாணி தனது குறிப்பில் மணற்றிடல் துறை பற்றியும், அங்கு தான் கண்ட கடற்படை வீரர்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதிலிருந்து மணற்றிடல் என்று குறிப்பிட்ட யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்துறை எவ்வளவு சீர்திருந்தியிருந்தது என்பது புலனாகிறது.

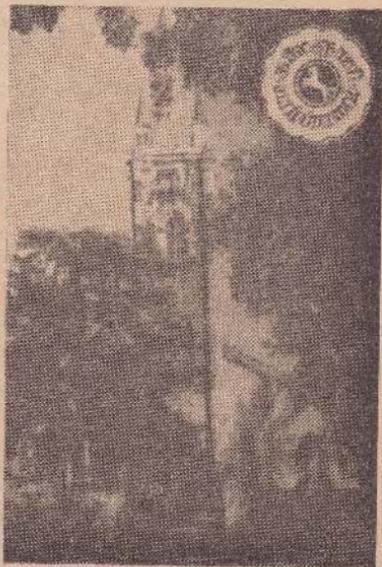
கி. பி. 1347ல் சிங்கைநகரில் அரசாண்ட குணபூஷணனின் காலத்தில் அடியார்க்கு நல்லூர் என்னும் அவைப் புலவருக்கு மாண்பியமாக ஓர் தளமும், மன்னன் பெயரில் ஆரிய தளமும் வெட்டப் பட்டிருப்பதை இன்றுங் காணலாம். குளத்தை வெட்டிக் குடியிருத்தாது விட்டார்கள் என்றால் அது விந்தையிலும் விந்தையானதாகும். எனவே அக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணம், நல்லூர், கைக்குளதெரு முதலிய இடங்கள் சிறப்புற்று விளங்கியிருப்பது புலனாகிறது. இதிலிருந்து குளக்கரையிலே வயல்களும், வயல்களின் ஒருபுறமாக கோயிலும் இருந்தது என்பதை ஊகிக்கலாம்.

14ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் “யாழ்ப்பாணயன் பட்டினமருவிய பெருமானே” என்று பாடியுள்ளார். எனவே 14ம் நூற்றாண்டில் தலைசிறந்த நகரும், கோயில்களும் இருந்தன என்பது புலனாகிறது. இவை இப்படியிருக்க சிங்கள மன்னனால் அனுப்பப்பட்டு சிறீசங்கபோதி புவனேகபாகு என்னும் சிங்கள நாமத்தோடு அரசு செய்த ஓருவன் முதன் முதலாகக் கந்தசுவாமி கோவிலைக் கட்டுவித்தான் என்றால் இதனை எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? கி. பி. 1450 வரை நல்லூரில் குடியிருக்கவில்லை. அன்றியும் அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் கடவுள் வழிபாடு அற்றவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதையோ எவரும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். சிங்கை நகரில் தமிழ் வளர்ப்ப தற்குச் தமிழ்ச் சங்கம் வைத்திருந்தார்கள் என்றால் சமய வழிபாடு குன்றியிருந்தது எனக் கருத இயலாது. நல்லூரில் சீர்திருந்திய மக்களோ, அன்றிப் பிரதானிகளோ இருந்திரா விட்டால் புவனேகவாகு (சம்புமால் குமாரையா) காடு வெட்டித்தான் அரண்மனை கட்டினான் என்று கொள்ள இடமில்லை. எனவே, தான் அழித்தொழித்த கோவிலைப் புதுப்பித்தான் என்பதே பொருந்தும்.

புவனேகவாகுவால் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்ட கந்தசுவாமி கோவில் இருந்த இடத்தில் தான் தற்போதய முத்திரைச் சந்தி வேதக் கோவில் இருக்கிறது. எனவே இப்போதுள்ள நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயத்தில் யார் முதல் முதலாக வேல் வைத்து வழிபட்டார்கள் என்பது கேள்விக்குரிய விஷயமாகும். யார் முதல் முதலில் பிரதிஷ்டை செய்கிறாரோ, அவருக்குத்தான் கட்டியம் பாடலாமே தவிர மற்றவர்களுக்கல்ல. புவனேகவாகு (சம்புமால் குமாரையா) வுக்கும் இக் கோவிலுக்கும் எதுவித தொடர்புமில்லை.

யாழ். சிங்கைநகர் மன்னனின் மந்திரி புவனேகவாகுவால் கட்டப் பட்டது. செண்பகப் பெருமாள் (சம்புமால் குமாரையா) ஆல் இடித்து அழிக்கப்பட்டது. மன்னன் புவனேகவாகுவால் (சம்புமால் குமாரையா) புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டது. இப்போதுள்ள கோவிலில் முறைப்படி யாருக்குக் கட்டியம் பாடவேண்டும் என்பது இதுவரை வெளிவராத புதினமாகும்.

நல்லூரிலுள்ள
கிறிஸ்தவ தேவாலயம்

நாமேல் நடவீர்

— நவாலியூர் நடேசன்

நூரபன்மன், இராவணன் முதலியோர் அருந்தவமாற்றி சிவபிரானிடம் அரிய பேராற்றல்களையும், செல்வங்களையும் பெற்றவர்கள். கல்வி, கலைகளில் மேம்பாடுடையவர்களாகவும், சிவபக்தர்களாகவும் அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள்.

அன்னார் தீவினையாளர்களாகி அழிந்தமைக்குக் காரணம் என்ன? தமது செல்வங்களையும், வீரத்தினையும், ஏனைய பெருஞ்சிறப்புகள் அனைத்தையும் சிவபெருமானே கொடுத்தருளினார் என்பதை அவர்கள் மறந்து தமக்கு மேலானதொன்றில்லை என்று தம்மையே தாம் நோக்கித் தாம் நினைத்ததெல்லாம் சரியென்று நடந்து கொண்டனர்.

கடுந்தவம் புரிந்து சிவனிடம் வரம்பல பெற்ற அவர்கள், “உன்னை மறவாதிருச்சு வரந்தர வேண்டும்” என்று அப்பெருமானிடம் கேட்கவில்லை. நிலையற்ற செல்வங்களையும், வலிமைகளையுமே விரும்பிப் பெற்று மேலும் அவற்றினைப் பெருக்கிக் கொள்ளப் பேராசைப்பட்டார்கள். அவர்களது பேராசையும், தாம் பெருஞ்செல்வங்களும், புஜபலமும் மிக்கவர்கள் என்ற நினைப்பும் அவர்களை ஆணவம் மிக்கவர்களாகவே வளர்த்தது. பேராசையும், ஆணவமும் திரண்ட அவர்கள் தீவினையுடையவர்களாகி அழிந்தனர். இறைவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்த கல்வி, கலை, வீரம் முதலாய செல்வங்கள் அத்தனையும் அவமாயின.

மனிதர்களாகிய எமக்கு ஏனைய உயிரினங்களைவிட இயற்கையறிவாகிய பகுத்தறிவு இருக்கிறது. எனவே, மனிதப்பிறவி உயர்ந்தபிறவி “அரிது, அரிது மாண்டிராதல் அரிது” என்றால் தயிழ் மூதாட்டி. மனிதனைப் பிறந்து கல்வி, கலை, ஞானங்களில் மேம்பாடுடையவனாகத் திகழ்வது இறைவனின் பேரருட்பேறேயாம். நாம் மனிதப்பிறப்பெய்தும்படி அருளிய இறைவனே நாம் பெறும்பொருட்டு இம் மனிதப்பிறப்பின் இயற்கை அறிவு, கல்வி, கலை ஞானங்கள் முதலாய செல்வங்களையும் தருகின்றான். இறைவனின் இந்த அருட்கொடை எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் இச் செல்வத்தையும் பெறுபவர்கள் அதன் ஒளி கொண்டு இறைவனைக் காண முயற்சிப்பின் குன்றாத பேரின்பச் செவ்வமாகிய இறையருட் செல்வத்தைப் பெறலாம். இச் செல்வம் நினைக்குந்தோறும், காணுந்தோறும், பேசுந்தோறும், ஆனந்

தத்தேன் பொழியும் அருஞ் செல்வம் என்று திருவருட் செல்வர்கள் தமது அனுபூதியினைத் திருவாய் இனிக்கும் பேசியுள்ளனர். அவன் தந்த செல்வங்களை அவனுக்கே அர்ப்பணமாக்கி அவைமூலம் அவனைக் காண முயற்சிக்க வேண்டும். அவைமூலம் எம்மையே நாம் நோக்கி ஆணவத்தையும், பேராசையையும் வளர்க்கக் கூடாது. அவ்வாறாயின் இரா வணன், சூரபன்மன் போன்றோரின் முடிவே வரும்.

பேராசை என்ற பிணியிலே தான் பிணிபட்டு உழல்வதை உணர்ந்த அருணகிரிநாத சுவாமிகளுக்குப் பேராசை வயப்பட்ட சூரனின் முடிவே நினைவிற்கு வருகிறது.

பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு
டோரா வினையேன் உழலத் தகுமோ
வீரா முதுசூர் படவேல் எறியும்
சூரா சுரலோகி துரந்தரணே

பேராசையிலே மூழ்கி ஆணவத்தை வளர்த்த சூரபன்மனை மாய்த்த முருகப் பெருமானிடம் அத்தகைய கொடிய பேராசையிலே பிணியுண்டு. நான் நல்லது தீயது எதுவென்று உணரமாட்டாது தீமையைப் பற்றி நிற்பது "தகுமோ தகுமோ" என்று அருணகிரியார் கசிந்துருகிக் கேட்பது பக்திச் சுவையினை ஊட்டுகின்றது. பேராசை வயப்பட்ட சூரனை மாய்த்த முருகவேள்தான் நாமும் சூரர்கள் ஆகிவிடாது எமது பேராசையையும் அழிப்பான்.

'கந்தரனுபூதி'யில் முருகப் பெருமானிடம் கசிந்துருகிப் பேராசையில் பிணிபட்டு உழலும் தனது நிலையைக் கூறிய அருணகிரிநாத சுவாமிகளின் தெளிந்த உள்ளத்திலே மருவும் அடியார்கள் மனதில் விளையாடும் செவ்வேளின் பேரருளால் அனுபூதியிலே விளக்கம் உதிக்கின்றது. அதை அடுத்த பாடலில் உலகிற்கு அவ்வருளாளர் கூறுகிறார்.

யாமோதிய கல்வியும் எம்மறிவுமும்
தாமேபெற வேலவர் தந்ததனாலும்
பூமேல்மயல் போயற மெய்ப்புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே.

எமது இயற்கையறிவையும், கற்ற கல்வியறிவையும் நாம் பெற்றுக் கொள்ளும்படி முருகப் பெருமானே தந்திருக்கிறார். எனவே, அவற்றின் துணைகொண்டு அறத்தோடும், மெய்யோடும் சேருங்கள்; நாவால் அப் பெருமானைப் பாடுங்கள் என அருள்கிறார்.

மனிதனுக்குக் கால்நடை, நாநடை, மனநடையென மூன்று நடைகள் உள. விலங்குகளுக்கு மனநடையும், நாநடையும் இல்லாமையால் அவை கால்நடைப் பிராணிகளாயின. முருகன் தந்த பகுத்தறிவு, கல்வி, சலை, ஞானங்களை வைத்துக் கொண்டு கால்நடைப் பிராணிகளாகாது அறத்துடனும், மெய்யுடனும் சேர்ந்து நாவால் நடவுங்கள். —நாவினால் முருகனைப் பாடி அதன்படி வாழ்வை நடாத்துங்கள் என்பதே அருணகிரிநாதர் தனது அநுபூதியில் கண்டு உலகோரின் பேராசைப் பிணிக்குக் கொடுக்கும் அருமருந்து.

இம் மாமருந்தைக் கொடுப்பதற்குத் தவத்தோன், புஜபலத்தோன் எனப் பல சிறப்புக்களைப் பெற்றாலும் பேராசை, ஆணவம், ஆகிய பிணிகளால் அழிந்த சூரபன்மனின் முடிவினையும், முருகப் பெருமானின் பேரருட் திறத்தையும் அருணகிரிநாதர் அழகாய்த் தனது திருவாக்கால் அருளியுள்ளார்.

மதுரகவி என்ற மதுரமான மனிதர்

நல்லைக் கந்தன் மலருக்குச் சிறப்புக்கட்டுரை எழுதஎடுத்த கரத்தினால் நல்ல மனிதர் ஒருவரின் இறுதிக் கட்டுரையை எழுத வேண்டிய வேதனையான நிர்ப்பந்தம் நேர்ந்துவிட்டது.

மதுரகவியின் பிரேம தேயம்
காற்றுடன் கலந்துவிட்டது.

கடந்த பதினேந்தாம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை மதுரகவி இ. நாகராஜனுக்கு அன்று ஓயாதவேலை. விழாக்களுக்கும், கவியரங்கங்களுக்குமான வேலைகளில் சலிக்காது ஓடித்திரிந்த அந்த மனிதர் இரவு ஏழு மணிக்குத்தான் வீட்டுக்குப் போனார்; ஆறு குழந்தைகளில் ஒரு குழந்தையை ஊஞ்சலில் வைத்து அசைத்துக் கொண்டிருந்தார். சில வாரங்களுக்கு முன்னர்தான் இழந்துவிட்ட தன் சகோதரரின் பிரிவை நினைத்தவாரே!

நிச்சயமாகச் சொல்லலாம் - அப்பொழுதும் அவருடைய உதடுகள் ஒரு கீதத்தை இசைத்துக் கொண்டான் இருந்திருக்கும்.

அது அவருடைய இறுதிக் கீதம்; நெஞ்சில் சிறு வலி - அதை அவர் உணர்ந்தாரோ, என்னவோ - அடுத்த சில நிமிடங்களுக்குள் அவர் எங்கள் நெஞ்சில் நிறைந்து விட்டார்.

எப்பொழுதும் முகத்தில் மலர்ந்தே விகசிக்கும் புன்சிரிப்பு; சட்டைப் பையில் ஒரு சதந்தானும் இல்லாவிட்டாலும் முகத்தில் ததும்பும் ஓர் அற்புத அமைதி - இவை தாம் மதுரகவி இ. நாகராஜன். "கவிஞனுக்கு ஆத்மீகப் பலம் இருக்க வேண்டும்" என்று அடிக்கடி கூறுவார்; இந்த ஆத்மீக பலம்தான் அவருக்கு அந்த அமைதியைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். | ...

இரண்டாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் பரிசு பெற்ற கவிஞரான அமரர், மதுரகவி அவர்களின்

கனித்துவ சாதனைகளைப்பற்றி எழுதுவது அவசியம் - அறியாதவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் ஒன்று மட்டும் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியம் - வித்துவக் கர்வத்தால் சற்றும் பாதிக்கப்படாத அற்புத மனிதர் அவர்.

எழுத்தை ஆண்டு, எழுத்திலேயே வாழ்ந்த அன்புக் குரிய கவிஞரின் வாழ்வில் பொருளாதாரப் புயல்கள் அடிக் கடி வீசியதுண்டு. ஆனால் தன்னம்பிக்கை என்ற ஒரேயொரு ஆயுதத்தைக் கொண்டு அத்தனை புயல்களுக்கெதிராகவும் அமைதியான மணவாழ்க்கை நடத்தினார்.

அவருடைய எழுத்தில் ஓர் இலட்சியம் இருந்தது; பணத்துக்காக இலட்சியத்திலிருந்து ஓர் அணுவேனும் அவர் வழுவீரர் என்று கூற இயலாது; அவருடைய எழுத்தில் ஆடம்பரம் இருக்காது. எளிமையும், தன்னம்பிக்கையும் தான் நிரம்பித் ததும்பும் - அவருடைய வாழ்க்கையைப் போல!

எழுத்தை மதித்து வாழ்ந்த மாசற்ற எழுத்தாளர் வரிசையில் மதுரகவி இ. நாகராஜனும் விளங்குகிறார். மற்றவர்களைப் போலவே அவரும், மனைவி மக்களுக்கே சேர்த்து வைத்துக் சென்றது ஒன்றுமில்லை - அவருடைய புகழைத் தவிர!

கோட்டை முனீசுவரன் ஆலயத்தில் உற்சவம் நடந்த போது தினந்தோறும் அந்தாதி இயற்றிப் படித்து வந்தார் மதுரகவி. கடந்த வருடம் செய்த அத்தொண்டை இவ் வருடமும் பூரணமாக்கிவிட்ட ஆனந்தம் சில நாட்களுக்கு முன்னர் அவருடைய முகத்தில் தெரிந்தது.

ஆனால், இன்னொரு தடவை அவருடைய குரலைக் கேட்க நாம் கொடுத்து வைக்கவில்லை.

மரணம் எதிர்பாராமல் வருவதென்பது தெரிந்தது தான்; ஆனாலும் அது சடுதியாக வந்து மதுரமான மனிதர்களை வாரிக்கொண்டு போய் விடும்போது தாங்க முடிவதில்லையே!

அந்த உத்தம மனிதர் நோயின் ஒரு கூண வேதனையும் இல்லாமல் அவருடைய அருமை நண்பர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொள்ளாமல் சடுதியாகப் போய்விட்டார்.

நண்பர்களுக்கு இது ஒரு சகிக்க முடியாத வேதனை.

இன்று அவர் நம்மிடையே இல்லை; அவருடைய நினைவுகளும், அவருடைய குடும்பமும் தான் நம்மிடையே இருக்கின்றன.

மனத்தாய்மையுடன் வாழ்ந்து தன் நினைவை நம் மனதில் அழியாது பதித்துவிட்டு இயற்கையிற் கலந்துவிட்ட மதுரகவியின் பிரிவையெண்ணி நெஞ்சங் கலங்கி நிற்கும் இச் சமயத்தில் அவருடைய குடும்பத்துக்கும் உதவ வேண்டியது நம் ஆத்மார்த்த கடமையாகும்.

நல்லூர்ச் சூழலின்

சமூக அமைப்பு

சி. க. பரமேஸ்வரன், B. A. (Hons) C. A. S.

நல்லூர்ச் சூழல் பிரதேசம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற பகுதியாகவும், பழைய ராஜதானிகளின் வாசஸ்தலமாகவும் அமைந்துள்ளது. ஆயினும் அன்றைய சமூக அமைப்பிற்கும், இன்றைய சமூக அமைப்பிற்கும் வேறுபாடுகள் பலவுள்ளன. ஒற்றுமைகள் சில காணப்பட்டபோதும் வேறுபாட்டிற்கு அடிப்படைக் காரணம் சமூக வளர்ச்சியே. பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சிகள் சமூக அமைப்பைப் பாதித்துள்ளன. மேலும் பிற நாட்டாரின் வருகையும் மிக அதிக அளவில் இச் சூழலின் சமூக அமைப்பை மாற்றியமைத்துள்ளது.

நல்லூர்ச் சூழலின் சமூக அமைப்பு இவங்கையின் சமூக அமைப்பின் தன்மைகளையும் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் சமூக அமைப்புத் தன்மைகளையும் தான் கொண்டுள்ளதாயினும் இட வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் (localities) நல்லூர்ச் சூழலுக்கெனச் சிறப்பான சில அம்சங்கள் சமூக அமைப்பில் காணப்படுகின்றன. இவ்வம்சங்கள் நல்லூர்ச் சூழலின் சமூக அமைப்பின் தனித்துவத் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

இக் கட்டுரையில் 'நல்லூர்ச் சூழல்' என்னும் சொற்றொடர் நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோவிலையும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள அரசடி, கந்தர்மடம், ஆனைப்பந்தி, செட்டித்தெரு, முத்திரைச்சந்தை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களைக் குறிக்கின்றது. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இச் சூழல் பிரதேசம் இன்று யாழ்ப்பாண மாநகர சபை எல்லைப் பிரதேசமாக அமைந்துள்ளது. சில பகுதிகள் கிராம சபை அமைப்பின் கீழ்க் காணப்பட ஒரு பகுதி மாநகரசபை எல்லையின் அமைந்துள்ளது. எனவே நிலைமாறு வலையத்தின் தன்மைகளையும் சமூக அமைப்பில் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

நல்லூர்ச் சூழலின் சமூக அமைப்பில் நாம் இப்பகுதியின் பொருளாதாரத் தரம், மக்களின் தொழில், வாழ்க்கை முறை, பழக்க வழக்கங்கள், சாதிப் பண்புகள், சமய உணர்வுகள், கல்வி, வீடுகளின் கட்டிட அமைப்பு, மக்களின் மனோபாவம் போன்றவற்றைத் தனித்தனியாக நோக்கி ஆராய வேண்டும். அத்துடன் சமூக அமைப்பு குறிப்பிட்ட முறையில் அமைவதற்கு உட்புறக் காரணிகளையும் தர்க்கரீதியில் ஆராய வேண்டும். விரிவாக இக் கட்டுரையில் குறிப்பிட முடியாமையால் சிலவற்றைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

நல்லூர்ச் சூழலின் முக்கிய சிறப்பம்சம், இப்பகுதியில் வாழ்கின்றவர்கள் யாபேரும் தமிழர்களாகவும், இந்துக்களாகவும் இருக்கின்றன.

நூர்கள். சில புறநடைகள் இருந்தபோதும் பிரதேசவாரியாக நோக்கும் போது இத்தன்மைகள் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் எனக் குறிப்பிடலாம். இதற்கு வரலாறும், வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றகோவில்களின் அமைப்பும் ஒரு காரணம் எனக் கூறலாம். நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோவில், சிவன் கோவில், வீரமாகாளி அம்மன் கோவில், சட்டனூர் சிவன் கோவில், கயிலாய பிள்ளையார் கோவில் ஆகிய கோவில்களின் சூழலில் தமிழ் இந்துக்களே வாழ்வதற்குரிய அமைப்பு இருந்தது. இன்றும் அத்தன்மை காணப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவ மதத்தின் பாதிப்பு இப்பகுதிகளில் நிகழ்வதற்கு இச்சூழல், இட அமைப்பு வரலாற்றுக் காரணிகள் இடம் தரவில்லை.

நல்லூர்ச் சூழலின் அடுத்த முக்கிய சிறப்பம்சம் சாதிப் பண்புகளும், வேறுபாடுகளும். கிராமியப் பகுதிகளிலும் பார்க்க இங்கு சாதிப்பாகுபாடு குறைவாகக் காணப்படுகின்ற போதும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஓரளவு பாராட்டப்படுகின்றன. பொதுவீடயங்களில் இப்பாகுபாடுகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாகக் கோவில்களனைத்தும் எல்லாச் சாதியினருக்குமாகத் திறந்து விடப்பட்டுள்ளன. மேலும் கடைகள் போன்றவற்றிலும் இப்பாகுபாடுகளில்லை. ஆனால் உறவாடுதல், உணவருந்தல், திருமண வீடயங்களில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இன்றும் பாராட்டப்படுகின்றது.

இப்பகுதியில் சாதிப்பண்பின் ஒரு சிறப்பம்சமாக விளங்குவது குறிப்பிட்ட ஒரு சாதியினர் ஒரு பகுதியிலேயே நெருங்கி வாழ்கின்றனர். கலந்து வாழும் தன்மை இன்னமும் ஏற்படவில்லை. நகர வளர்ச்சிப் பகுதியாக இருந்தபோதும் ஒவ்வொரு சாதியினர் ஒவ்வொரு பகுதிகளில் நெருக்கமாக வாழ்கின்றனர். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் என்று கருதப்படுபவர்கள் கோவில் காணிகளில் பெரும்பாலும் வாழ்கின்றனர். மேலும் இவர்களது வீடுகள் தற்காலிகக் கொட்டிடங்களாக அமைந்துள்ளதுடன் நெருக்கமாகவும் காணப்படுகின்றது. இதற்குப் பொருளாதாரக் காரணியொன்றாக அமைந்த போதும் கோவில் காணிகளாக இருப்பதால் நிரந்தர வீடுகள் கட்ட முடியாததுடன் குறிப்பிட்ட நிலத்தில் பல குடிகள் வாழவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படுகின்றது. இத் தன்மையினை பழம் ரோட்டு, அரச வெளிப்பகுதிகளில் அவதானிக்க முடிகின்றது. மேலும் இவர்களது வீடுகளைச் சார்ந்து தொழிற் சின்னங்களான கள்ளுக் கொட்டிடங்கள் (இன்று இவை அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன) வண்டில்கள், மரக்கால்கள் காணப்படுகின்றன. கந்தர் மடம், நீராவிடிப் பகுதிகளில் கோவியர் ஒரு பகுதியாகவும், வண்ணூர் ஒரு பகுதியாகவும், வெள்ளாளர் ஒரு பகுதியாகவும் வாழ்கின்றனர். புகையிரத வீதியைச் சார்ந்த இருமருங்கிலும் பெரும்பாலும் தாழ்ந்த சாதியினர் என்று கருதப்படுபவர்கள் வாழ்கின்றனர். நீராவிடியில் பறையர் ஒழுங்கையென்ற ஒன்றே அமைந்துள்ளது. முத்திரைச் சந்தையடியில் கைக்குளர் என்னும் இனத்தவர் வாழ்கின்றனர். இப்படியாகக் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு பகுதியில் ஒவ்வொரு சாதியினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆனால் காலகதியில் பொருளாதார-கல்வி தர மாற்றங்களால் இவ்வேற்றுமைகள் மேலும் அழிந்து விடுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

பொதுவாக இச் சூழல் பகுதியில் வாழ்கின்றவர்கள் பொருளாதார வசதி பெற்றவர்களாக உள்ளனர். தாழ்ந்த சாதியினரே இன்னமும் கல்வி, பொருளாதாரத் தரங்களில் வளர்ச்சியடையாமல்

இருக்கின்றனர். இதற்கு அவர்களது தாழ்வு மனப்பான்மையும், ஒதுக்கப்பட்ட தன்மையும் காரணமெனலாம். இன்று உழைப்பால் நல்ல வருமானம் கிடைத்த போதும் தவறான வழிகளில் செலவு செய்வதனால் பிள்ளைகளைச் சிறந்த முறையில் வளர்ப்பதில்லை. ஆயினும் சில குடும்பங்கள் விதிவிலக்காக முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றன.

இச் சூழலிற் பாடசாலை வசதிகள் காணப்படுவதனால் கல்வித் தரம் கூடிய பகுதியாகவும், அதிகமானோர் அரசாங்க உத்தியோகத்தினராகவும் காணப்படுகின்றனர். திருநெல்வேலிப் பகுதியைச் சார்ந்தோர் பெரும்பாலும் இன்று விவசாயத்திலீடு பட்டவர்களாக உள்ளனர். விவசாயக் காணிகள் குறைவாகக் காணப்படுவதனால் நிலமற்றோர் குத்தகைக்கு நிலமெடுத்துப் பிற பகுதிகளிலும் விவசாயம் செய்கின்றனர்.

பொதுவாக வீடுகளினமைப்பு கல் வீடுகளாகவும், 'முற்றம்' 'கோடி' பேரன்ற நிலப் பகுதிகளைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றன. அநேகமான வீடுகளில் தனிக்கிணறுகள் காணப்பட்ட போதும் பங்குக் கிணறுகளும் சில வீடுகளில் உள்ளன. வீரமாகாளி அம்மன் கோவிலடியில் கிணற்று நீர் நன்றி இல்லாமையால் குழாய் நீர் விநியோகம் உண்டு. மக்கள் இந்துக்களாக இருக்கின்றமையால் நெருக்கமான தன்மைகள் காணப்பட்ட போதும் வீட்டைச் சுற்றி நிலம் அமைந்திருக்கின்றது. 'முற்றம்' பிரதானமாக எல்லா வீடுகளிலுமுண்டு. இப்பகுதி கோலம்போடுவதற்கும், சூரிய பொங்கல் போன்றவற்றிற்கும், விசேடங்களை ஒட்டிப் பந்தல்கள் போடுவதற்கும் உதவுகின்றது. இத் தன்மைகளை யாம் யாழ் நகர மையப் பகுதிகளிலுள்ள வீடுகளில் சிறப்பாக கிறிஸ்தவர்களது இல்லங்களில் அவதானிக்க முடியாது.

மக்களது பழக்க வழக்கங்கள் பொதுவாக தமிழ்ப் பண்பினைக் கொண்டிருந்த போதும், கிராம மக்களிடையே இருக்கும் நெருங்கிய உறவு போன்ற ஒற்றுமை மனப்பான்மைகள் குறைவு. இதற்குக் காரணம் நகர ஆக்கத் தன்மைகளெனலாம். ஆயினும் சாதிப் பிரிவுகள் இருப்பதால் சாதிக் கூட்டுத் தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. வெள்ளாள மக்களிடம் இத்தன்மையும் இல்லை.

கல்வி வளர்ச்சி காரணமாகவும், பொருளாதார உயர்ச்சி காரணமாகவும் சமய உணர்ச்சிக்கும், அறிவுக்கும் பெரும்போட்டி இப்பகு

அடுத்த இதழில்:

- நல்ல - பத்மா காந்தன்
- திக்குவல்லை கமால்
- நீள்கரை நம்பி
- மருதூர் வாணன்
- நல்ல அமிழ்தன்
- இரா. பாலசந்திரன்
- ஜை

முதலியோரின் படைப்புகள் இடம்பெறுகின்றன.

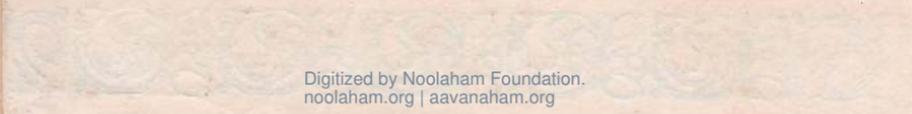
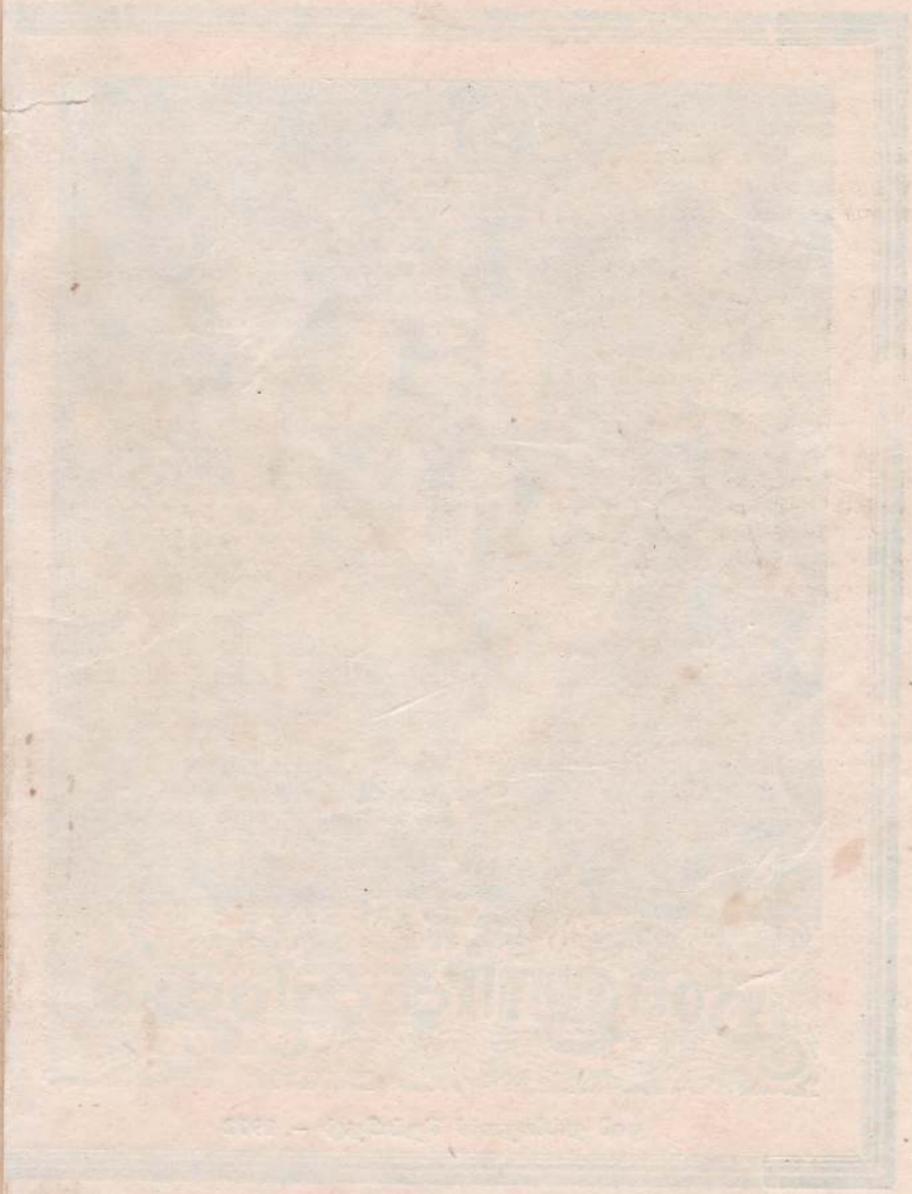
திகளிலுள்ள மக்களின் உள்ளத்தில் கிளர்கின்றது. சிறப்பாக இளம் சந்ததியினரிடம் இப் பிரச்சனை காணப்படுகின்றது. எனவே வழிபாட்டு முறைகளிலும் நவீனத் தன்மைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உளப் போராட்டமாகும். இச்சூழல் நகர எல்லையில் காணப்படுவதால் நகர மக்களது உளப்பாங்கு, நாகரீகம் என்பனவும் இல்லாமல் கிராமியத் தன்மையும் இல்லாமல் இரண்டுங்கொட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது. இதற்கு உதாரணமாக திருநெல்வேலிப் பகுதிக்கும், செட்டித்தெரு, குறுக்குத் தெருப் பகுதிக்குமுள்ள வேறுபாடுகளை எடுத்துக் காட்டலாம். தென்னிலங்கையிலேற்பட்ட பிரச்சனைகளால் வந்து குடியேறியோர் நல்லூரின் தெற்குப் பகுதியில் காணப்படுகின்றனர். இவர்களது வாழ்க்கை முறைகள், உளப்பாங்கிற்கும், கந்தர் மடம், திருநெல்வேலி மக்களது வாழ்க்கை முறை, உளப்பாங்கிற்கும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

உடை, நடை பாவனைகளில் நாகரீகம் பூரணமாக ஆதிக்கத்துவம் நிகழ்த்தாத போதும் நாகரீக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இவ் வேறுபாட்டினைச் செல்வச் சந்நிதி கோவிலுக்கு வரும் பக்தர் கூட்டத்திற்கும், நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோவிலுக்கு வரும் பக்தர் கூட்டத்திற்குமுள்ள வேறுபாடுகளிலிருந்து அவதானிக்கலாம்.

பொதுவாக நல்லூர்ச் சூழலின் சமூக அமைப்பில் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், உளப்பாங்குகள், வீடுகளின் அமைப்புகள் என்பன; கல்வி, பொருளாதார மாற்றங்கள், நாகரீகங்கங்களின் தாக்கங்கள் என்பவற்றினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு மாற்றமடைந்து வருகின்றனர். சிறப்பாக இச்சூழல் ஒரு நிலைமாறுவலையமாக அமைந்திருப்பதால் சமூக அமைப்பின் மாற்றம் வெகுவிரைவாக ஏற்பட்டு வருகின்ற தெனலாம்.

“ஒளி” 38, பி. எஸ். லேன், யாழ்ப்பாணம். நிறுவனத்திற்காக நல்லூர், கண்
ணன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு, எம். எல். லாபீர் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது,
ஆசிரியர் : எஸ். பஞ்சரத்தினம் ஆகஸ்ட் 1972

நல்லூர்க்கந்தல்

ஓர் நல்லூர்க்கந்தல் சிறப்பிதழ் - 1972

